

מדינת ישראל 8

משרדי הממשלה

8/6406/10

משרד רווחה

יועץ מקצועי

א/ר

23/4/88 - 10/5/88

תיק מס'

8

מחלקה

שם תיק: היועץ המדיני לראש הממשלה - ארה"ב

4606/8-א

מזהה ביטוי

מזהה פריט: R0003401

10/08/2020

תאריך הדפסה

2-111-2-4-7

כתובת

מס' 4.1

ארכיון המדינה

משרד ראש הממשלה

טופס מראה מקום להוצאת תעודות יחידות*

חטיבה מס': 43.5
 מיכל מס': 6406 / 10
 תאריך התעודה: _____
 שם מחבר התעודה: מ"א
 שם הנמען: _____
 תיק מס': 8
 סוג התעודה (סמן ✓ במקום המתאים):

10/5/1988
 10/5/1988

- מכתב ☐
 מברק ☒
 תזכיר או מיזכר ☐
 דין וחשבון או זכרון דברים משיחה או דיון ☐
 פרוטוקול של שיחה, דיון או ישיבה ☐

*הטופס ימלא בשני עותקים. העותק הירוק יוכנס לתיק במקום התעודה שהוצאה.
 העותק הלבן יצורף לתעודה שהוצאה.

הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו-יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

כ"ג באייר תשמ"ח
10 במאי 1988
831.1

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

351-5200

כ"ג
ל.א.
ל.א.
ל.א.

אל : זאבן בן זאבן, (אנא) זאבן (אנא)

מאת : שרה בראור, ניו-יורק

... למאמר הרצ"ב, על דעותיו של דוקאקים בנושאים של מדיניות חוץ (ניו-יורק
טיימס 9.5.88).

תשומת לבכם לחוות דעתם של הדוברים בקשר למדיניות החוץ העתידה של
המועמד לנשיאות מטעם המפלגה הדמוקרטית.

עולם הדעות והאמונות שלו; דעתו על בריה"מ; העולם השלישי, מרכז אמריקה;
מדיניות ארה"ב במפרץ הפרסי; מרוץ החימוש - הצורך להוציא יותר על
נשק קונבנציונאלי; התנגדות להקטנת הכוח הצבאי האמריקני באירופה
וסיום מלחמת עירק אירן.

ממולץ לעיון.

כ ב ר כ ה

שרה בראור

Dukakis on Foreign Policy: Two Instincts in Competition

By E. J. DIONNE Jr.

Special to The New York Times

CAMBRIDGE, Mass., May 8 — Michael S. Dukakis is offering Americans an approach to foreign policy that promises to rely more on coordinated action with other countries than on America's going it alone.

Mr. Dukakis, who uses the word "partnerships" over and over to describe how business, government and labor should interact to solve domestic problems, is seeking to apply this approach to foreign policy, emphasizing the need for multilateral action in areas like the Persian Gulf and Central America.

What emerges from conversations with Mr. Dukakis and his Presidential campaign advisers and a look at his statements is a picture of a man with two sets of instincts on foreign and military issues, one drawn from his basic view of the world, the other drawn from his experience as a manager of government programs.

Idealist and Manager

On the one hand, Mr. Dukakis, the leading contender for the Democratic Presidential nomination, is a strong believer in the power of international law and the need for the United States to respect it. He says over and over that American values on human rights and "the rule of law" should guide America's approach to the world. As a result, he is skeptical of America's ability to work its will primarily through the use of force.

Yet Mr. Dukakis the manager, who disdains ideological approaches to just about everything, has freely used the ideas of Democrats, like Senator Sam

Nunn of Georgia, who are far more disposed to international power politics, especially in speaking of the need to beef up America's conventional military forces.

While generally critical of the Reagan Administration, he praises Secretary of Defense Frank C. Carlucci for

beginning to make the "tough choices" that he thinks need to be made in military spending.

As Governor of Massachusetts, Mr. Dukakis has little record on foreign policy, and no Congressional voting record, which is often used to judge candidates.

Mr. Dukakis's Republican opponents plan to use this fact against him, and they frequently compare him to former President Jimmy Carter and sometimes to former Senator George McGovern.

The Carter analogy is meant not only to point out that Mr. Dukakis, like Mr. Carter, lacks foreign policy experience; it is also intended to describe the sort of moralist who fails to see that the world is a dangerous place. The analogy to Mr. McGovern — standard fare for the Republicans since 1972 — is meant to suggest that Mr. Dukakis is less fearful of the Soviet Union than he ought to be.

"His foreign policy views do not reflect the thinking of mainstream America and would diminish America's stature in the world," said Peter Teeley, Vice President Bush's communications director, in words that are likely to be heard often between now and election day.

Mr. Teeley and other Republicans also point to remarks of Mr. Dukakis that show he was less than fully informed about foreign affairs. For ex-

ample, in an interview last month in New York with The Daily News, he insisted that Prime Minister Yitzhak Shamir of Israel would be willing to negotiate with the Palestine Liberation Organization and that the P.L.O. would formally recognize Israel's right to exist. He continued to insist he was correct, even when a supporter who is familiar with the Middle East, Representative Stephen J. Solarz, a Brooklyn Democrat, told him he was wrong.

Worry About Instincts

Richard Haass, a lecturer at Harvard's Kennedy School of Government here, where Mr. Dukakis once taught and from which he draws much advice, said he respected many of his colleagues who were advising Mr. Dukakis and observed that most of them took a non-dogmatic view of foreign policy.

But Mr. Haass, who served in the State Department in the first five years of the Reagan Administration and gave some foreign policy advice to Senator Bob Dole of Kansas, added, "What worries me about Dukakis are his instincts. I would describe them as Wilsonian, legalist, moralist, internationalist, suspicious of the use of force, inclined to deal with the world as it should be, not as it is."

Christopher Edley Jr., Mr. Dukakis's issues director, countered: "He's an idealist, as are Americans. He wears his values on his sleeve and believes that's a source of strength."

But Mr. Edley added: "Michael Dukakis is for stable defense spending, not for deep cuts in the defense. He's for bilateral arms reductions, not unilateral disarmament. He is for strengthening conventional forces."

Robert J. Murray, a key Dukakis advisor who served in the Defense Department in the Kennedy and Carter Administrations and is a professor of

public policy at the Kennedy School, said these and other positions separated Mr. Dukakis from Mr. McGovern.

"That isn't really left-wing flaky stuff," he said. "That's mainline stuff."

Mr. Dukakis's view of the Soviet Union is similarly middle-of-the-road. Mr. Murray said. He said Mr. Dukakis thought that the ascendancy of Mikhail S. Gorbachev as the Soviet leader gave the United States new opportunities.

"That does not mean you're starry-eyed about the Russians," Mr. Murray said, noting that Mr. Dukakis still views the Soviet Union as America's primary adversary in the world. "It leads to a very pragmatic approach. It says: Let's test them and see where they will go."

What does all this say about what Mr. Dukakis would do if he were elected President? What would his first reactions be in a crisis? What are his instincts about the Soviet Union?

On the one hand, many of his commitments are part of the standard liberal repertory. He is passionate in his support for help to third world countries, a view strengthened by the time he spent among the poor of Peru as a volunteer in the 1950's. He has strongly opposed the Administration's Central American policy, which he repeatedly denounces as "illegal" because he says it violates treaties signed by the United States.

He has said that President Reagan's military buildup did not have much to do with bringing the Soviets to the nuclear bargaining table, he is skeptical about the rationale for the United States' invasion of Grenada and opposed the Administration's unilateral commitment to protect tankers in the Persian Gulf.

He wants to cut or eliminate spending for such weapons as the B-1 bomber and the MX missile. He opposes the single warhead Midgetman missile and wants to cut everything but research money from what he calls Mr. Reagan's "Star Wars fantasy."

Yet he also thinks the United States needs to spend more, not less, on conventional arms, and speaks of a "stable" military budgets. He opposes a reduction in the number of American troops in Western Europe, except as part of a negotiated agreement with the Soviet Union. And he uses the words "tough" and "strong" repeatedly, especially when talking about the international drug trade and terrorism.

Mr. Dukakis's advisers, in painting their picture of a pragmatic man, place

heavy stress on the fact that he casts his opposition to various sophisticated weapons systems less in moral terms than as wasteful choices given America's conventional needs.

"I don't see how you can justify continuing to spend billions on weapons systems of very questionable value," Mr. Dukakis said recently in an interview, "when we haven't got fuel for our tanks in Europe, when the Air Force is now complaining they can't get spare parts and maintenance, when they haven't got enough flight time for their pilots."

➤ This pragmatic streak extends to Mr. Dukakis's choice of advisers.

Many of those who surround him are decidedly middle of the road. Madeleine Albright, a professor at Georgetown School of Foreign Service and a key foreign policy adviser from the beginning of the campaign, said that Mr. Dukakis has asked for foreign policy advice from all across the philosophical spectrum.

Three of Mr. Dukakis's Harvard based advisers, Graham T. Allison, Albert Carnesale and Joseph S. Nye Jr., former Carter Administration officials, edited a popular book on avoiding nuclear war, "Hawks, Doves and Owls: An Agenda for Avoiding Nuclear War," that drew praise from former Secretary of State Henry A. Kissinger. While praising cautious disarmament, the book warns that there is "no certain way to avoid some reliance on nuclear deterrence" and that "well intended efforts to escape it before conditions are appropriate could make nuclear war more likely."

The United Nations, Mr. Dukakis thinks, has a major role to play in stopping the Iran-Iraq war, notably by helping to enforce an arms embargo against both countries.

When the United States reflagged Kuwaiti tankers in June, Mr. Dukakis said he opposed "unilateral action." In October, he called for "a multilateral U.N. peacekeeping force to protect all Gulf shipping."

Mr. Dukakis's wariness about unilateral American commitments, however, extends beyond the Gulf War.

Military action, Mr. Dukakis told The Wall Street Journal in November, should be a "last resort," arrived at only "after exhausting diplomacy."

Such a view animated his skepticism about the United States invasion of Grenada. At a Democratic debate in Miami last October, Mr. Dukakis said that "the only legitimate basis for our invading Grenada was to protect American lives and property."

He added: "I'm not sure we'll ever know whether or not American lives and property were in jeopardy."

Mr. Dukakis and his aides say that his multilateral approach, far from being impractical, is the only practical way of dealing with the new set of problems that will confront the United States over the next decade.

"Right now, there are dual forces in the world that contradict each other," Professor Albright said. "There is this increasing interdependence where what happens in one country affects others. And then there is this growing chaos where the actors on the world stage are not nation states: drug cartels, gun dealers, terrorists."

Dealing with either set of forces, she said, will require concerted action among states. "There is simply no way that we can deal with the drug cartel by ourselves," she said.

Judging a candidate's instincts on foreign policy before an election is hazardous, as Richard M. Nixon's opening to China proved.

It is all the more so since a candidate's supporters and his foes tend to draw sharply different lessons from the same episode.

A good recent example is Mr. Dukakis's reaction to the military actions

President Reagan took in the Persian Gulf last month.

For a day — as it happened, the day before the New York primary on April 19 — Mr. Dukakis declined either to endorse or oppose Mr. Reagan's actions. Eventually, he supported the President.

For Mr. Dukakis' foes, notably the Bush campaign, his reluctance to endorse the President's actions was a sign of his instinctive skepticism about any use of military force, an excessive caution.

19.

סגרירות ישראל / וושינגטון

המשרד + בטחון + ~~מדיניות~~ ^{מל}
29 214 235

1/3

ס ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 3 דפים

סוג בטיחוני 13/0

10/1

דחיתות חידדי

תאריך/ז"ח 10.5.88 11-30

מס' מברק

אל: מצפ"א

דע: מקשיח - משהביט

מנכ"ל תמ"ס

רמט"ן - גיו יורק

נספח צה"ל, נציג ליצוא בטחוני, ציר כלכלי - כאן

הנדון: סנט - תיקון ברי

לסעיף ב(2) במברקנו 100 מה-4.5 (לא לכל המכותבים)

ולמברק המדור הכלכלי נר 139 מה-5.5 (כ"כ לא לכל המכותבים)

1. לידיעתכם, רצי"ב השינויים לתיקון ברי (שהושגו במישור הועדה לשירותים מזוינים בעקבות פעילות נז כלפי מספר סנטורים) יחד עם הקטע הנוגע בדבר מתוך הדו"ח של הועדה לשירותים מזוינים.

2. נודה לנו שכבר מסתמנת קבוצה של סנטורים הרוצים לבטל את השינויים הנ"ל, ובכוונתם לפעול במהלך הדיון על חוק כספי הפנטגון המתנהל כיום במליאת הסנט. בראש הקבוצה עומדים סנטורים בכירים מאוד, לרבות המנהיג הדמוקרטי (גוב בירד) ומ"מ נשיא הסנט לשעבר, סטרוס ת'ורמונד הרפובליקאי, הדואגים לאינטרסי שדולת הטקסטיל במדינותיהם (וירג'יניה המערבית וקרוליינה הדרומית).

למדן

311 5 3 3 2 3 1 3 2

2/3

3 SEC. 808. EQUITABLE POLICIES ON PURCHASE OF FOREIGN
4 DEFENSE PRODUCTS.

2100 JMS
12/1/72 JMS

5 The limitation on the use of funds for the procurement
6 of items and articles from a source outside the United States
7 prescribed in section 8011 of the Department of Defense Ap-
8 propriations Act, 1988 (as contained in section 101(b) of
9 Public Law 100-202 (101 Stat. 1329-64)), shall not apply in
10 the case of the procurement of any such item or article by the
11 United States from a source outside the United States if—

235
217
49

12 (1) the cost to the United States of procuring such
13 item or article from such a source is at least 10 per-
14 cent less than the cost of procuring such item or article
15 from a source within the United States; and

2/3

16 (2) the Secretary of Defense determines that the
17 government of the country in which such item or arti-
18 cle is produced does not impose limitations on the pro-
19 curement for the armed forces of that country of items
20 or articles grown, reprocessed, reused, or produced in
21 the United States that are more restrictive than limita-
22 tions imposed by the United States on the procurement
23 of items or articles from such country for the Armed
24 Forces of the United States.

3/3

3/3

235

214

49

EQUITABLE POLICIES ON PURCHASE OF FOREIGN DEFENSE PRODUCTS

For many years, the annual defense appropriations act has prohibited the Department of Defense from buying a variety of defense supplies from foreign manufacturers. Commonly known as the "Berry Amendment", this "Buy America" restriction currently applies, with certain exceptions, to food, specialty metals, hand or measuring tools, and textile fabrics and products.

Although such restrictions may sometimes be necessary, the committee believes that they should be undertaken in a limited and balanced fashion. It is especially important that the Defense Department be able to pursue opportunities to achieve savings in the purchase of supplies and to strengthen cooperation with allied countries.

The committee recommends that the authority of the Secretary of Defense to waive the restrictions in section 8011 of the Fiscal Year 1958 Department of Defense Appropriations Act be expanded. In addition to the waiver authority that he may now exercise under section 8011, the Secretary would be able to waive the restrictions if two conditions are met: (1) the purchase of an article or item listed in section 8011 results in at least a 10 percent savings to the Department of Defense, and (2) the Secretary determines that the foreign country from which an article or item listed in section 8011 is bought does not impose limitations on the purchase of U.S. articles or items for its armed forces that are more restrictive

than limitations imposed by the United States on purchases from that country for U.S. Armed Forces.

70

חוזם: 5,7042

אל: רוש/343

מ-: חמשר, תא: 100588, חז: 1408, דח: מ, טג: בל

תח: מ גס: חשרוים

נד: מ

בלמס/מיווי

אל: הציר, קישור לקונגרס, וושינגטון

מורמונים

א. לוטה החלטת הממשלה, שנתקבלה ברוב 11 נגד 4.

ב. אנונס נתקבל אצל רה"מ למגישת נימוסין קצרה בהשתתפות דרנגר.

ג. אנו מקווים כי עיגון התוספות יסתיים בהקדם במו"מ בין היועץ המשפטי לממשלה למורמונים.

ד. הוגשו בכנסת הצעות אי אמון בנושא זה.

החלטה מס' 1126 של הממשלה מיושבת ביום א', כ"א באייר התשמ"ח (8.5.88):

1126. המרכז הירושלמי ללימודי המזרח הקרוב של אוניברסיטת בריגהאם-יאנג (האוניברסיטה המורמונית)

מחליטים:

בהמשך להחלטת ועדת השדים מס. מור/5 מיום יח' בטלו התשמ"ח (9.5.88), לאשר את נדסה חרזה החכירה על תיקוניו, אל על מנת שיוכנסו ביתר תוקף כי לא תיעשה כל פעולה מסיונרית בכל הקשור לכך, יש לעגן במסמכים את אלה:

OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL
WASHINGTON, D. C.
DEPARTMENT OF JUSTICE
DIVISION OF INVESTIGATION
BUREAU OF INVESTIGATION

MEMORANDUM

TO: DIRECTOR, BUREAU OF INVESTIGATION

FROM: SAC, NEW YORK

SUBJECT: [REDACTED]

RE: [REDACTED]

1. [REDACTED]

2. [REDACTED]

3. [REDACTED]

4. [REDACTED]

5. [REDACTED]

6. [REDACTED]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

א. משך קיומה של הוועדה הנזכרת בחוזה החכירה יהיה 10 שנים.

ב. ההתחייבות בחוזה החכירה לנהוג אך ורק לפי מטרות החכירה ולא לחרוג ממך, הודגש ביתר שאת.

ג. הודגש ביתר שאת בחוזה החכירה כי מפרת מטרות החכירה היא הפרה יסודית של החוזה, העלולה להביא לביטולו.

דובינשטיין

ת.פ.י

תמו: שהח, דהמ, מככל, ממככל, בירן, מצמא, אויטל, מעת, הסברה,
אבנת/עיריה

THE FIRST SECTION OF THE REPORT OF THE COMMISSIONER OF THE GENERAL LAND OFFICE, 1871, IS AS FOLLOWS:

THE GENERAL LAND OFFICE, 1871, IS AS FOLLOWS:

THE SECOND SECTION OF THE REPORT OF THE COMMISSIONER OF THE GENERAL LAND OFFICE, 1871, IS AS FOLLOWS:

THE THIRD SECTION OF THE REPORT OF THE COMMISSIONER OF THE GENERAL LAND OFFICE, 1871, IS AS FOLLOWS:

THE FOURTH SECTION OF THE REPORT OF THE COMMISSIONER OF THE GENERAL LAND OFFICE, 1871, IS AS FOLLOWS:

THE FIFTH SECTION OF THE REPORT OF THE COMMISSIONER OF THE GENERAL LAND OFFICE, 1871, IS AS FOLLOWS:

דחיפות: מיד: אלכ	מחלקת הקשר ניו-יורק	תאריך:
סוג כסחוני: שמו	טופס מברק	מספר:
תז"ח: 101730		א ל:
נר: 0 0287		ד ע:
	נאו"ם	נאו"ם

אל: מנחל ארבל 2

דע: סמנכל ארבל, משפט

מאת: יוחננו ביון

כתב ההאמנה-עצרת פר"ב

פגישת עם פלישהואר-היועץ המשפטי. השחתתו אסער ודה-סרס.

1. אמר כי ועדת כתבי ההאמנה זהה לזו של העצרת ה-42. היא חיוכית, אין בה ערכים וסכיר שגם אם אחד מחבריה יעלה נושא כתב האמנתו לפי בקשה ערבית-שהאישור יעבור ללא בעיות כפי שהיה בעצרת פר"ב-82 (מברקנו מ 17.2.88).
2. במליאה סביר שהערבים יערערו, והשנה יושוו לכך לאור המחלוקת עם ארה"ב על משרדי אש"פ וכן אירועי יש"ע.
3. חושש גם שארה"ב תערער על כתב ההאמנה של שגפנמה (נציג נורדיגה) ואם אמנם כך-הברר יקשה עוד זונות.
4. דיכרתי על כך מיד עם קרב אוקון-שגארה"ב. לא קיבלו כל הוראות לערער על כתב ההאמנה הפנמי, אך יברר ויודיעני.
4. העלינו גם האפשרות של הפסקת נאום רוח"מ תוך עירעור כל שהוא. יפעילו אז סעיף 29 של כללי הנוהל.
5. סיכמנו שהוא יברר עם הסקנדינבים (הפיני או הנורבגי) מי מהם תורן ל"תרגיל הנוחדי" ויכין אותם. יודיענו. כמובן שאח"כ נדבר עימם אנו- אך סיכמנו שכך רצוי, כדי להרגיש ענין האו"ם בהירחמותם ל"תרגיל" בשם עיקרון האוניברסליות.

נאו"ם

אישור:

שם השולח: יוחננו ביון.

10.5.88

תאריך:

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ד ק

דף 1 מחוד 12 דפים

סוג בטיחני ב ל מ " ס

דחיסות מ י י

תאריך/ז"ח 10.5.88 - 19:00

מס' מברק

אל : המשרד

257

233

1/12

אל : מצפ"א

דע : מקשיח - משתייט, ממ"ד .

בית הנבחרים : נשק לסעודיה .

שתי ועדות משנה של ועדת החוץ - לאירופה ומז"ח ולפר"ן ובטחון בינ"ל - קיימו היום דיון משותף על העסקה הני"ל, כשברקע מכתב הסנטורים והקונגרסמנים המביעים התנגדות עקרונית אך מאידך אין פעילות קונגרסיונלית אופרטיבית שנועדה למנוע את העסקה. העידו מרפי ממחמ"ד וגמים מהפנטגון. רצ"ב עדותו הכתובה של מרפי (גנבים לא הגיש וכמעט לא החבטא). הטקסט המלא יועבר בדיפ' עם קבלתו.

נקודות בולטות מחוץ דברים שאמר מרפי בחשובה לשאלות.

המילטון: ארה"ב לא ביקשה שסעודיה תחזור בה מהעסקה המוצעת. זה אינו דווקא הצעד המתבקש. ארה"ב Satisfied מההבטחות שקיבלה (במהלך ההירינג חזר מרפי מספר פעמים על שביעות הרצון מהדברים ששמעו מחסינים ושמלך סעודיה הבטיח לרייגן). החיט שהסרת שגארה"ב מריאד ומינוי ואיסור מהיר של מחליפו הינן בגדר התרפסות. אמר שהחילופין לא נבעו רק מפרשת הטילים, סרב לענות (גם לאחרים) על קטלות בה הטילים יכולים לשנות יעודם אך הודה שיקשה לחבטות שתמיד יהיו קונבנציונליים.

הנרי הייד: שאלת עזרת שאלות לגבי עמדת ישראל כלפי NPT. מרפי היה מעודד אותה לחתום אך אינו רואה סימן. הייד גם התעניין בסרוב האמריקני למכור לסעודיה נשק בעבר, שלדעת מרפי הביאה הן לאבדן מכירות והן לאבדן השפעה.

לאולימפיה סנו: (ושוב גם לאחרים) אמר שלהערכתו הטילים לא יגנו על סעודיה אולם היא (סעודיה) סבורה שכן. בשלב יותר מאוחר בדיון אמר ללארי סמיה שאמנם רכישת הטילים הני"ל הינה בגדר overreach and overkill כלפי טהראן. אישר שמדובר בכשלון מודיעיני (רמז שידעו עוד לפני התבהרות התמונה לפני חודשיים) - הסעודים לא הסתירו במכוון אלא פשוט שומרי סוד.

מס' 233
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מחור 12 דפים

סוג בטחוני ב ל מ " ס

דחיפות מ י ד י

תאריך/ז"ח

מס' מברק

25/7/88 2/12

לארי סמית. ביקש סקירה על תולדות יחסי שתי המדינות ותחת, אם יסודן במאגרי הנפט, מדוע איננה מוכרת לארה"ב אלא רק בתנאי אנופי"ק, ומדוע ספינותיהם אינן משיטות מחוץ למים הטריטוריאליים במפרץ, והאם אי פעם תמכו ביוזמה מדינית (מרפי - הם אנשים פרטיים). אח"כ סמית ציטט ממסיבת עיתונאים ובה ערפאת קרא ממסמך שהתקבל כביכול מארה"ב ובה בקשה לבל יתנקס אש"פ באמריקאים בגלל אבו-ג'יהאד. מרפי הכחיש שהיה מסמך, אישר שארה"ב הביעה חששה באזני מדינות ערב ואלו הדברים שאומר ערפאת.

הס"ס

בירוטר. שאל האם ניתן לבקש בדיקה אמריקנית. מרפי אמר שאין לכן בסיס.

סיהן. התעניין בעסקות צפויות למפרץ ב-88. מרפי דיבר על 4 מטוסי אפ. 16 לבחריין והתענינות כוויית באס 18 שטרם הוחלט כיצד להגיב. מכאן עבר סיהן לעסקה הסעודית. שאל אם פעלו בחשאינות לגבי העסקה כולה, מדוע לא יסתירו גט אח יכולת הכליט. מרפי הגיב שחתימה על האמנה היא צעד חשוב אך אישר שהפיקוח (בינ"ל או אמריקני) יהיה על מתקני גרעין, ולא על הטילים הסעודים-סינים עצמם.

מל לויין. התעניין בחטיבות ATBM נוכח ריבוי הטילים באזור. שאל על ההיבט הישראלי. גננים הטיב שארה"ב בתהליך מו"מ עם ישראל, והוא מתקדם יפה, כפי שהתבטא בדיון שהיה בו בארץ לפני שבועיים. זוהי הן מדיניות מחמ"ד והן הפוטגון. עוד אמר שהחתימה הסעודית על NPT משקפת החששות האמריקנים שהוכעזו בביקור המזכיר.

גרי אקרמן שאל סידרת שאלות על טילי עטינגר מהמוג'הידין שהגיעו לידי קטר ובעלמו. כאן היתה סדרת שאלות על "הטילים המוסיקליים", האם יש אינבנטר, מה מידת הפיקוח וכו'. על רובן העדיפו דוברי הממשל להשיב בסורום סגור.

להמילטון אמר מרפי שהיכולת הסעודית מוגבלת אך מעמידה לידי ארה"ב שדות ומתקנים כמתבקש.

לגילמן אמר שאין התחממות משמעותית ביחסי סעודיה ובריה"מ, רק ישראל הביעה בפומבי דאגתה מהמצאות הטילים בסעודיה, כאשר מצרים מצידה הביעה דאגת דווקא מתגובה ישראלית אפשרית.

טובה הרצל
סגור

257/233 $\frac{3}{12}$

TESTIMONY BEFORE THE COMMITTEE ON FOREIGN AFFAIRS
SUBCOMMITTEE ON EUROPE AND THE MIDDLE EAST
AND SUBCOMMITTEE ON ARMS CONTROL,
INTERNATIONAL SECURITY AND SCIENCE
BY ASSISTANT SECRETARY RICHARD W. MURPHY
MAY 10, 1988

Mr. Chairman,

I am pleased to have this opportunity today to brief the Committee on the two arms notifications for Saudi Arabia that are currently before the Congress. I will address this issue in the light of our policy of assisting Saudi Arabia and other friendly Gulf Arab states to protect themselves, our arms sales relationship with Saudi Arabia, and its decision to acquire intermediate range ballistic missiles from the Chinese. The Iran-Iraq war and Iran's aggressive policies are major factors in these arms sales and in our whole security relationship with Saudi Arabia and other Gulf states, as well as in the escalation and proliferation of sophisticated weapons. I will also describe for you our latest efforts on the diplomatic front to end this tragic conflict.

On April 26, the Administration notified Congress of our intention to authorize Boeing's renewal of its operations and maintenance contract for Saudi Arabia's AWACS program. The contract will run for three years and is almost completely for services. It is an inevitable follow-on to the original sale. The only funding for non-services in the \$325 million contract is \$3 million for minor items that Boeing must purchase in the Saudi economy. The services Boeing will continue to provide

✱

- 2 -

257/233 $\frac{4}{12}$

are:

- o maintenance for eight KE-3 aerial refueling tankers and for five Saudi AWACS and their electronics,
- o ground training for aircrews and technicians,
- o additional personnel to help the Saudis man their AWACS base and headquarters staffs.

No defense articles are included in this notification.

This contract is designed to maintain the operation of Saudi Arabia's AWACS. Since these AWACS have over the past year come to play a vital role in the safety of U.S. sailors and ships on convoy duty in the Gulf, I can say unequivocally that renewal of this contract is in the interest of the United States. Moreover, such service contracts are essential if U.S. manufactures are to compete with foreign suppliers.

We have also notified the Congress of our intention to sell the Saudis 200 Bradley fighting vehicles, support items, and training under the Foreign Military Sales program. This \$500 million sale is in lieu of the 200 Bradley's which were notified to Congress in January 1987 as a commercial sale. These Bradleys will be equipped with the 25 mm chain link gun and TOW missile system, as were those previously approved. The previous ones were to have had the I-TOW system; now the

*

- 3 -

257/233 $\frac{5}{12}$

standard Bradley configuration is with the TOW-II. The package includes TOW-II rockets to go with the launchers on the Bradleys. While the sale will still be on a cash basis, the Saudis have decided that an FMS buy would be the better deal. Under FMS they will get Defense Department support in managing the contract along with training, construction of support facilities, additional spares, and ammunition for less than they could commercially.

Both of these notifications are part of our longstanding military sales program to a key, pro-Western friend. They support and continue programs previously approved by Congress. They will not alter the balance of power in the region and do not pose an offensive threat. They add to the capability Saudi Arabia needs for the defense of its sparsely populated country in a region of more populous and aggressive neighbors. They send a signal to all states in the Gulf that we will continue to help our friends defend themselves in the face of Iranian aggression. The state of relations between Saudi Arabia and Iran for example has deteriorated to the point that on April 26 the Saudis broke relations.

Helping to meet the legitimate security needs of friendly Arab states also fosters the kind of trust needed for progress on our overall Arab-Israel peace effort. In this regard we have found the Saudis one of our most encouraging interlocutors on the Secretary's peace proposal.

*

- 4 -

257/233 $\frac{6}{12}$

We regret the Saudi decision to turn to China for a system to counter the threat from others in the region, particularly Iran. We fully share the concern of Congress that Saudi Arabia's acquisition of medium range ballistic missiles continues the serious trend of missile proliferation in the Middle East and have made this point forcefully to both Saudi Arabia and the PRC. The Saudi missiles with conventional warheads - which we have been assured they will carry - will not significantly change the balance of power in the region. In our view, they also do not improve the security of Saudi Arabia, but the Saudis feel differently, particularly in view of the threat from Iran and the fact that several other Middle East states possess not only missiles but also have the capability for non-conventional warheads.

In formulating your reaction to the problem of the Saudi missiles and the security of our friends in the region, it is important to understand why Saudi Arabia acquired the missiles in the first place.

In February, 1986 Iran defeated the Iraqis at Al-Faw and that following June at Mehran. Scud missiles fired by Iran had been falling on Baghdad since March 1985. Iran intensified these attacks in March and April of 1986 and again in January and February of 1987, when it appeared that Iran might capture Basra and threaten Baghdad. In the March and April period of 1986 Iran began targetting Saudi associated shipping. While Iran was turning up the heat on the battlefield and the Gulf,

*

- 5 -

257/213 7/12

the Saudis were receiving signals from Washington which they interpreted as casting doubt on our reliability as an arms supplier. In the summer of 1985 the Administration respecting Congressional desires, told the Saudis that they would not receive the additional F-15 squadrons, which our military advisors had recommended. In May 1986 and again in July 1987 we had major public debates about Saudi arms sales.

It was in this context that the Saudis decided to turn to the Chinese for a deterrent system which they knew would be unavailable from the U.S.. The only Chinese missile system that could both hit Tehran and was available for delivery was the 3,000 km range CSS-2. The Saudis took what was available in deciding to join the group of missile possessing states in the region that included Iran, Iraq, Syria, North Yemen, as well as Israel and Egypt among others. Iran's repeated use of missiles against Kuwait in 1987 and the firing of a Scud missile at Kuwait's oil facilities on April 20, 1988 as well as attacks upon Iraq and reports about possible attacks upon Saudi targets simply underscored the justification in Saudi eyes for their acquisition of a system to counter missiles in unfriendly hands.

The Saudis acquired the missiles as a deterrent, and they have provided us with assurances at the highest level that these weapons will not be armed with nuclear or chemical warheads. The recent decision to accede to the Nuclear Non-Proliferation Treaty is a change in long standing Saudi

W

- 6 -

257/233 $\frac{3}{12}$

policy and a serious international commitment which should further assure neighboring countries of Saudi Arabia's ultimate interest in stability in the region. We are encouraging other neighboring states to follow the Saudi's example and join the NPT.

Our relationships with the friendly Arab states of the Gulf including Saudi Arabia - have been vitally important for our own national security interests. These relationships are critical in deterring Iran from intimidating its smaller neighbors and thereby, destabilizing the entire area - to the economic, political, and strategic detriment of the United States and our allies.

These relationships - especially in the security sphere - have worked to our mutual interest. To the extent the Saudis choose to rely on us - and for this to happen we must be seen as reliable and consistent - they will be more willing to respond favorably to our requests for cooperation. We have found over the years a growing area of convergence in our policies regarding the protection of U.S. and Western economic interests, the Arab-Israeli dispute, and other regional issues such as the Iran - Iraq war. Saudi Arabia also has generously supported the efforts of the Afghan freedom fighters, support that has been critical in bringing about a Soviet agreement to withdraw its troops.

The Saudis have told us - both in word and deed - that if

✱

- 7 -

257/233

 $\frac{9}{12}$

we cannot meet what they view as their urgent and legitimate defense requirements, they will go elsewhere. They are cash customers. The multi-billion dollar buys of British Tornados as well as the Chinese missiles are testimony to their determination to meet what they see as their vital security needs. Where we have turned their requests down flat, we have lost influence and sales. Moreover, in these two instances the weapons acquired have greater range and offensive capabilities than would comparable U.S. weapons. Where we have been able to work with the Saudis to find a system that accomplishes their goals but does not needlessly provoke others, we have increased the chances for stability in the region.

The Secretary has received a letter signed by a number of the members of the House which urges that we reassess our arms sales program for the Saudis to make clear our opposition to their missiles. The experience of the missiles and other weapons suggests that refusing the sale of legitimate items would not achieve the intended result. I can assure you that the U.S. at all levels, starting with the President, has made very clear our concern about the missiles -- both in themselves and as yet further evidence of a regional missile proliferation problem.

Because of the real threat which active hostilities in the Gulf create -- and the general degradation of security in the region -- we must henceforth focus our energy and diplomatic attention on the regional proliferation problem, and not only

- 8 -

257/233 $\frac{10}{12}$

on the Saudi case. We could, for example, seek to strengthen the International Missile Technology Control Regime, perhaps by extending its membership to other countries, including the Soviet Union and the Peoples Republic of China. The Soviets and the Chinese are the sources of almost all of the ballistic missile technology currently in the region. We have raised our concerns at the highest levels with both the USSR and PRC and will continue to do so. We are conducting bilateral discussions with other Middle Eastern countries on the missile proliferation problem and potential regional solutions. Much of the missile technology is now available in a number of countries, making progress against the spread of ballistic missiles a sobering challenge to our diplomacy, and that of other governments. Even worse is the specter of combining chemical and other non-conventional warheads with these missiles.

Demanding that one or another nation in this volatile region forswear all efforts to increase its security is a recipe for losing influence over weapons procurement and use with no prospect for success. I have frequently testified to the Committee how threatening the Iran-Iraq war has become in the eyes of all Gulf Arab states. These security concerns are real and legitimate; they flow from the unpredictable course of the war, and the regime of Ayatollah Khomeini. They are another reason why we have committed ourselves so actively -- through our diplomacy and our naval deployment and our cooperation with our allies and the GCC -- to bringing the war to an end.

- 9 -

25x1233

 $\frac{11}{12}$

In this context, the two proposed arms sales for Saudi Arabia now before the Congress are clearly in the interest of the United States. It is in the interest of all our friends in the region as well as our own to continue our longstanding security relationship with Saudi Arabia.

Mr. Chairman, let me also touch on the status of our efforts to bring an early end to the Iran-Iraq war through the implementation of Security Council Resolution 598. As you will recall, that mandatory resolution was adopted last July 20. It demands an immediate ceasefire and a withdrawal without delay to international borders. It envisages other steps designed to ensure that the settlement is a lasting one, including the return of prisoners of war and the formation of a body to look into responsibility for the conflict. From the beginning, Iraq has accepted the Resolution and agreed to implement it, while Iran has maneuvered and played for time. Iran has tried to bargain over its implementation, rather than accepting the resolution, which is mandatory.

With the support of Britain and France, we have taken the position that because Iran has not accepted the resolution, the Security Council should act to enforce it by imposing an arms embargo against Iran. However, the other permanent members of the Council - the Soviet Union and China - have not agreed to this, arguing that the time for action has not come. We continue to urge early action by the Council, but we have concluded that Soviet opposition to an arms embargo

X

- 10 -

257/233 $\frac{12}{12}$

against Iran is unlikely to soften, at least in the near term. At the same time, the Iraqi success in recovering control of the Faw Peninsula from Iran may create new possibilities for progress on the diplomatic front.

While we remain skeptical that Iran has made the political decision to negotiate the implementation of Resolution 598 in good faith, we are working hard to support the Secretary General's intensive efforts to determine whether there is a possibility of bridging the gap over implementation between the two sides. We believe that both will have to show flexibility if resolution 598 is to be implemented. Our objective has never been to use the resolution as a stick to punish Iran. We will continue to look carefully for any sign that Iran's leadership has finally decided to settle for an outcome which falls short of the military victory and overthrow of the Iraqi regime, which Iranian leaders continue to say they seek.

80

END

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ז פ ס מ ב ר ט

דף 1 מחוד 1 דפים

סוג בטחוני שמור

דחיסות מיידית

תאריך/ז"ח 10.5.88 11:00

מס' מברק

המשרד + בטחון + ~~בטחון~~ ~~לש~~

28

213

230

אל: מצפ"א

דע: מקשי"ח - משהב"ט

רחש"ן - ניו יורק

קונגרס: חוק כספי הפנטגון - עדכון

לשלנו 100

א. בית הנבחרים: הדיון במליאה נמשך ואמור להסתיים השבוע.

ב. סנט: הדיון במליאה נפתח אחמול (9.5) אך בניגוד לצפוי ימשך בימים הקרובים חור חסוה שיגמר עד סוף השבוע. אפשרות זו נובעת מהחלטת המנהיגות הדו-מפלגתית בסנט לא (אלא) לדון לע"ע באישור אמנת ה-INF בשל הבעיות החמורות (המדווחות לועדה המודיעין) בקשר לט/ימות מקומי (ON-SITE VERIFICATION) של האמנה הזו.

עוזרים בועדה לשרותים מזוינים הופתעו מההחלטה הנ"ל לגבי הלוי"ז, וכן נכון להבוקר עדיין אין רשימה של תיקונים שבכוונת הסנטורים להציע במהלך הדיון במליאה.

עוקבים ונדווח לנוכח ההתפתחויות.

י.מ.ח. אלמ
למדו

2 3 1 3 3 2
3 2 1 3 3 2

מדינת ישראל

תאריך 10/5/88

אל: רה"מ

מאת: לשכת ראש-הממשלה.

● בקשר אל העצרת לפיהן ~~באגוא~~ חבר
הקונגרס פסיק ל"ס ג'קסון פאטר הליץ בפני
הקק"ל העדיקתי - וקבע על גביה דמינה ל"ס
בעיקר על יסוד (נולד) לעדן הל"ס אל
העדיקתי הבאות:

(1) ג'קסון א"ת הליץ בפני הקק"ל העדיקתי
(כל חברי הקונגרס העדיקתי) והביע ל"ס
גבינה בעדק - גבינה ל"ס.

(2) ~~באגוא~~ הפסיק הוועד פאטר וק"ל
אל אי קור' ~~לשכת~~ (לשכת ל"ס דקורי)
ל"ס פאטר קבע על גבינה ל"ס.

(3) יאזעפ (בן דוד בן אביהו) - מלך ציון
ממלכת ישראל עברית ג' קס"א חגיגת פסח.

150
אשר פיראגם דער פארשטאנד פאר אונז
אויפן פארשטאנד פאר אונז (אויפן פארשטאנד פאר אונז)
אויפן פארשטאנד פאר אונז (אויפן פארשטאנד פאר אונז)
אויפן פארשטאנד פאר אונז (אויפן פארשטאנד פאר אונז)

(5) הנהיגה להגיד שיש לה
במדינות אלו, אך להגיד לא
להגיד אולי. בקול רם
למשפט המדובר

הלא חר'ק'ים, ח'ר'ים

טגרידות ישראל / ווסינגטון

14

המשרד + בטחון + ניו יורק

22 176 185

ס ו ס ס מ ב ר ק

דף מתוך דפים

סוג בטחוני שמור

דחיפות רגיל

תאריך/זמן 9.5.88 9:30

מס' מברק

אל: מצפ"א

דע: מקשי"ח - משתב"ט

רמשי"ן - ניו יורק

קונגרס: סיוע חוץ

מתגבשת תכנית שתאלץ את הסנט להביא את חוק סיוע החוץ למליאה ולידי קונפרנס.

כזכור, אשתקד בית הנבחרים אישר ברוב חסר תקדים (1:3) חוק סיוע חוץ לשנים 88-9. בסנט, הפעילות המקבילה לא הסתיימה והדיון הסתיים בשלב הועדה, מבלי להגיע למליאה.

כעת, ועדת החוץ בביח עומדת לבקש הועדה ה- Rules אישור להצמיד את חוק הסיוע שהתגבש אשתקד לחוק הרשאה קטן ל- OPIC, המעודד השקעות פרטיות בחו"ל. לנו אין ענין בחוק הזה. אולם בהנחה שועדת ה- Rules תאשר את ההצמדה הזו, יאלץ הסנט, במסגרת הרשאתו הוא ל- OPIC להתמודד עם חוק הסיוע בקונפרנס, וזאת בנוסף לאפשרות הקיימת להביא החוק למליאה. ובמילים אחרות, יתכן שבעתיד חלא רחוק

יאמץ גם הסנט חוק סיוע חוץ, שיגיע, אחרי קונפרנס, לחתימת הנשיא, אלן ארנסט.
בס"נ"י הוסכים הנה אהאבל.

טובה הרצל
(הנ"ל)

מה 2
מה 3
מה 3
מה 3
מה 3
מה 3

Handwritten signature or initials in blue ink.

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

9 מאי 1988
כב אייר תשמ"ח
003/ס

- ס ו ד י -

אל: מצפ"א

הנדון: מעמד ישראל בקונגרס

Handwritten note: 37/100

ב-6.5 זימן השגריר דיון בנושא, בהשתתפות הציר, למדן, בלון, קוריאל והח"מ.

מהדברים שנאמרו עולה שאחרי ההלם הראשוני נוכח ארועי החודשים האחרונים (שהתמקד במדיניות ההכאות), חלה התייצבות ביחס לישראל. עם זאת, הצטרבות של נושאים משלי"ג ועד עתה הביאה לשחיקה כלשהי (לא ברורה התמונה לגבי משקלם המצטבר של הארועים ואין אפשרות להעריך מידת השחיקה) אף שנכון לעכשו אין נזק חקיקתי. הארועים בגבעה (בועדה לז"א, בקאוקוס השחור) לא פגעו בישראל אבל מאידך מכתב 30 הסנטורים, אף שלא הביא לפריצת סכר, היה בעצמו ארוע חסר תקדימ המבוכה בקרב ידידינו בגבעה משקפת את המבוכה בקרב תומכי ישראל בכלל, העומדים מול מצב חדש וישראל המצטיירת באופן מתמשך באור השונה משהורגלו. נוכח הנ"ל מתבקשת פעילות יזומה שתנצל הן את הצוות הקיים בשגרירות והן אנשי צבא ואקדמיה.

כרקע לדיון שימש העדר יחסי של תגובה קונגרסיונלית להודעת הממשל על העסקה הצפויה עם סעודיה, למרות מכתבים משני הבתים לפני שהוגשה - שיכול להתפרש כשחיקה התמיכה בישראל (אף שאוביקטיבית ניתוח מרכיביה יעיד שאין מקום רב להתנגד לה, כפי שגם קיצוץ אפשרי בסיוע בעתיד יוסבר אוביקטיבית אך יתפרש במונחים של מעמד ישראל). גם איפא"ק לא הגיב ומתבקשת השאלה האם ההתנגדות האוטומטית של הארגונים היהודיים (ובכללם איפא"ק) בעבר אינה בעוכרינו. כ"כ יש לשאול באיזו מידה על ישראל להיות גורם מכוון ישיר במקרים של מבוכה, כבהווה? שלא כבשנות בחירות בעבר אין השנה שיפור בולט במעמדנו ותחרות בין מועמדים כדי לסייע, בהקשר זה הוחלט להכין תגובה הולמת לעמדות ג'קסון (דרא"פ, מדינה פלסטינאית וכו') כדי לסייע ליהודים בהתמודדותם.

- 2 -

- ס ו ד י -

עוד נקודות שעלו:

- החייצבות הביקורת נובעת מציפיות יותר מציאותיות מהתהליך המדיני.
- הביקורת בולטת יותר אצל דמוקרטים מאשר בקרב הרפובליקאים.
- יתכן שהמנעות הממשל מביקורת חריפה היא המונעת שבר מוחלט בקונגרס.
- יתכן והבטחון העצמי המוחלט של איפא"ק בעוכרינו. בעבר נחשב כגורם לשתי"פ, כעת, גורם "מפחיד" שיש להזהר ממנו.
- בשנים האחרונות היתה הסכמה מוחלטת בין הממשל והקונגרס בחמיכתם בישראל, אין ספק שהמצב ישחנה אחרי הבחירות.
- בהקשר זה יתכן והתמקדות איפא"ק בממשל תפגע ביכולתו לפעול כלפי הקונגרס בקונסטלציה של ממשל פחות אוהד.

נ ב ר כ ה
טובה הרצל

העתק: סמנכ"ל צפ"א ופרי"ן

מקסי"ח - משהבי"ט

לשכת רה"מ

שגריר, ציר

למדן, בלור, קוריאל

WP MONDAY, MAY 9, 1988 A15

Jeane Kirkpatrick

'A Marked Bias Against Israel'

204
2/2

"Ten Die in PLO Fighting," The New York Times reported on May 3 in a small headline on a short story on page 13. "Three days of gun battles between Palestinian guerrilla factions in a refugee district in southern Beirut have left 10 people dead and 40 wounded," the article began.

The understated report on this latest violence in Shatila between Yasser Arafat's PLO and the breakaway "PLO Intifada" stood in stark contrast to repeated front-page announcements of one or two or three Palestinians killed by Israeli troops in what the New York Times dateline regularly terms "The Occupied West Bank."

Why, I wonder, is the now-familiar low-level war on the West Bank more newsworthy than the new outbreak of violence between Arafat's Fatah and its sometimes ally, Al Patah Intifada? The question is particularly interesting considering the PLO infighting occurred at the same time that Arafat and Syrian President Hafez Assad were negotiating a reconciliation.

A good many devoted New York Times readers—and friends of Israel—have reluctantly concluded that the paper has a marked bias against Israel in its reporting on the current disturbances.

Compare, they say, the way The New York Times and The Washington Post began their front-page stories describing an Israeli operation in Lebanon on May 4.

The Times lead: "At least 1,000 Israeli soldiers in tanks and armored personnel carriers stormed through parts of southern Lebanon today, searching homes, questioning Lebanese villagers and distributing warning leaflets."

The Post lead: "Hundreds of Israeli troops conducted house-to-house searches in several southeastern Lebanese villages today in a hunt for Palestinian guerrillas and weapons caches that brought the soldiers within a few miles of Syrian military lines."

The New York Times is not the only news organization that has been charged with unfair reporting on the conflicts in Gaza and the West Bank. Critics also have charged the television networks with displaying a consistent bias against Israel.

Now, finally, there is evidence against which to check impressions and accusations of biased news coverage. The Center for Media and Public Affairs, directed by Dr. Robert Lichter, carefully analyzed coverage of the Israeli-Palestinian conflict by the networks and The New York Times from Dec. 9 through April 4. The findings have just been released in the Media Monitor issue of May 1988.

Significant findings include:

- "A negative spin was directed at Israel twice as often as the Palestinians" (and was far more prevalent among the networks than in The New York Times).
- The uprisings were frequently used as a point of departure for a broad criticism of Israel's politics and society. Nine of every 10 comments on these broader issues were critical of Israel.

■ Eighty percent of the reported comments by American Jews were critical of Israel.

In other words, commentary was heavily slanted against Israel, even though news pictures of violence were more or less evenly divided, as were explicit judgments as to "who's to blame."

So far, however, negative reporting on the Palestinian uprisings has had little impact on American support for Israel, according to a new study reported in Public Opinion magazine (May/June 1988). Comparison of a national opinion poll conducted by Penn and Schoen Associates in late January with a similar 1981 opinion study indicates that the friendship of U.S. citizens toward Israel has not been affected by reports on the uprisings.

Penn and Schoen established that Israel "continues to be seen as a strong and reliable ally in a volatile and unfriendly region," even though 36 percent of Americans believe Israel's antiriot measures have been "too harsh."

The Penn and Schoen study also revealed that most Americans:

- regard the PLO negatively as a terrorist organization;
- oppose establishment of an independent Palestinian state under PLO auspices;
- believe Arab states share with Israel responsibility for the Palestinians in Gaza and the West Bank.

Despite general distrust of the PLO, American opinion of its image has improved slightly over the past seven years. In 1981, 58 percent of Americans had an unfavorable view of the PLO as compared with 7 percent with a favorable view. In 1988, the ratio was 51 percent unfavorable to 9 percent favorable. Perhaps more significant, in 1981, Americans regarded the PLO as the greatest threat to peace in the region. By 1988, that dubious distinction had passed to Iran.

Though there is broad consensus on support for Israel, the broadest support of all is for a negotiated settlement to the conflict. Seventy-eight percent believe an international conference should be convened, and 74 percent think the PLO should be invited to participate.

What can we conclude from this array of evidence?

First, the networks and The New York Times emphasize the negatives in reporting on Israel and use violent events as an occasion for airing broad criticisms of Israeli society.

Second, on this (as on many other subjects), the perspectives of our liberal network news organizations run counter to those of a majority of Americans, and so far the anti-Israel media "spin" has had only a limited effect on popular support for Israel or opposition to the PLO. These attitudes are anchored in more basic aspects of our political culture, in attitudes toward democracy, terrorism and related subjects.

Finally, these data confirm once again Americans' faith in reason and negotiation as tools for foreign policy. Just as Will Rogers never met a man he didn't like, a majority of Americans never see a conflict that cannot be negotiated.

©1988, Los Angeles Times Syndicate

14

סגרירות ישראל / נושין גטון

ט ו פ ס מ ב ד ק

דף מחור ו דפים

סוג בסחוני שמור

דחיסות רגיל

תאריך/ז"ח 9.5.88 15:00

מס' מברק

המשרד + בטחון + ~~פד-גב~~

210

אל: מצפ"א

דע: מקשי"ח - משחב"ט

רמשי"ן - ניו יורק

נספח צה"ל, נציג ליצוא בטחוני - כאן

קונגרס: חוק דיקסון

למברקנו 562 מה-28.4

1. בדיון בחוק כספי הפנטגון שמתנהל בימים אלה במליאת בית הנבחרים, התקבלה הצעת החוק
בנדון שהוגשה ע"י הקונגרסמן ג'ק דיויס מאילנוי. כמדובר בשלנו הנ"ל, הצעה זו כוללת חרי
לטובת מדינות אס"ח, ואין בה הפרק על הסדרי ה- **OFF-SET** שבחצעת הסנטור דיקסון.
בניגוד לצפוי, התקבלה ההצעה יחד עם מספר תיקונים אחרים "במקובץ" ("**EN BLOC**")
בלא ויכוח.

2. הדיון המקביל בחוק הנ"ל במליאת הסנט נפתח היום (9.5) וימשך לסירוגין בשבועיים-שלושה
הקרובים, לא מן הנמנע שגם בדיון זה ינסה אחד מהסנטורים להכניס תיקון לגרסה ה"מסורסת"
של חוק דיקסון שהתקבלה במישור ועדת המשנה של הסנטור בינגמן ובמישור מליאת הועדה
לשירותים מזוינים (בראשות הסנטור כאן).

3. בכל מקרה ברור עתה ש"חוק דיקסון" יהיה נושא על סדר היום של ה"קונפרנס" בדבר חוק
כספי הפנטגון - קונפרנס שיפתח כנראה בחחילת יוני. חייבים לדון בנושא זה ע"מ להג'ע
לגרסה מוסכמת בין הגרסה המסורסת של דיקסון וגרסת דיויס.

4. במשרד דיקסון שמחים, כמובן, על מהלכו של דיויס. מעריכים שהמשחתפים בקונפרנס יצטרכו
להגיע לפשרה בין שתי הגרסאות וזה יהיה רק לטובת דיקסון (לאחר שגירסתו התרוקנה מחוכן
של ממש במישור ועדת המשנה). חוזרים ומזכירים לנו שהחריג לטובת ישראל אינו מקובל על
מספר סנטורים ויש לצפות להתנגדות לו גם בקונפרנס.

5. שתי הגרסאות בדיפ' לנוגעים בדבר. בינתיים הזמנו חוות דעת משפטית לקראת המאבק בקונפרנס

סוף דף 3

למדן

שתי הגרסאות בדיפ' לנוגעים בדבר

3

2

1

3

3

END

0

- 23 -

סגירות ישראל / דוקינגטוןט ו פ ס מ ב ד קדף מחוז דפים

שמו

סוג בטחוני

מיידי

דחיפות

תאריך/ז"ח 1700 9 במאי 88

מס' מברק

המשרד

216

אל : אריה מקל, לשכת רה"מ

מאת: רלי"ש השגריר

אגרות רה"מ לנשיא וס/הנשיא

שלכס 1012, 1014.

האגרות נמסרו לתעודתן.

ל פ
לואיז שימרון

דן
3

(35)

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ז פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סיווג בטחוני שמור

דחיסות מיידי

תאריך/ז"ח 9.5.88 17:00

מס' מברק

המשרד + בטחון + ^{לש}גנ

26 193 213

אל: מקטי"ח - משהבי"ט

דע: מצפ"א

רמשי"ן - ניו יורק

נספח צה"ל, נציג ליצוא בטחוני - כאן

יוזמות חקיקה לחוק כספי הפנטגון

למברק 130 לח"מ ולמברק קוחנובסקי 125 לציר, שניהם מה-9 דנא.

כיוונו לדעת גדולים. קיימנו התיעצות אצל הציר וסכמנו דרכי פעולה למאמצינו (יחד עם מדינות אחרות והשדולות השונות) להביא לביטול, או לניטרול, תקוני קנדי ובנטלי. טרם נודעה רשימת התיקונים שידונו במליאת הסנט במסגרת הדיון הנפתח היום בחוק כספי הפנטגון - ואין להוציא מכלל אפשרות שתיקונים אלה או דומים להם יועלו במהלך דיון זה. (במשרד בנטלי ישקלו עוד קודם דרך ללכת לקראתנו).

בכל מקרה נראה שעיקר העבודה לביטול התיקונים תעשה בשלב הקונפרנס - שיפתח כנראה בחודש יוני.

ממשיכים לעקוב וכמובן עוד נדווח.

ה.6
למדן - הרצל

311c 3 311d 2 311e 1 311f 3 311g 3 311h 2

** נכנס

שמו

**

**

**

חוזם: 5,6059

אל: המשרד

מ-: גנבה, נר: 119, תא: 090588, חז: 1230, דח: מ, סג: שמ

תח: גס: מצפא

נד: @

שמו/מיד

אל: מצפא

דע: פרן, מזאר, וושינגטון

מפגש שולץ-שוורדנאדזה.

1. יומיים לפני המפגש, הרגשת האמריקנים היא שלא יספיקו גם להכין לקראת הפיסגה אמנה בנושא סטארט.
עם זאת יש התקדמויות טכניות, ובפיסגה ודאי יברכו על ההתקדמויות ויקראו לזירוז.

2. לעומת זאת הסובייטים מגישים היום לפתע ניר חדש בנושא SOI.
כזכור התביעה הסובייטית לזיקה בין נושא זה לנושא סטארט
הייתה עד כה מכשול מרכזי לגבי ההתקדמות בשני הנושאים
כאחד. תיתכן איפוא התקדמות מוגבלת בענין זה.

3. מעריכים, לעומת זאת, שנושא אפגניסטן, יידון בהרחבה
היינו דרך ביצוע ההסכמים ועתיד ההתפתחות הפנימית
שם. מאידך אין צופים לדיון משמעותי בנושא מזת.

אליאב==

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, בירן, מצפא, פרנ,
ממד, סי'יבל, ברנע, ארבל, אירג

1. The first part of the report
describes the general situation
of the country, its population,
its resources, and its
economy.

2. The second part

describes the

third part of the report

describes the

fourth part of the report
describes the
fifth part of the report
describes the
sixth part of the report
describes the

seventh part of the report
describes the
eighth part of the report
describes the
ninth part of the report
describes the

tenth part of the report
describes the
eleventh part of the report
describes the

twelfth part of the report

thirteenth part of the report
describes the
fourteenth part of the report
describes the

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

Tel Aviv

May 9, 1988

8-5-88
11:50 AM

Excellency:

Secretary of State Shultz has asked that I pass to
you the following message:

"Dear Yitzhak:

"I am writing to let you know of my plans to
return to the Middle East June 3-8. I envisage
proceeding from the Moscow Summit for a brief
visit to London, and then coming directly to the
Middle East for meetings in Jerusalem, Amman,
Cairo and Damascus. I hope that this is
convenient for you.

"I understand you plan to travel to New York
to address the Special Session on Disarmament.
I hope you can arrange that trip in a manner
which allows us to meet in Jerusalem.

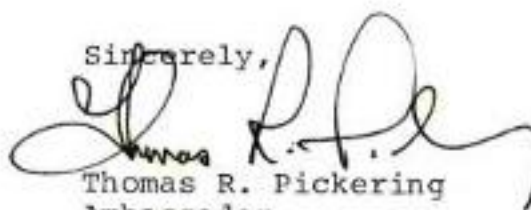
"I will be prepared to discuss with you the
results of the Moscow Summit and, of course,
would expect to continue our discussions on the
peace process.

"I look forward to seeing you next month."

"Sincerely yours, George P. Shultz"

With warm regards,

Sincerely,

Thomas R. Pickering
Ambassador

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of the
State of Israel

** ירצא

שמו

**

**

**

חידוש: 5,5582

אל: 275/ש

מ: -המשכנז, תא: 080588, דח: 1844, דח: מ, ט: ג, שש

תח: מ גט: מצמא

נר: 8

שמו/מיו

מ.מ.ש. 2702

שגיר. ציר.

שטחים - זכויות אדם.

לשלכו נר 224

להלן גרסא מתוקנת ונכונה של פסקה ג' בטעין 2 במברקנו
הנ"ל:

ימנחל ארבל 2 הביע הערבה לזרן בה מתיוחס האגף
בראשות שימטר למצב ובמיוחד ציין שדותו לאחורנה
בקונגרס. סתר את הדוש המתקבל מאמצעי התקשורת
כאילו שורר בשטחים מצב של 'מערב כרוע'. אין באן
גט מצב של 6000 GUY למול 500 GUY אלא מציאות
מורכבת יותר בה שמוערת מרועות והגזמות משחקות
כבוד ראשון. התיוחס לתפקיד הצלב האדום בשטח
למרות חילוקי הדעות בינינו באשר לתחולתה של אמנת
ג'נבה הדביעית בשטחים הרי ישראל ממלאת באופן
נרגמטי הוראותיה ההומניטריות והצ"א כועל בשטח
ללא הפרעה ותוך קבלת חופש תנועה מלא.

ממ"א-ארב"ל 2-מדת'ים

א.ש.י

תמ: שחח, רהמ, שחוט, מנכ"ל, ממנכ"ל, מרדז, דרם, אמן, ממז, בירן, מצמא,
ברמ, ארבל, ליאור, מזתים, סייבל, משפט, שגולן, ממטפט, מתאספטטים

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 2 דפים

סיווג בטחוני שמור

דחיסות מיידית

תאריך/ז"ח 1130 6 במאי 88

מס' מבדק

153

1/2

המשרד

אל: מצפ"א, טמ"ד

מאת: אלי אבידן, וושינגטון

1. אד ווקר מחליפך של דוילקוקס סך לשגרירות בלוויית ג'והן חירש לפגישת חברות עם השגריר ארד. השתתף הציר. (אגב דומינגס לפני בן היה בפגישה דומה כשג' מצרים כאן).

2. ווקר סיפר על נסיונו באזור. שרת בישראל 69-73 אח"כ במצרים, סוריה ולאחרונה בסעודיה 86-88. כ"כ היה שותף לשלחות האוטונומיה בראשות רוברט שטראוס ואח"כ סול לינוביץ.

3. ווקר פתח בנושא הטילים הסיניים בסעודיה. הודה שאין בידי ארה"כ הרבה מה לעשות בטוריה, אך לדעתו הבעיה היא יותר מקיפה ונוגעת לנושא משטר העברת טכנולוגיות מתקדמות (קורק"ט). הדגים דבריו (ברוח מבודחת קמעה) בנושא העברת טכנולוגיה ישראלית לטין רשמי ניתן לחגבילה. בטופו של דבר הבעיה היא טין. האמריקאים דורשים כעת על המדדכה כיצד ניתן להכניס את טין למשטר משמעת של מכירות נשק. מסופק למדי.

4. לבנון. גלספי ממשיכה בשעה זו להתרוצץ בין דמשק לבירות לפי שעה ללא תוצאות. הסרגייה מסובכת מהיבטים ליגליים וכמובן פוליטיים. מאחר ואין תהליך של בחירה ישירה של נשיא הנבחר ע"י הפרלמנט מספיק שגורם כלשהו, קרי סוריה ימנע בואם של מטפר עיריט ע"מ שהתהליך בפרלמנט יסוכל. אינו פוסל האפשרות של מינוי דה"מ כטמ' הנשיא בהעדר בחירות, אך אפשרות זו לא פשוטה במצב הנוכחי של העדר מעמלה בלבנון. השאלה המרכזית מה רוצים הסורים. איש לא יודע זאת לפי שעה. מכל מקום הדגיש לאמריקאים אין מועמד משלהם. למעגל זה מצטרף נושא חידוש הקשרים בין אסד וערפאת. שאל כיצד אנו רואים הנושא ובענה. מעידו הבליט ההישג הסובייטי במפגש שכן היתה זו ברה"מ שעמלה להפגיש את הצדדים.

4. תהליך השלום. ברה"מ לדעתו נמצאת במצב טוב שכן היא הצליחה TO RALLY את הערבים סביבה בסוריה. אין לה מה לחשוש במצב הנוכחי של התהליך אלא למנוע מה שלא רצוי לה.

93

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
החלטה של שרת ארד/ג'והן חירש
11/2 11/2 11/2 11/2 11/2 11/2 11/2 11/2 11/2 11/2 11/2 11/2

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מחוץ דפים

סווג בטחוני

דחופות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

153 2/2

5. מצרים, דוקר הפנה תשומת לבנו לנאמרו של מבראכ לרגל האחד במאי, הנאום שעסק רובו ככולו בנושא הכלכלי הפתיע את האמריקאים בפתיותו ועל כך יש לברך את מבראכ. מבראכ לא הסתיר מעמד את הטענות בעניין הקשיות להגיע לסיכום השלב השני של הרפורמות הכלכליות עם קרן המטבע הבינ"ל האמור להסתיים ביולי '88, וכן בעיות האנרגיה הקשורה בסכר אסואן. תחזיתו הפסימית של נשוא מצרים מלמדת על גודל הקשיים העמוקים בחודשים הבאים.

6. בילטרלי, דוקר הטעים שעדיין אינו מצוי בסבך הבילטרלי. השגריר והעוין העלו נושא המשלחת, נאפק'ו וכו' הנמצאים כעת על סדר יומו של אייב סופר.

7. בעצמו החוצה נשאל דוקר כיצד חוזה התפתחות העניינים סביב החאג' הקרב בסעודיה. סיפר שהסעודים עומדים בתוקף על הגבלת עולי הרגל האיראנים לכ-35 אלף. משימת הבטחון הוטלה על המשמר הלאומי המיומן אך הסובל מחסור כח אדם מספק. הוא נאלץ למלא מקומם של הסקיסטאנים ("בויגדת הצללים") שעזבו ללא תחליף.

אלי אבידן

lc/c

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5243

תאריך : 07.05.88

דף 1 מתוך 1

נכנס

סודי ביותר

עותק 1 מתוך 6

חוזם: 5,5243

א: המשרד

מ-: ווש, נר: 176, תא: 060588, זח: 1830, דח: ב, סג: סב

תח: א גס: משרדים

נד: א

סודי ביותר/בהול לבוקר

ראש הממשלה . אישי -לנמען בלבד

צלצל השגריר רוברט אוקלי, עוזר היועץ לבטחון לאומי

בענין מובארק עוואד. הוא ביקש למסור כי הנשיא מבקש

להזדהות עם (ס)

ASSOCIATE WITH) המסר שנשלח על ידי מזכיר המדינה

אליך בענינו של הנל.

אנד

תפ: רהמ

משרד החוץ-מחלקת הקשר

036/3

4979

* תאריך : 06.05.88 *

* דף 1 מתוך 1 *

* עותק 3 מתוך 32 *

נכנס

סודי ביותר

* חוזם: 5,4979 *

* אל: המשרד *

* מ-: ווש, נר: 146, תא: 060588, זח: 1130, דח: ב, סג: 10 *

* תח: 8 גס: מנכל *

* נד: 8 *

* סודי ביותר/בהול *

* אל: מנכל מדיני *

* מנכ"ל ראה'מ *

* ביקור המזכיר. *

* מדניס רוס שהוחלט שהנסיעה תתבצע בתאריכים שעליהם דווחנו. *

* ערן. *

* תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמן, בירן, מצפא *

```

# 1990-1991: 60,20,60
# 1991-1992: 60,60,60
# 1992-1993: 60,60,60

```

CHILD LANGUAGE

9013018894, 3

* 445 2 10 00 01

© 2001 by John Wiley & Sons, Inc.

* 約 70 ± 5% 1 日 1 回 1 回 1 回

2000年12月

WORLD IMPROVEMENT

PRINCIPLES OF FLU

RECEIVED 1987-11-18

● 2006 年 10 月 1 日起

[illegible]

טגרירות ישראל / וושינגטון

ט נ פ ס מ ב ר ק

דף 1 מחוד דפים

סוג בטחוני גלוי

דחיסות בהול לבוקר

תאריך/ז"ח 1630 6 מאי 88

מס' מברק

ק.ה.ו.
ק.ב.ד.163 167
המשרד, ביטחוןאל: יועץ שהביט לתקשורת - (נא להקוטל או בטלפון)
דע: מצפ"א, מע"ת

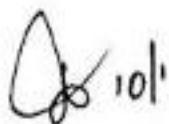
ישראל-איראן

צלצל ג'ים מקרחני, הכתב הדיפלומטי של רשת Knight-Ridder (מיאמי הרלד,

פילולפיה אינקוויירר והדטרויט פרי-פרט הם העתוננים המובילים של הרשת).

אמר כי פקיד אמריקאי בכיר אמר לו כי סוחרי נשק ישראלים מטפקים לאיראן טכנולוגיה מתקדמת, חלקי חילוף ל-F-4, F-5 וטיילי הוק. כן אמר לו אותו פקיד כי לאחרונה פנתה ארת"ב לישראל במחאה חריפה בנושא ונענתה כי אספקת נשק לאיראן עומדת בניגוד למדיניות הממשלה. הפקיד הבכיר אמר לו גם כי קשה להאמין שממשלת ישראל אינה מודעת לפעילות הזאת.

ביקש את תגובתנו והתייחסותנו. אנא בטלפון, על-מנת שנוכל להעביר התגובה לפני מירקום הכתבה.

יוסי גל

שהם 2
הם 3
הם 3
אנא 1
בין 1
אלבא 2
אכ"א 1
גל 1

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מחוד 3 דפים

סוג בטחוני שמור

דחיפות מיידית

תאריך/ז"ח 6.5.88 15:00

מס' מברק

המשרד + בטחון + דיר-ינג

171 164 19

 $\frac{1}{3}$

אל: מצפ"א

דע: מקשי"ח - משהב"ט

רמשי"ן, ניו יורק

קונגרס: תחזית ולו"ז חקיקתי

להלן תמונת המצב לגבי החוקים העקריים מבחינתנו כפי שהיא מצטיירת היום:

א. חוק התקציב (בו "הנחה" מפורשת שהסיוע עבור ישראל ימשך ברמתו הנוכחית)

נמצא בשלב הקונפרנס - אך הקונפרנס עלה על סרטון מאחר ומטחבר שלמרות הסכומים של ה"פסקה התקציבית" עדיין חייבים לקצץ כ-3 בליון דולר מהחשבונות הבלתי מוגנים בתקציב הלאומי. בינתיים תקציבי ההגנה (פונקציה 050) ועניינים בינלאומיים (פונקציה 150) נשארים מחוץ למשחק (ע"פי הסכומים מהפסקה הנ"ל).

ב. חוק הסיוע (הרשאות)

ככל הנראה לא יהיה חוק סיוע גם השנה, כזכור, בדצמבר אשתקד, אמצה מליאת בית הנבחרים הצעת חוק שהוכנה בוועדת החוץ (לשנים התקציביות 89-1988), אך נכון לעכשו טרם דנה מליאת הסנט בהצעת החוק שהוכנה כבר במאי אשתקד (לשתי"א 1988 בלבד). עוזרים בוועדת החוץ בשני הבתים עדיין מחפשים דרכים לקדם חוק זה, אך כאמור הסיכויים נראים קלושים.

ג. חוק הסיוע (הקצבות)1. בית הנבחרים:

חרף התמוטטות הקונפרנס בחוק התקציב ואי ההסכמה לגבי ההקצאות לסעיפים הראשיים בתקציב, פתחה ועדת המשנה לפעולות זרות (בראשות הקונגרסמן דיויד אובי) בתהליך הכנת החוק; וכמדומה בשלנו 142 מאתחול (שהוא כ-134 לבטחון ונר 15 למשי"ן) הוקצב מלוא הסיוע עבורנו וכן התקבלו שאר משאלותינו ללא דיון. בכוונת אובי להציג הצעתו במליאת ועדת ההקצבות ב-19 לחודש, תוך תקווה שהדיון במליאת הבית יקויים ב-24 דנא. תאריכים אלה טנטיבים.

ש.ה.ה.ג. 3 2 1 2 3 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

שגרירות ישראל / וושינגטוןט ו פ ס מ ב ר קדף 2 מחוד 3 דפיםסוג בטחונידחיפותתאריך/ז"חמס' מברק171/164/19 $\frac{2}{3}$ 2. סנט

לפי כללי המשחק, ועדת המשנה לפעולות זרות (בראשות הסנטור דן אינווה) לא התחיל ב-MARK-UP בטרם התקבל הצעת החוק במליאת בית הנבחרים. בינתיים ממשיך אינווה בסדרה של שמיעות, והאחרונה מהן (בהשתתפות מזכיר המדינה) אמורה להתקיים ב-16.6.

מסתמן לו"ז

3. לפי תקצב הנ"ל לתיאורטי כלהל"ן:

- עד סוף יוני השלמת ה-MARK-UP בסנט במישור ועדת המשנה ובמישור מליאת הועדה.

- דיון במליאת הסנט בחודש יולי (אחרי פגרת ה-4 ביולי).

- קונפרנס במחצית הראשונה של אוגוסט או בספטמבר.

ד. חוק כספי הפנטגון (הרשאות)1. בית הנבחרים:

הדיון במליאת מתנהל בימים אלה (על ההיבט הישראלי, ראו-נא העדכון בשלנו 100 ובדווחינו השוטפים).

2. סנט:

הועדה לשירותים מזוינים הכינה הצעת חוק. הדיון במליאת אמור להתחיל ב-9 במאי, תוך תקווה שיסתיים עד סוף החודש.

3. לפי תקצב הנ"ל יתכן קיום הקונפרנס ביוני. במגמה לסיים את התהליך החקיקתי במחצית הראשונה של יולי. כאמור במברקנו הנ"ל, עתידו של החוק לא ברור כי אין להוציא מכלל אפשרות וטו נסיאות.

ה. חוק כספי מחמ"ד1. הרשאות

בשנה שעברה התקבל חוק הרשאות לשנתיים התקציביות 1988 ו-1989, לכן אין צורך לחוק כזה השנה.

2. הקצבות

בית הנבחרים: ועדת המשנה ערכה MARK-UP אומדן (5.5) בדלתיים סגורות והטילה

אמברגו על כל הנירות הקשורים להצעת החוק (הכולל בין היתר ההקצבה לתחנת "קול אמריקה"

בישראל). המשך הטיפול (במישור מליאת ועדת ההקצבות ואלי במליאת הבית) לקראת סוף החודש.

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו ס ס מ ר ק

דף 3 מחור 3 דפים

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

171/164/19 $\frac{2}{3}$

סנט: ה MARK-UP במישור ועדת המשנה ומליאת ועדת ההקצבות במחצית הראשונה של יוני. תוך חקרה שהדיון במליאת הסנט יתקיים עד סוף החודש.

קונפרנס: יולי.

נ. חוק הסחר

החוק התקבל בשני הבתים, אך הנשיא מאיים להטיל עליו וטו. מכיון שאין כעת מספיק קולות מובטחים בסנט לגבור על נטו נשיאותי, נעשים מאמצים בשני הבתים למנוע וטו כזה. בחוק הזה חריג לטובת מדינות אסיה וכן כמה תיקונים חיוניים^{UT} נוספים.

ד. חוק להקצבות נוספות (SUPPLEMENTAL)

ועדת ההקצבות בביח הנבחרים אמורה להכין הצעת חוק כזה בשבוע הבא ולהביאה לדיון במליאה בהקדם. לאחר מכן יתחיל הטיפול בסנט, ובמסגרת זו ננסה להעביר את נושא ה- "FAIR PRACTICE" (שעיקרו הוא ביטול ההוצאות החד-פעמיות ה- NON-RECURRING COSTS - להזמנת מטוסי האם-16 שלנו). היה ותטריט זה לא יתממש, הנושא יטופל במסגרת חוק הסיוע (הקצבות) הרגיל (כמתואר בסעיף 4 לעיל).

ח. החלטת המשך:

בנאומו על מצב הלאום בחודש ינואר השנה, הודיע הנשיא שלא יחתום על CONTINUING RESOLUTION כמו זה שהתקבל בשנה שעברה (אחרי לידה קשה מאוד). בעוד שיש לצפות שיתקבלו השנה מפתח חוקי הקצבה רגילים, יתכן שבכל זאת מספר סעיפים בהקציב יכללו ב- CR חלקי. בין היתר מצביעים על חקציבי החגנה ותכנית הסיוע - וזאת בשל ההנחה הסבירה הנזכרת לעיל, שהנשיא יטיל וטו על חוק כספי הפנטגון (הרשאות) מזה, ולא יהפך חוק כספי הסיוע (הרשאות) מזה. בהעדר חוקים כאלה, יהיה נסיון להעביר עניינים שנוגעים למדיניות באמצעות חוקי ההקצבה, ובכדי לעקוף את הוטו הנשיאותי נוטים המחוקקים לנקוט בתרגיל המוכח של העברת ה- CR שבסופו של דבר חייב להתקבל פן ייסגרו משרדים תמשלחיים מפאת חוסר משאבים להוצאות בפועל.

3/11
למדן

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4224

4224

תאריך : 06.05.88

דף 1 מתוך 2

עותק 1 מתוך 12

נכנס

סודי ביותר

Handwritten signature

חוזם: 5,4224

מל: המשור

מ-: ווש, נר: 131, תא: 050588, זח: 1800, דח: מ, סג: סב

תח: 8 גס: מוכל

נר: ט

סודי ביותר/מיד

אל: מוכל מריני, מוכל רהמי, מוכל, סמנכל צפא.

תהליך.

להלן מדן קורצר.

א. המזכיר שוקל בואו למזת בין ה-8/6-3. החלטה סופית לא נפלה עדיין.

ב. המזכיר נתן הנתייה לא לרוצ' אחרי הסובייטים. בשלב זה לא נראה שנושא מזת יעלה בגובה, ואם הסובייטים מאד יבקשו יתקיים מפגש בדרג מומחים יותר מאוחר. קורצר אומר שהם רואים אמנם חשיבה אצל הסובייטים בנושאים שונים, אך עדיין לא תזוזה בעמדות עצמן.

ג. הוא אמר שהרעיון של זימון למוסקבה דוגמת הרעיון אשעלה באוקטובר נשקל אך בשלב זה, לאור עמדות הסובייטים מתנגד המזכיר למתן יפרסי כזה לסובייטים.

ד. קורצר אמר שהם מתלבטים קשות לגבי ההמשך. יש כאלו המגלים את הרעיון של טיפול בנושא האוטונומיה, וזאת מבלי לוותר כליל על שאר האלמנטים. קורצר מזסיף שיש הגיון בקו זה, אך היו רוצים לקבל יותר רעיונות מהצוות שלייד ראש הממשלה, שעמו דנו על נושא האוטונומיה ולא רק חזרה על העמדות שהוצגו בשיחות בתחילת שנות ה-80.

ערן

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 2 מתוך 2 *
* עותק 1 מתוך 2 *

* תכ: דהמ, שהח, מנכל, בידן *

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4226

תאריך : 06.05.88

דף 1 מתוך 2

עזתק 3 מתוך 32

נכנס

סודי ביותר

* חוזם: 5,4226 *

* 7א: המשרד *

* א-מ: 11:00, נר: 137, תא: 050588, זח: 1800, דח: מ, סג: סב *

* תח: 6 גס: מנכל *

* נד: 8 *

* סודי ביותר/מיד *

* מנכל מדיני. דע: מנכל רהם. סמנכל צפא. *

* להלן מתוך שיחה בצהרים עם מרפי: *

* 1. למרות שנושא הסכסוכים האיזוריים ובתוך זה יוזמת *
 * שולץ - עומדים על סדר-היום של מפגש שולץ-שברדנזה בגובה *
 * ב-11 ו-12 דנא-מרפי לא מתכנן לצאת עם המזכיר לגובה. להערכתו *
 * הנושא אמנם יידון רק בקוים כלליים בשיחה בין 2 *
 * שרי החוץ-אך נכון לעתה לא יהיה דיון בדרגי עבודה *
 * שלו. *

* הם מצפים שהסובייטים יפנו עתה אליהם בהודעה האם יש *
 * התקדמות בעמדותיהם או האם יש להם ענין להמשיך בדיאלוג. *

* התרשמותו של מרפי שאמנם יש במוסקבה אנשים בעמדות מפתח *
 * המקדישים מחשבה לתהליך ויש בידיהם גם רעיונות-אך *
 * המימסד הפוליטי-סובייטי לא הגיע לכלל גיבוש עמדה *
 * בנושא. האמריקנים אינם רוצים להיראות להוטים לחדש *
 * הדיאלוג כל עוד לא יאותתו הסובייטים שיש בידיהם מחשבות *
 * או הצעות חדשות. *

* 2. באשר לתכניותיו של המזכיר לאחר הפסקה המסתיימת *
 * ב-2 ביוני נראה עתה שהוא מתכוון לנשיא לביקור בלונדון *
 * ב-3 וב-4 ביוני. אם יבוא לאיזור-ואין עדיין החלטה *
 * סופית בנושא-סביר שהוא יבוא מלונדון ישירות לאזור *
 * מאחר ועל המזכיר להיות בספרד ב-8 או ב-9 ביוני. *

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 2
עותק 3 מתוך 32

* הם מודעים לתכניותיו של רה"מ לבוא לעצרת המיוחדת בניו
* יורק ב-6 ביוני אך אם אמנם המזכיר יבוא-כ"י אזי מצפה
* לפגוש את רה"מ וממלא מקומו ב-5 ביוני בארץ.

* כל הנל בגדר תכנית אפשרית וכאמור אין ולא אמורה להתקבל
* החלטה סופית בנושא בימים הקרובים.

* 3. המזכיר מצפה בעניין רב לביקורו של ממר"ם ושהח-כדי
* להחליף עמו דעות על המצב באזור ועל המשך התהליך.

* ארד

* תפ: שהח, רה"מ, שהבט, מנכ"ל, ממנכ"ל, ר/מרכז, רס, אמ"ן, בירן, מצפא

שגרירות ישראל / נושין גטון

ס י פ ס מ ב ר

דף 1 מתוך 1 דפים

סוג בטחוני סודי

דחיפות מידית

תאריך/ז"ח 1830 5 מאי 88

מס' מברק

143

המשרד

אל: מצפ"א

וע: מנכ"ל מדיני

המזכיר שולץ בבית הנבחרים.

שולץ נפגש הבוקר עם חברי ועדת המשנה למזה"ת בדלתיים סגורות, ותיזרז אותם על המתרחש במפרץ. נשאל קצרות אודות תהליך השלום, ובין היתר אמר:-

א. יתכן שיש לשתף פלסטינאים במטלחת המצרית בכדי לאפשר להם לטפל בשאלות הקשורות לרצועת עזה. שולץ ציין שזה "רעיון חדש".

ב. כאשר לסובייטים, שומעים מדי פעם על תמורות בעמדתם, אך לכשבדקים, אין לגלות סימנים אמיתיים של תדורה. כנמה שהשעה עניין לא בשלה להביא את הסובייטים לשנות עמדתם.

יום חמישי
למחר

2 1 3 1 3 2
שהיה מהג שהיה מהג שהיה מהג שהיה מהג שהיה מהג שהיה מהג
2 1 3 1 3 2
4 3 2 1 3 2
4 3 2 1 3 2

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4214

תאריך 06.05.88

נכנס **

שמו

**

**

**

חוזם: 5,4214

מ: המשרד

מ-: נוש, נר: 126, תא: 050588, זח: 1200, דח: מ, סג: שמ

תח: 9 גס: מצפא

נד: 2

שמו/מיד

מל: סמנכל צפ"א

דע: קונכל לס"א

סגן הנשיא - בוש

אתמול הופיע בפני כ-20 מנהיגים יהודים בלוס-אנג'לס
בין השאר ציין :-

א.ש"פ. אסטרטגי עם ישראל

ב. חשיבות המומ' הישיר בין ישראל וירדן

ג. התנגדות למדינה פלשתינאית

ד. הצורך בוועידה בינלאומית אך ורק כמטריה, ומבלי לתת
לסובייטים תפקיד במומ'.

ה. את התנאים הידועים למתן לגיטימציה לאש"פ, שעליהם
הוסיף את הצורך בתיקון האמנה לגבי קיומה של מדינת
ישראל.

ו. ציין הסתייגויותיו אז וגם היום מהפצת הכור בבגדאד.

ז. לגבי איראן - קונטרה - עמדתו אינה נובעת מהתנגדות
לישראל אלא מהצורך לשמור בידי ארה"ב שליטה מלאה על
פעולות חשאיות.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מציב רשימת המשתתפים

ערן

MEETING WITH VICE PRESIDENT GEORGE BUSH
MAY 4, 1988 - 4:30 PM
FOUR SEASONS HOTEL
LOS ANGELES, CA CALIFORNIA

(ONE HOUR MEETING)

ATTENDEES:

RUTH SINGER
STAN HIRSH
HARVEY MILLER
MAX GREENBERGER
MARTIN BECKER
STAN BLACK
HARLEY FRANKEL
MURRAY WOOD
HARVEY SILBERT
JOANNE COSBERG
BOB MOSBACHER , SR.
DAVID POLLACK
OSSIE GOREN
BURT LEVINSON
ALAN CASDAN
GIL AND DIANE GLAZER
TOM SPIEGEL
URI HARKUM
BILL BELZBERG
RABBI JACOB PRESSMAN
JERRY WEINTRAUB

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, ב'רן, מצפא, ר/מרכז, ממד, רס, אמן

פגזות ישראל / וושינגטון

7 7 3 7 0 0 1 0

דף 1 מתוך 1 דפים

Older Equities

דחיפות

תאריך / ז"ת 17:00 5.5.88

מס' מברק

המסרד + בטחון

133 140

אל : תצפ"א

דע: ממנכ"ל צפ"א ופר"ן

מקש"ח - משהב"ט

קונגרס: מקומי אפ-16 או אפ-18 לכונית ?

להלן מקובצת שמן יהודי:

מחברת נורת'רופ' פנו למקור ומסרו שברצונם לנסות ולמכור כ-40 מטוסים מחקמים לכווית (במקוט ה-30 מטוסים מדגם אפ-4 המתישנים שיש לה כעת). היו מעדיפים שהכוויתים יקנו מטוסי אפ-18 (על פני האפ-16).

נציג החברה שאל את הקונגרסמן כיצד להערכתו יגיבו בגבעה לעיסקה כזו, ולמקור היה ברור שהכוונה היא לתגובת הקהילה הפרו-ישראלית בגבעה (ובכלל זה השדולה הפרו-ישראלית).

הקונגרסמן ביקש לקבל, אם אפשר, תגובתנו הראשונית. הוא בעצמו מעריך שלא נגלה להיטות בנדון, וידועה לו היטב עמדתנו העקרונית לפיה ישראל מחונקת למכירת נשק למדינה ערבית שהיא במצב של מלחמה עמנו. עם זאת, הוא תקווה שנוכל להתייחס עניינית לשאלה.

3 NS 270/1
למדן

למדן

1/16 Pn Bnd sand/1 1003d 1/11 1/11 1/11 1/11 1/11
 1/16 Pn Bnd 1 1003d 1 3 1 3 2

רח"מ כחול לבן	מחלקת הקשר ניו-יורק בהול	רמ: 1
סוג כטחוני: כחול	טופס מברק	מחור: 2
ח"ח 051400	יועץ רה"מ לתקשורת	א ל: 1
נר 0 0158	עתונות, ניו יורק	ר ע: 1
	מאת:	

ON MY MIND
A. M. Rosenthal

The Unholy War

JERUSALEM

There is a clear path to peace in the Middle East, a road that can lead to solutions for Palestinian Arabs and Israelis. It lies there plain for the world to see.

Once, not very long ago, the world did see, and knew it was the only road. At the United Nations, most governments voted for that road to be followed.

The road lies in acceptance by the Palestinians and Arab states of the permanent existence of Israel as a nation among nations in the Middle East, place of its birth and roots of its religion.

With that acceptance, total and open, almost anything would have been possible for the past 40 years, and still is. Without it, nothing can be achieved except more struggle.

The Arabs rejected that road and chose Holy War, that evil concept of slaughter in the name of God. They refused to accept part of Palestine as an independent state, demanding all of it. Then they began 40 years of fury — war by arms, war by religious and racial attack against the Jews.

At first, the world was shocked by Arab military attacks and the ugliness of Arab denunciation of the Jews.

Then a sad, strange thing happened. The world became so used to decades of Arab warfare and hatred against Israel that it became inured to them, accepted them as inevitable.

As happens often, war and hatred twisted the values of the beholders. Much of the world, including friends of Israel, began to regard Arab rejection of Israeli nationhood, the Unholy War and the anti-Jewish rantings as understandable and unchangeable.

The New York Times
May 3, 1988

U 0158

2
2

Governments glared angrily at Israel for being so tiresome as to fear the unending Arab vendetta and insist on its unquestioned right to exist in the Middle East. Brave little Israel suddenly became "arrogant and intransigent," words that seem reserved for people of a certain persuasion. The U.N. turned viciously on its child.

All this is not simply history but the very essence of what is taking place today in Israel, the West Bank and Gaza.

The Palestinians have won the admiration of the world by their bravery. But their uprising will fail, because it is withering hope for peace within the only state that can come close to meeting Palestinian aspirations: Israel.

Palestinians demand independence, territory, the very capital of Jerusalem. But, quite incredibly, at the same time they refuse to recognize Israel not in the abstract, but as an accepted re-

Why the Palestinian uprising is bound to fail.

ality of Middle East life, not an evil to be fought until erased.

More and more Israelis want accommodation with the Palestinians. But since the uprising more Israelis than ever believe that the Palestinians still live in the dark dream of Israel's death. Israelis may be embarrassed by the violence, but not to the point of suicide.

Yet — the road to peace still exists, open and clear. Israelis have been rethinking their national destiny. It is time for Palestinians and the Arab states to do some rethinking too.

One step could change history: a decision by Arab states, the Palestinians and the P.L.O. to reject totally the death-to-Israel covenant of the P.L.O., end the Unholy War and extend complete acceptance to Israel.

This will be hard, but only because the simple concept of peace through acceptance rather than destruction of Israel has been so bitterly rejected by Arab politicians for so long.

There are Arabs who would accept Israel fully but do not yet have the courage to say so. Arabs have been brave in battle; perhaps they will one day be brave in peace.

One Arab was — Anwar Sadat. For this courage he was murdered. But he proved that the Israeli people, even the wary Begins among them, will give land for peace — real peace, not a facade behind which the continuation of the Unholy War can be plotted.

This puts the major initiative where it belongs now, on Arabs who demand Israel give up land and accept heightened vulnerability.

The end of Arab vendetta and acceptance of Israel as a legitimate member of the Middle Eastern community is an entirely reasonable condition for Middle Eastern solutions — and a prerequisite.

Israel responded to President Sadat's mission of peace by returning the vast and cherished Sinai. Israel may not melt with immediate gratitude at the Arab offer of total acceptance, so long overdue. But then real negotiations will begin, between Palestinian and Israeli, and among Israelis themselves.

By November, Israelis will hold an election that will amount to a referendum on national policy. The chance is open to the Arabs to become part of that decision — by the rationality of acceptance of the Israeli state, not the futility of uprising against it. □

סודי

נכנס **

**

**

**

חוזם: 5,4218

אל: המשרד

מ-: 170588, נר: 27, תא: 050588, זח: 1200, דח: מ, סג: 10

תח: גס: מצפא

נד: 8

סודי/מיידי

אל: מצפ'א

דע: השגריר וושינגטון

מאת: 170588

ל-129

קבוצה של 15 מנהיגים יהודיים נועדה אתמול בלוסאנגלס עם סגן הנשיא בוש. להלן סיכום עמדותיו של בוש:

א. יתמיד במדיניות הממשל כלפי ישראל ויבטיח שלא יחול שינוי רדיקלי בה. המדיניות הנוכחית של הממשל היא נכונה וזוכה להערכתה של ישראל.

ב. יבטיח לישראל יתרון שבאיכות על מדינות ערב.

ג. מתנגד - לדבריו בניגוד לדוקאקיס - להקמת מדינה פלשתינאית. בהקשר זה העיר שעמדותיו של ג'קסון הן NON STARTER מבחינת הקהילה היהודית בארה"ב.

ד. מחייב ועידה בינלאומית רק על מנת לאפשר לחוסיין להתחיל במו"מ. מתנגד לכל סוג של כפיית פתרון ודוגל במו"מ ישיר ללא תנאים מוקדמים.

ה. מימשלו לא ינהל מו"מ עם אש"ף כל עוד לא יקבל החלטת מועב"ט 242, יחדל מפעולות טרור ויבטל מהאמנה

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הפלשת'נאית, הסעיף הקורא לחיסולה של מדינת ישראל

בנצור

להלן

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, בירן, מצפא

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1955

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

סגירות ישראל / וושינגטון

ט נ פ ס ק ד ב ז

דף 1 מתוך 4 דפים

סוג מסמך גלוי

דחיות מידע

תאריך/ז"ח 5.5.88

מס' מברק

118

27 III

המשרד, בטחון, ניו-יורק

אל: מצפ"א מע"ת הסברה,

דע: יועץ רוח"מ לתקשורת, יועץ שב"ט לתקשורת

מנהל לע"מ, ניו-יורק

מאת: עתונות

דו"ח תקשורת - 29.4.88 - 5.5.88

כללי

השבוע שחלף, שתחילתו כמעט ללא כותרות ראשיות בעתונות או הודעות מרכזיות בתקשורת האלקטרונית, הסתיים בשיבתנו אל ראש מהדורות החדשות והעמודים הראשונים. פעולת צה"ל בלבנון, שתחלה בקול חרוצה רמה בהפסקת השדורים של רשת NBC, הופיעה ביומיים הבאים כידיעה בחלק התחתון של העמודים הראשונים בלבד, כמעט בלי חמורות, כנראה מחוץ הנחה שמדובר בארוע מאוד מצומצם, ורק לקראת היום השלישי והרביעי זכתה לכסוי מאסיבי - הודעות ראשונות במהדורות החדשות וכותרות ראשיות בכל העתוני בלוי תמונות ומפות רבות, אך עדיין ללא מאמרי הערכה וביקורת שמן הסתם יופיעו בימים הקרובים.

לעומת זאת, "הצפנו" בתחילת השבוע את עמודי האופ. אד. ומאמרי המערכת בשלל מאמרי ביקורת ופרשנות בנושאים שונים, החל מהמצב בשטחים והמאבק הישראלי פלסטיני, עבור לביקורת על החלטת מועצת הבטחון (ריצ'ארד כהן), בעקבות נייטליין, אבו-ג'יהאד (בעד ונגד), משפט דמניוק, משאלי דעת קהל בישראל - לאן נושבת הרוח, ימינה או שמאלה, הפסקת השדורים ב-NBC, וכלה במרכזי וענבנו, אותו הציע הכותב כמועמד לקבלת פרס נובל לשלום על מלחמתו נגד הפצת נשק גרעיני...

ימי השקט היחסי האחרונים בשטחים הביאו את כותבי המאמרים, רובם בעמודים פנימיים, לעיסוק במחנות היחסים בין ישראלים לערבים בישראל ובשטחים, בעיקר בנושאי כלכלה ויחסי שכנות. ראוי לציון מאמרו של יואל ברינקלי בעמוד הראשון של ה-NYT ב-3.5.88.

השעיית פרנקל פלטר הצטמצמה למאמר אחד (של פרנקל) ב"וושינגטון פוסט" המתאר את הארוע כשיא בתהליך של הקצנה ביחסי ישראל והעתונות הזרה, הנובע מראיית העתונות כמשרחת את העניין הפלסטיני, ע"י שני הצדדים. בנפרד היתה שורה של פניות מצד גורמים בכירים בפוסט לנסות לגרום לביטול ההשעייה לקראת נסיעתה של לאלי ווימות' לארץ.

לעומת זאת, גרושו של ריק דיוויס, כתב ה-NBC שתאר את ירדן כמדינה מדכאת, זכה כאן לשורות מעטות בלבד בעמודים פנימיים ולמאמר מערכת אחד ב"לוס אנג'לס טיימס".

ו 1034 פ 10 ת 1010 א 1010 ט 1010

2/4

8/4

27/11/118

על כך הגבנו במכתב לעורך ה"ווישינגטון פוסט" וטענו לחוסר איזון בכסוי החקשורתי של שני תארועים.

לכסוי נרחב בידיעות, מאמרים ומאמרי מערכת זכו השבוע נושאים מז"תים משיקים כמו - מדיניות ארה"ב במפרץ, איומי טעודיה על איראן, דיווחי אש"פ על תכניות לחדירות נוספות בגבול הצפון, הפיסת מדיניות החוץ של ג'קסון ודוקינס, חידוש קשרי טוניסיה ולוב, אש"פ ומוסקבה, המלחמה במפרץ והתנגשויות בין פלגים פלסטינים בבירות.

ספור האשכוליות באיטליה זכה לשורות ספורות בעתונים מעטים. בידיעה קצרה במדור העסקים של ה"כולטימור סאן" דווח על הטכס הסחר שנחתם בין ישראל ומדינת מרילנד.

פעולת צה"ל בלבנון

זכתה תחילה לכסוי מתון יחסית בתקשורת האלקטרונית והופיעה כידיעה משנית בעמודים הראשונים ברוב העתונים (בלי תמונות, מתחת לקפל). הידיעות נשאו אופי דיווחי, תארו בהרחבה את מהלכי הצבא בצירוף מסות רבות, והסבירו את הנסיבות (חדירות פח"ע בגבול הצפון) שהביאו לפעולה. בכל העתונים נסקרו והושנו גם יתר פעולות צה"ל בלבנון בעבר. ההערכה הכללית היא שמדובר בפעולה קצרה ומקומית שתסתיים במהרה, שאינה מהווה מפנה ביחסי הכוחות באזור, על אף המספר הרב של חילים, שהוערכו כאן בקרוב ל-2000 ודווח שנעזרו בארטילריה וטנקים. נראה היה תחילה שהמדיה האמריקאית מסרבת ללכת בעקבות ABC שראתה לנכון להפסיק את שדוריה כדי להעביר את הספור לצופים. אולם בהמשך החל כסוי מאסיבי יותר, ההודעות עברו לכותרות ראשיות ולראש מהדורות החדשות במיוחד כשהתברר שהקרבות נערכים בקרבה גדולה לסורים. עדיין לא נכתבו מאמרי הערכה רבים אולם הכתבים שדווחו על הפעולה העריכו שמדובר בעיקר בהפגנת כח, במיוחד לאחר התקופה הקשה שעבר צה"ל בשטחים מאז החלה ההתקוממות. דובר מחמ"ד יצא בתגובה מתונה ומאוזנת וסרב לגנות חד-צדדית את ישראל. היום החלו להופיע מאמרים של כתבים שביקרו בשטחים אוהם צה"ל כבר עזב ויש להניח שפרטבויות והערכות יופיעו בשבוע הבא במאמרי מערכת ואופ. אד. היום התנצל ה"ניו-יורק" טיימס לפני רשת ABC על שליגלג עליה שהפסיקה את השדורים כדי לדווח על תארוע. מה שנראה היה תחילה כידיעה משנית מוטכס עתה על כולם כארוע מרכזי.

קמצב בשטחים - ישראל והפלסטינאים

השבוע הופיע הנושא בעמודים פנימיים במאמרי אופ. אד. רבים. כתוצאה מהשקט היחסי (ואולי בגלל נייטליין?) התמקד הכסוי בנסיון לעמוד על בעיות יסוד הקשורות בסכסוך, אלו שמעבר לאבנים ולאלות. המאמרים עסקו בנושאים כמו - שיטת הענישה באמצעות פיצוץ בתים (שזכתה כמובן לביקורת קשה), חשש לאובדן אופיה הדמוקרטי של מדינת ישראל כתוצאה מכיבוש מתמשך, הערכות לגבי הסיבות להתמוטטות הסטטוס קוו בין ישראל והפלסטינאים בשטחים ובעיקר - ניתוח מערכת היחסים הכלכלית בין ישראל והשטחים, שאליבא

3/4

3/4

27/11/88

יגאל ברינקלי היא הרבה יותר עמוקה ומשמעותית משהיו מארגני האינתיפאדה רוצים לחשוב, אולם גם, אליבא דגוהן טרפי (כריסצ'ן סיינס מוניטור), מבוססת על "מצב של עבדות" וניצול הפלסטינאים, ניצול שהביא לישראל את התאוששותה הכלכלית המדהימה בשנים האחרונות. לפיכך, לא יבוא שלום אמת לאזור עד שלא יחלקו בצורה הוגנת יותר המשאבים הכלכליים. נמשכו גם הדווחים על "מלחמת החנויות" ושביחת המסחר החלקית, על המפקד שהושעה כי חייל שלו ירה והרג ערבי בלא הצדקה, על מתנחלים יהודיים שבונים "פרברים מבוזרים" בשטחים (ניו-יורק טיימס) וחורטים אדמות חקלאיות של ערבים במרדף אחר נוחות ואיכות חיים, וכן הערכות בדבר החלשות ההתקוממות כתוצאה מעייפות הפלסטינאים מתמלחמה והרצון לחזור לחיים נורמליים, בצד הבטחות מארגני ההתקוממות שהם עוברים להלחם בפסים אחרים. המאמרים עסקו גם במשאלי דעת קהל בישראל - את מי מעדיף הבוחר אחרי ההתקוממות - ליכוד או מערך ודווח על עליה לקולות הליכוד, דווח, תוך כדי ביקורת קשה, על סגירת השבועון אל-אודה וכן הופיעו שני מאמרי קומנטרי גדולים: האחד תאר את סבלן של משפחות פלסטינאיות שקרוביהן כלואים במחנות המעצר בישראל, והשני עסק בחוסר השוויון החברתי הקיים במדינת ישראל בין אזרחיה היהודים לבין אלו הערבים. הנימה הכללית מאוד ביקורתית כשאנו מרבים להופיע כצד הרומס והמנצל, אם כי נשמעה גם הטענה שעיקשות וסרבנות הפלסטינאים היא שהביאתם למצבם הנוכחי וכי מבחינה כלכלית וטכנולוגית לא ניתן להשוות את מצבם לפני 20 שנה והיום.

משפט דמניוק

עבר השבוע למאמרי האוס. אד. השנים הבולטים ביקרו בחריפות את פסק הדין. האחד מסיבות מוסריות (לופטון - וושינגטון טיימס) - מי שרוצה את אבו-ג'יהאד ללא משפט אינו זכאי לשפוט אחרים שעשו מעשיהם תחת איום, כשהוא מוחק קו של שוויון בין מעשי איואן האיום ורצח אבו-ג'יהאד. והשני (פטריק ביוקנון - וושינגטון טיימס) מטיבות נסיבות - לא יתכן שזכרונם המעורפל של ניצולים (שדעתם משובשת ממילא) יזהה בוודאות אדם ממרחק של 45 שנה. ומכוון שהספקות עולים על הוודאות אין מקום להרשעה. בנפרד הופיעה ידיעה כי בית משפט בניו-ג'רסי העביר את הדיון בשלילת אזרחותו של אדם הנאשם בפשעי מלחמה נאצים לערכה נמוכה, מה שידחה את הפסיקה בנושא לחדשים רבים.

בניטליין

תגובות לבניטליין החלו להופיע השבוע בכמה עיתונים. ציינו כי שני הצדדים, שתוארו כשטופים באובססיה של זכרונות הסטוריים ופחד, הציגו את עמדותיהם בצורה משכנעת. הודגשה העיקשות הפלסטינאית מול נכונות הפשרה הישראלית, וכן נטען כי המהומות הורגות את התקווה לדו-קיום בשלום ויוצרות מצב של -

"Zero Sum Game".

4/4 27/11/88

אבו-ג'יהאד

טופל כמאמרי מערכת ואוס.אד. מעטים בלבד. נראה שהנושא שוקע.
כותב אחד השווה בין הטרוריסטים של אתמול (שמיר ובגין) שהפכו למדינאים של היום,
לבין הטרוריסטים של היום (אש"פ) שיהיו המדינאים של מחר ולא מצא הבדל ביניהם.
אחר טען שאבו-ג'יהאד ראה עצמו כלוחם במלחמה שתסתיים רק בהשמדתה של ישראל, ולפיכך,
כפי שאין זה פשע להרוג אויב בקרב, כך רצח אבו-ג'יהאד מוצדק לחלוטין בנסיבות הקיימות
במז"ת. כמו כן פורסם ראיון שנתן אבו-ג'יהאד (נשלח בנפרד) בו דיבר על מולדת, תקווה,
שנאה, שנות הסבל, והנצחון הבלתי נמנע - לקח ההסטוריה.
באופן כללי נימה מאוזנת עם נטיה להבין את הסיבות לפעולת ישראל.

נושאים משיקים

1. עראפאת בדמשק

נדון בעיקר במאמרי הערכה שניסו לנתח את הסיבות לבואו לדמשק ואת הקשר בין הביקור לבין
יחסי אש"פ-מוסקבה. הוזכרו מטרות משותפות לעראפאת ולאסאד - הרצון לשמר את ההתקוממות
בשטחים וטיפול מהלכי השלום של שולץ.

2. מדיניות ארה"ב במפרץ

נכתבו מאמרים רבים בלוי תמונות ומפות שעסקו בשאלות - לטובת מי פועלת ארה"ב במפרץ?
מה הקשר בין הכרזותיה האחרונות של סעודיה נגד איראן ובין הבטחות שאולי קיבלה
מתאמריקאים, מה הקשר בין המדיניות במפרץ ובין החיפוש הקדחתני אחרי שווקים חדשים
ליצוא נשק אמריקאי, וכן ההחלטת להגן על השייטת החופשי במפרץ והשלכותיה לגבי המשך
מצב הלוחמה באזור.

3. מלחמת איראן - עיראק

עיתונאים שביקרו בבגדד מחארים עיר שחיה במצב של מלחמה מתמדת ("יריות בלילה לא מזעזעות
את בגדד" - קריסטין סיינס מוניטור). מאמרים רבים בלוי מפות עסקו בשאלה האם בריחת
האיראנים מפאו מסמנת מפנה במלחמה, במיוחד לאור האיום העיראקי החדש באמצעות טילים
ארוכי טווח (ניו-יורק טיימס, וושינגטון פוסט).

4. קרבות בין פלגים פלסטינאים בבירות

דווח במרבית העיתונים בצרוף מספרי הרוגים ותאור סבל האוכלוסיה האזרחית.

הסקירה הוכנה ע"י אורית גובר.

ע'ס"י
עיתונות

15

טגדירות ישראל / וושינגטוןט ו ס ס מ ב ד קדף ¹ מחוך 2 דמים

סווג בטחוני גלוי

דחיפות חיידי

תאריך/ז"ח 5 1745 מאי 88

מס' מברק

 $\frac{1}{2}$ 15 134 142
המשרד, ביטחון, מש"ן

אל: מצפ"א

דע: מטהבי"ט - מקט"ח

מנכ"ל אוצר

רמ"ן

בית הנבחרים: הקצבות לסיוע

לשלנו 97 מאתמול

1. ה- mark up של ועדת המשנה לפעולות זרות החקיים היום וחסיים בצורה הטובה ביותר מבחינתנו.

2. אחרי דברי פתיחה קצרים של היו"ר אובי ובכיר המיעוט מיקי אדוארדס נסגר הדיון. אולם לעומת שנים קודמות, עת דיון סוער נמשך שעות רבות, הפעם, בגלל הפסקה התקציבית, הסכימו הדמוקרטים, הרפובליקנים והממשל על לא הצעת החוק, הוא נמשך פחות משלוש שעות באווירה נעימה (כהגדרת אחדים מהנוכחים בדיון, ממש ירח דבש בין שלושת הצדדים הללו).

3. ההתייחסות היחידה לנעשה בשטחים היתה בלשון ההסבר לגבי הכספים שיועברו לסיוע לפליטים (23 מיליונים באמצעות ירדן), ושם נאמר שאין בסכום זה בגדר פתרון לבעיות ויש צורך במו"מ לפתרון.

4. התקבל חיקון שהגיש אובי, ולפיו הנותלים המחייבים לגבי מכירת נשק למדינות שניות יחולו גם לגבי העברה למדינות שליטות. כלומר, יהיה על הממשל להודיע לקונגרס על מכירות (לדוגמא - של טנקים מדגם M-1 ממצרים למדינה אחרת) והקונגרס יוכל לפעול למנוע.

2/... 1/3 3/3 2/3 1/3 1/3 2/3

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מחוך 2 דפים

סוג בטחוני

דחיות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

 $\frac{2}{2}$

15/134/142

5. הניירות הרלבנטיים טרם הושלמו והוגשו לציבור. מעיון חלקי נראה שכל התיקונים הנוגעים לישראל נותרו במקומם (סכומי הכסף, לשון הלבאי ועוד), ולא שונו לעומת אשתקד, להוציא חוספת לקליטה פליטים בארץ (27.5 מיליון לעומת 25 אשתקד ו-10 שהממשל ביקש).
6. להזכירכם שהדרך עדיין ארוכה - בעוד שבועיים דיון בוועדה שאולי יסגר, ואחריו - דיון שמעצם טבעו הוא פתוח, ואין לסניו "עסקות" לגבי התבטאויות.
7. אופנה מחיאות הכפיים פשטה כנראה בקונגרס. אחרי הקאקוס השחור בשבוע שעבר והקאקוס הדמוקרטי אתמול, הבוקר ברך אובי את ג'יק קמפ, חבר ועדת המשנה ששב מן המערכה, על האופן המכובד בו התמודד, וכולם - הקונגרסמנים והקהל - הריעו לו...

טובה הרצל
(מה חרץ)

9

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו ט ס מ ב ר ק

דף _____ מחזור _____ דפים

סווג בסחונני שמור

דחיסות מיידי

תאריך/ז"ח 5 1630 במאי

מס' מברק

המשרד

135

1/2

מנכל משרד רה"מ.

פניית 29 סנטורים למתן סיוע בבניית בניינים לבתי-ספר דתיים

ראה-נא ר"ב נוסח מכתבו של סנטור המפרי המזכיר המכתב שהוגש לרה"מ בעת ביקורו

האחרון בארה"ב ע"י 29 הסנטורים.

נאמר לי בע"פ שהנושא הועבר לטיפולו של שר-האוצר, אך עד עתה לא קבלנו כל חגובה.

נראה לי שלא נוכל לדחות עוד מתן חסובה ואודה לך אם תוכל להבטיח שגור חגובה רה"מ בהקדם.

אוד 3

3103
2

מין 1

ד 3

הה 3

-27-

GORDON J. HUMPHREY
NEW HAMPSHIRE

831 HART SENATE OFFICE BUILDING
(603) 228-2841
NEW HAMPSHIRE TOLL FREE NUMBER
1-800-863-3714

United States Senate

WASHINGTON, DC 20510
April 26, 1988

COMMITTEES
ARMED SERVICES
JUDICIARY
LABOR AND HUMAN RESOURCES

Ambassador Moshe Arad
Embassy of Israel
3514 International Drive
Washington, D.C. 20008

RECEIVED 135 2/2
APR 28 1988
AMBASSADOR'S OFFICE

Dear Mr. Ambassador:

I appreciated the opportunity to meet with you last month to discuss the three schools in Israel that are in need of assistance. As you know, Senator Tribble also handed the Prime Minister a letter signed by 29 Senators expressing support for the schools.

I was disappointed to hear that during your recent trip to Israel, you did not have an opportunity to raise this matter with the Minister of Finance. I would be most appreciative if you could secure a reply from your government on this most important issue.

With warmest regards, I am

Sincerely yours,

Gordon J. Humphrey, USS

GJH/tk

** ירמא

שמו

**
**
**
**

חידוש: 5/3109

אל: דוש/158

מ-: חמשור, תא: 040588, דח: 2251, דח: 1, טג: שש

תח: גט: מצמא

נד: 8

שמו / כהן

קישור לקונגרס

המורשה OWENS

א. אוראנס הוויטנו היום באמצעות שגארה'ב שהוא מגיע ביום שישי 6/5 מוקדם בבוקר ל- 72 שעות במטרה להיות בארץ שמוך ובעת המון הדיון בממשלה על חוזה החבירה לאוניברסיטה המורמונית.

ב. ביקש להפגש עם השרים המר, בחמקין, שחל והיועץ הממשלתי לממשלה כמו כן ביקש לראות החב'ים אבן, מרידור ואולמרט.

ג. לאחר התיועצות עם אלי רובינשטיין השכנו לשגרירות שאכן הדיון ימשוך ביום א', אם אין כל ביטחון שיטתיים בהחלטה לכאן או לכאן. הדברים הועברו לאוראנס ע"י השגרירות היום אחת'י והוא החליט לבוא בכל זאת.

ד. נעשה נמיטב יכולתינו באשר למגישות.

מבמ'א

ט

2

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מתוך דפים

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/3

78

לא ניתן לנהגים המקומיים להמשיך באם לא נמצאו ברשותם טפסי תאונות דרכים למקרה הצורך בשעת שכלי רכב ישראליים (של מתנחלים) עברו ללא כל בדיקה. בטה"כ קידם פחד בסיסי טפסי המתנחלים שלווה בהרגשה שנושא המיטוי בשטחים כולל תקציבים אחרים מגיעים בסופו של דבר להתנחלויות, ללא כל השומה לאוכלוסיה המקומית. כאשר לטיבות המדיניות, הזכירו נושא הגלשן ותאונות הדרכים המפורטות בעזה ככאלה שנתנו את הדחף האחרון לעיתוי פתיחתה. מרביתם גם בדעה שלולא היד החזקה של צה"ל ניתן היה לסיימת מבעוד מועד. בענין זה טעניונו האבחנה בין דרג הקצונה בעה"ל לדרג החיילים. מקוננת כחם ההרגשה שחיד החזקה היא תוצאה של תעלמת עין מצד המפקדים כאשר להתנהגות פזקודיתם. בסופו של דבר אבודו הללו את השליטה על התנהגות החיילים.

4. חיימת הבחנה בין אש"פ כ"ארגון יעוצ" של הפלס' בעקבות תלביטימציה תבונ"ל לה זכה ככזה באו"מ עצמו, ארגונים בינ"ל, אירופה ועוד, לבין כשרותו לקבל תפקודי וצוג בשטחים עצמם. הדעה היא שאש"פ במקרה הטוב *RIDES ALONG* בנושא האינטיפדה שהיא "תוצר מקומי" מובהק. לשאלת מאלכ באם יטכזמו לבחור ב"פלס" זה המתבדר בתונים דשלא חי אף פעם בגדט"ע" (אש"פ) במצב של בחירות בטסגרת שלבי ביניים, נענה בשלילה. הדעה היא שבכל מקרה יהיה זה נציג מקומי. מאידך הגורמים הפלס' היר בדעה שלא עפוי שמנחיהג ה"אינטיפדה" יצאו *מאחזרת*. הסידה ישראל הסירה (מבחינה פוליטית) כל מנחיהג פלס' מקומי שהתרוטטט מעל פגז השטח. מימצא נוסף של מאלכ הוא שהפלס' בירדן מדברים על שתי אפשרויות אך בכך מקרה שוללים המצב הנוכחי או החזלת הסטטוס קוו אנטה, תאחת מתן הגדרה עצמית השכיה שיפוח בידד ישראל. בהקשר האחרון מדגישים שמדובר בשינוי פני החברה והמדינה בישראל - הענקת זכויות מלאות לפלס' בתוך המערכת הישראלית. כגון זכות בחירה לבחור ולהבחר, כטול חוקי הדת ועוד. בשניין ההשואה לדרא"פ, מאלכ טענים שהדגש היה לא על האמצעים הצבאיים - דיכוי וכד' אלא על כך שמדובר בשתי תרבויות נפרדות ועצמאיות - יהודית ומוסלמית החיובות לקבל כטוי בכל הסדר שהוא. חמוטנט הכלכלי הודגש גם בכך שמציאת הסדר פרושו הפניות תקציבים לשטחים מהקהילה הבינ"ל, בלעדיות אין טיכוי לשיפור תנאי החיים ולפיתוח הכלכלי להם משורעים השטחים, נהיר להם ששום גורם (אמריקאי או אירופאי) לא יזריט כספים במצב הנוכחי.

5. בעד הירדני שורר חוסר בטחון הנובע (א) מפסימיות באשר לסיכויי יזמת פולץ (ב) המצב בטח (ג) שינוי לרעה במעמדה של ירדן במערכת הבינערבית - התחזקות אש"פ, פטגה ערבית וכד'. ../3

שגרירות ישראל / וושינגטוןט פ ס מ ב ר קדף 3 מתוך דפיםסוג בטחונידחיפותתאריך/ז"חמס' מברק

78 3/3

הדעה ששמע מפקידים ירדנים (משה"ח) היא שהתמקדות חסין בעמדות ערביות כסיוסיות בעיקר בפניין הסתייגותו מנטילת תפקיד יצוג הפלס' ועמידה על יצוגו העצמאי של אש"פ אינם מן השפה אל החוק אלא טיועגים את הלך רוחו של המלך ב-3 המכלוליים הנ"ל. במצב זה גם חסין זקוק ביותר שאת לפרוצדורה של ועב"ל ולקבלת העקרון של שלום תמורת שטחים. הוועדה תבטיח לו לגיטימציה בדג"ל להסדר שיושג ואילו העקרון הנ"ל יאפשר לו להנות מתמיכה ערבית באשר לעצם כניסתו לתהליך.

6. כרה"מ. הגויס הסרב' מוזכר במסגרת ערכות שתי המעצמות לביצוע ההסכם ולגבולות שיקבעו.

7. סוריה. בעמאן מעט להתייחס לגורם הסורי. הסיבה קודם פחד בסיוס מכיוון זה. היחסים ביסודם מוגדרים כטובים, אך אסד עשוי לשנות מדיניותו בן לילה.

אלי אבידן

Jc/c

חוזם: 5,2748

אל: 140/ש

מ-: המשרד, תא: 040588, זח: 1625, דח: 7, טג: בל

תח: 8 גט: משרדים

נד: 8

בלמס/רגיל

אל: השגריר, הציר, שמדרן

מזכר ההסכמה

פיקרינג הודיע כי הנשיא חתם ב-28.4 על המזכר את החתימה
 המשלימה בעותק שהעבירו אליכם, וזאת - כפי שהודענוכם -
 לאחר חתימת רנה'מ באותו יום. אנו מניחים כי קיבלתם הודעה
 דומה. תושלבי'ט.

רובינשטיון

צ.ש.י

תפ: שהח, רהמ, סנכל, סנככל, בירן, מצמא, מזכיר הממשלה

ס ו פ ס מ ב ר ק

97 מחוז דפים

סוג בטהוני סדר

דחיפות נידד

תאריך/ת"ח 1430 4 במאי 88

מס' מברק

88

המסר

אל: שג"ל מדינה, מנהל טעפ"א

מאת: דני בלוק, וושינגטון

במירות 88 - סכום תקופתי

דמוקרטיה לאחר הבחירות המוקדמות אתמול באוהיו, אינדיאנה ובעיר וושינגטון מגיע מספר הערים של דוקקים לקרוב ל-1500 ואילו של ג'קסון לכ-950. יש עתה סיכוי טוב שדוקקים יצליח להגיע לוועידה עם רוב מוחלט של הערים, (הוא זקוק לכ-600) יותר משליש מן ההסדר ישיב וטאר המוקדמות ואילו עוד כ-300-400 ערים זקבל מן הערים המדומות ומן הבלתי-מדומות. כל יום מצטרפים כמה מהם אליו רשמית. ולאחר נצחונו אתמול דובר זהם המצטרפים. כך שברור עתה כי דוקקים יהיה המועמד הדמוקרטי.

באוהיו זכה דוקקים ב-63% לעומת 27% לג'קסון ואילו באינדיאנה זכה ב-70% לעומת 22% לג'קסון. בעיר וושינגטון זכה, כצפוי, ג'קסון ב-80% לעומת 18% לדוקקים. מאלד היציאה מהקלפי מראים כי דוקקים זכה באוהיו ובאינדיאנה ברוב מכריע וב-5 קבוצות המצביעים, למעט השמרנים. המשאלים גם מראים התחזקות בסיס הממלכה בדוקקים, וגם דמוקרטים שהצביעו ב-80 וב-44 בעד רייגן אומרים כי נראה שיצביעו בעד דוקקים, אלא אם ג'קסון יהיה מועמד לסגן-נשיא. פרט למצביעי ג'קסון, איך תושבים אחרים בסופרמדותו לסגן-נשיא וכ-40% מן הדמוקרטים אומרים כי לא יצביעו בעד מפלגתם, אם ג'קסון יכלל ב"כרטיס".

מוקדמים לסגן-נשיא: מכיון שברור לכל כי המועמדים לנשיאות יהיו בוש ודוקקים הרי כל הפרשנים ומבשרי התבטולים הפוליטיים עברו לעסוק במרחץ בהפקולציות על מועמד לסגן-נשיא. כל הטימנים מראים כי שני המועמדים עצמם עוד לא נתנו דעתם לנושא ונודאי לא קבעו עמדה מוחלטת והנוחשים הם ידעצו, עוזרים, מקורבים וכל מי שרוצה לקדם מועמד זה או להסל מועמד אחר. לכן, נביא להלן את כל השמות המוזכרים והנראים כבעלי סיכוי, לפי סדר קדימויות הנראה לנו כסביר ברגע זה.

דמוכליקנים: מושל ניו ג'רזי תום קין. מושל טנסי לשעבר לאמר אלכסנדר, השופט סנדרה די.

אוקונור. הסנטור מק-קידן שאריזונה.

הה 2 3 3 1 1 2 1 4
מס' 1-031
תאריך 1/1/88
מס' 4

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף מתוך דפים

סוג בטיחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' חבר

88 2/4

מושל קליפורניה דוקמינג'יאן, הסנטור בוב דול, אליזבט דול, ג'ין קירקפטרין, מושל אילינוי ג'ים תומפסון, מושל פנסילבניה לשעבר ריצ'רד תורנברג, נראה, כי שיקולו בוש דושפער מהצורה הדמוקרטית שיקבע לפני הועידה הרפובליקנית, ומתחזית באילו אזורים צפויות לו הבעיות העיקריות. ברוב זה, יש לו בעיה עם השמרנים הרפובליקנים מחוששים כי בתחומי פנים רבים יהיה יותר ליברלי מדי, ועל כן סביר כי יבחר במועמד שמרן לאזורן האזורי יהיה מקובל על השמרנים, התנהגה היא שהנשיא דייגן יסידע לבוש במערכת הבחירות, אם כי אמש, בניגוד לצפויים לא הופיע דייגן במסיבת נאחרון של בוש בוושינגטון. (יש אומרים שהדבר אירע, משום שנסי דייגן שאלה בעצת אסטרולוג כמנהגה).

דמוקרטים: ~~ההנהגה היא~~ ההפרש הגדל והולך במספר הצירים, סיכויי דוקקיס לניצחון רוב עוד לפני הועידה ההתקפות ג'קסון נגדו בימים האחרונים כל אלה מצביעים על כך שבחירת ג'קסון כסגן נראית כמעט בלתי-אפשרית, אבל נדור שיהיה צורך לתת לג'קסון ולשחורים מעמד במערכת הבחירות ובמשטל אפשרי אחר הבחירות, מבחינתו, דוקקיס זקוק לסגן-נשיא בעל נסיון בוושינגטון וכגבשה וסי שיכול לאזן אותו מן הצד היותר שמרני ניצי של המפלגה הדמוקרטית יחד עם אזורן אזורי, מכיון שדוקקיס חזק בצפון-מזרח ובניו-אינגלנד, הרי הוא יצטרך לתת את הדעת באיזה אזור יש לו צורך בחזקת מיוחד כדי לזכות בנשיאות - דרוסטערב-תיכון או צפון-מערב, בין הדמוקרטים מתרועעו שלוש האפשרויות הללו, וקשה לדעת מי מהן תכריע אצל דוקקיס, המועמדים האפשריים לפי שלוש הגישות:

דרוס - הסנטור סט-הוק - כותן לו גם איוון אזורי, וגם חזקת שמרני-ניצי, עם זאת מינויו בעיני מבחינת המצביעים השחורים והליברלים, טכן נון התנגד לכמה חוקי זכויות אזרח, להכרזת יום מרטין לותר קינג דבשנים הראשונות של מאטל דייגן תוך בנשיא בסקרין דנים.

הסנטור דיל בומפרס מארקנסאו - מקובל על חוגים רבים בדמוקרטים, כחשב לאיש מרכז וכמיווד עם דוקקיס.

הסנטור בוב גראהם מפלורידה.

הסנטור לויז בנטסן מעקסס.

מערב-היבון: הסנטור ג'ון גלן מאוהיו - לובי חזק פועל באחרונה למענו, בשדעון שכדי לזכות בנשיאות חייב דוקקיס לזכות באוהיו, מדינתו, אילינוי, אינדיאנה וויסקונסין ומועמדות גלן תסידע בכך, כמו גם בתדמית ניצית.

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף _____ מחור _____ דפים _____

סוג בטיחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

3/4

88

עמך מערב: חבר הקונגרס תום פולר - ממדינת וושינגטון, מנהיג הרוב בבית, פוליט שחוא
נואם טוב ודמות מרשימה, נחשב לתלמידו של הסנאטור סקופ ג'קסון, וכנראה מעטייר כנף בטחוני-
טיני, ובעל גישות יותר ליברליות בענייני פנים וחברה.

מאבק בוש - דוקקיס: כל הסקרים הנערכים עתה מראים על מאבק צמוד בין בוש-דוקקיס. עם יתרון קל
לדוקקיס. יחד עם זאת, רוב הנתונים האובייקטיביים מראים על סיכוי טוב יותר לבוש בטל המצב
הטוב, הנשיא המכהן פופולארי ונחשב כמצליח, ושום שערוריה ציבורית רצינית לא חגעה עד
כה בתדמית הנשיא או סגניו. אם שלושת נתונים אלה ימשכו יגברו סיכויי בוש לנצח. אף כי ההסטוריה
משחקת בנדר - מאז 1840 לא נבחר אף סגן-נשיא מכהן לנשיא בבחירות כלליות, ההסטוריה
ארביר שלזינגר, אבי תורת המחזורים וההסטוריה הפוליטית האמריקנית, סבור שהסיכויים מצדועים
על כך שמתחיל מחזור התפנית הליברלי (שכבר החל ב-86 בבחירות לסנט) ועל כן לדעתו סיכויי
דוקקיס עדיפים. דעת הקהל מקבלת את השניים כאועמדים רציניים וכבר לא מוזכרים על המרוץ
בין ה"נכחין" (בוש) לבין ה"גמד" (דוקקיס) אבל פני המועמדים אינם נחשבים לנואמים מלהינים
ומההיגוס כריזמטיים, ולפי שעה טרם הצליחו לחדד נושאים מסעירים למערכת הבחירות.
בוש ינסה להציג את דוקקיס כנשיא שדומה לקארטר, ומואפע יתר על המידה מגורמים ליברלים
ושמאליים, ואילו דוקקיס ינסה לבנות על השערוריות האחרות בתקופת רייגן, אי-נקיטת עמדות
עמאיות ע"ד בוש, עמורבותו האישית או אגמד צוותו בכמה מן המרשדות, הדיטר של רייגן על
הסח, שאינו נחמד ע"ד הציווד, התנגדות רייגן לעצמים נגד דרום אפריקה, הפניקה
התקוותו בשכנות החלשות ובעובדים הסכורים.

הקובל היהודי: במערכת הבחירות המוקדמות אצל הרפובליקנים לא שיחק הנושא היהודי או הישראלי,
הכלל נעחוננו המהיר של בוש. עם זאת כוש יודע על כספים רבים שנאספו בשלב הראשון בזכות
תורמים יהודים בראשות טקס פייטר וגורדי זאקס.
אצל הדמוקרטים שיחק הנושא היהודי עד כה רק בניו יורק אך בעיקר רק כגורם אנטי-ג'קסוני.
ראש העיר קוקי הצליח לקלקל לגורם לכך שהנושא היהודי-ישראלי לא שיחק בשדה
מכרעת, על אף הופעותיו החלטות וחמאדיגות של דוקקיס בנושא הישראלי. נוצרה תחושה גם
אצל דוקקיס וגם אצל בוש, תחושה המתחזקת על-ידי משאלים שונים, כגון זה שערך באחרונה
ה"לוס אנג'לס טיימז" כי יהדות ארה"ב מפולגת בתוכה בנושא היחס לישראל, כך שנושא יחס המועמד
לישראל לא יהיה בורט מכרזע בטיקולי החצבעה, וזאת בניגוד לבריתות היהודים מקארטר ב-80
בכל יחסו לישראל בנושא השטחים והפלשתינאים. ההערכה המקובלת היא שבכל מקרה יצביעו

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף _____ מחוד _____ דפים _____

סוג בטחוני _____

דחיות _____

תאריך/ז"ח _____

מס' מברק _____

4/4 88

דוב היהודים לדמוקרטים, בשל חששם מהשפעת הימין השמרני והנוצרי בטמטל רפובליקני, והדבר ישתנה לרעת הדמוקרטים רק אם ג'קסון יהיה מועמד לסגן-נשיא או יוכנס לו תפקיד ביל השפעה במדיניות החוץ וההגנה. עם זאת, במקרה של מרוץ צמוד יהפכו מדגנות בהן יש צינור בוחרים יהודי משמעותי למדינות מפתח, כגון ניו דורק, ניו-ג'רזי, ואז ייתכן שההשפעה השולית יחסית של הנושא הישראלי ^{היהודי} לשאלת מפתח עבור המועמדים. יש לזכור, כי בשל פרשיות פולארד, איראן-קונטרה והארועים בשטחים נחלשה האהדה לישראל במגזרים שונים. ומשום שהבחירות המוקדמות הוכרעו בשלב מוקדם יחסית נחלשה חשיבות הכסף היהודי (בבחירות הכלליות לנשיאות כל המדמוץ הוא פדראלי ואין חשיבות לתרומות). גם מעמד הלווי הפרו-ישראלי אינו כפי שהיה ב-84, ובקרב המועמדים דיוקציהם קיימת הדילמה מה יעזור יותר אצל יהודי ארה"ב תמיכה בקו הליכוד או תמיכה בקו העבודה. גם בוש וגם דוקקיס מיהרו לתמוך בצורה זו או אחרת ביזמת סולץ וקשה להם להתנער מכך, אך אין כל בטחון שהדבר בהכרח עוזר בהגדלת התמיכה היהודית. שני המועמדים הם ידידותיים לישראל, אך ידידותם ^{היא} ערומה, ללא מחויבות עמוקה רגשית או אידאולוגית. חלק מאנשי דוקקיס וחלק מן המועמדים הפוסטנצ'אליים לסגן-נשיא עוד פחות ידידותיים ממנו, והוא הדין לגבי חלק מהאנשים סביב בוש, אם כי יש יותר ידידים טובהקים סביב בוש מאשר סביב דוקקיס.

ניתן, אפוא, לומר בשלב זה כי מערכת הבחירות לנשיאות '88 לא תעמוד בסדן התחרות מי יותר יזיז ישראל, כפי שהיה בעת טאנק ריינג-טונדויל ב-84 ומה שנדרש מאתנו בתקופה הקרובה הוא חלק בלתי-נפרד מהטאנק המדיני וההסברתי הקשה הצפוי לישראל בעתיד הקרוב. גם בקהילה היהודית, גם אצל מעצבי המדיניות וגם בדעת הקהל הכללית.

דני בלור

10-10-50

10-10-50

10-10-50

10-10-50

10-10-50

10-10-50

10-10-50

10-10-50

10-10-50

10-10-50

10-10-50

10-10-50

10-10-50

10-10-50

10-10-50

97

שגרירות ישראל / וושינגטוןט ז פ ס מ ב ר קדף 1 מחוד 1 דפיםסוג בטחוני שמורמיידי דחופותתאריך/ז"ח 1730 2 מאי 88מס' מברק

37 32

המשרד, ביטחון

אל: מצפ"א

דע: מקשיח - משחביט

בית הנבחרים: מכירות נשק לסעודיה

להלן ממקור מהימן:

יתכן שקונגרסמן לארי סמית (ואחרים כמותו) ינסו ליזום שמיעות בנדון, על אף שיו"ר ועדת המשנה למזה"ת אינו מגלה עניין בהן. מאידך, נכון לע"ע, אין סימן שאיש בבית הנבחרים שוקל הגשת "Resolution of Disapproval" לגבי המכירות תמוצעות - וזאת בעיקר מחוץ הערכה שהחלטה מסוג זה לא תזכה (במיוחד בסנט) ברוב של שני שלישים, הדרוש לגבור על וטו נשיאותי אם יוטל כזה.

למח.
למדן

מהימן 2 3 1 1 1 3 1 2
 סמית 2 3 1 1 1 3 1 2
 סמית 2 3 1 1 1 3 1 2
 סמית 2 3 1 1 1 3 1 2

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

32

1/2

מיופס מברק
דף: 1 מתוך: 2 דפים
סוג: בטחוני: 274
תאריך וז"ח: 2/5/88-16:00
מס' מברק:

אל: המשרד

אל: מנהל מצפ"א
דע: סמנכ"ל אמית"ק

מכירת נשק לסעודיה

נאקראק הוציאה לכל סניפיה נייר עמדה בקשר למכירת נשק
לסעודיה שחואם עם איפאק וארגונים יהודיים אחרים.
עיקר העמדה נתן לחמצת במשפט:
"WE ARE NOT RECOMMENDING VIGOROUS EXPRESSION OF OPPOSITION TO
"THE PROPOSED SALE AT THIS TIME
לידיעתכם ולהערוחכם אם יש.

אשר נעים

1 2 3 3 2
1 2 3 4 1
2 1 1 4 1
2 1 1 4 1

NATIONAL JEWISH

COMMUNITY RELATIONS ADVISORY COUNCIL

443 PARK AVENUE SOUTH, NEW YORK, NEW YORK 10016 • (212) 684-6950

April 29, 1988

(Cover memo only sent via
electronic mail)

Memo

33 2/2

TO: NJCRAC Member Agencies

FROM: Arden Shenker and Maynard Wishner, Co-Chairs, NJCRAC
Israel Task ForceRE: PROPOSED U.S. ARMS SALE TO SAUDI ARABIA

As widely reported (attached N.Y. Times story of April 28th), the Administration has informed Congress of its intention to proceed with an arms sale to Saudi Arabia, which includes \$325 million in support and training for the AWACS surveillance planes, and Bradley fighting vehicles and anti-tank missiles worth approximately \$500 million.

Concern about this sale has been expressed by many in the U.S. Congress, particularly in light of the recent revelations concerning the presence of Chinese intermediate range missiles in Saudi Arabia. (Attached are letters to Secretary of State Shultz from the House and Senate with lists of the members of Congress who signed them.) This concern, no doubt, will be forcefully raised during the Senate Foreign Relations Committee hearing for the U.S. Ambassador Designate to Saudi Arabia, ~~Walt~~ Cutler, tentatively scheduled for the week of May 9th.

As a general rule, the Jewish community relations field opposes the sale of American arms to any Arab state until it renounces the state of war and establishes full normalized relations with Israel. How and when this policy is implemented depends on the circumstances of each individual case.

Having consulted with AIPAC and several of NJCRAC's national member agencies, we are not recommending vigorous expression of opposition to the proposed sale at this time. We have been advised that the equipment involved in the sale would not significantly alter the balance of power in the region. Furthermore, this initiative comes against the backdrop of the signing, on Israel's Independence Day, of a US-Israel Memorandum of Understanding which formalized the important and longstanding strategic agreements that have evolved between these two countries.

Of course, we will keep you informed of any further developments on this issue.

AS/MW:mh
Enc.

END

P' - 85

33-67

2/2

5-5

2/2

ולבטוח, מאוד מומלץ לקיים בארץ דיון חסברתי-תקשורתי לאחר צפייה בקלטות,
אותן נעביר בקרוב, לאור הלקחים והמסקנות.

יוסי גל
10101

5875

סגיר דנו / ישראל / נושין גסון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מחיד 2 דמי

סוג בסחוני סודי

דחיפות סידר

תאריך/ז"ח 1615 2 מאי 88

מס' מברק

23 1/2

המסר

אל: מנכ"ל מדיני
מנכ"ל ראה"מ
ממנכ"ל צפ"א
המ"ד

ההליך מדיני - ברה"מ-ארה"ב.

להלן מתיחה עם דניס רוס.

הגדיר גם הוא את השיחות כ- non productive, אך הוסיף שהן היו בהחלט מעניינות. כרקע הוסיף רוס שהיו תנאים דומים לשיחות באוקטובר ובאפריל, שכן באוקטובר השיחות היו בצל פרשת ילאצין, ובאפריל בצל השמועות על המאבק בין ליגאצוב וגורבצ'וב. השיחות התנהלו על שלושה נושאים: אופי הוועידה, הייצוג הפלשתינאי קרי אש"ף, ושאלת ההגדרה העצמית.

בעניין הראשון, אופי הוועידה, חזרו הסובייטים על כך שהוועידה צריכה להיות active and continuous והוסיפו שהיא צריכה ליצור "אווירה קונסטרוקטיבית" למו"מ, וכמו כן לאפשר למעצמות להציע הצעות והמלצות. בפגישה עם ברוטנץ אמר האחרון "מדוע אתם האמריקאים מודאגים מכך - הרי הוועידה תפעל כמו מועבייט", היינו עם זכות וטו לכל אחת מהחמש. רוס מציין שזו היתה הפעם הראשונה שהסובייטים פרטו עמדתם בנקודה זו. בחשבה לשאלת ברוטנץ אמר רוס כי הבעיה היא שעל-ידי מתן אפשרות לחמש להציע הצעות והמלצות, מקלים על אלו מתוך הצדדים לסכסוך שאינם רוצים לקבל החלטות ובוודאי לא מכאיבות, וברוטנץ אמר שהם מכירים את הבעיה עם הערבים (למרות שרוס לא ציין את הערבים במפורש). לדברי רוס, אחת מסיבות הקשיחות הסובייטית בנקודה זו, של הוב"ל, היא המודל של 1973 שהם רואים לנגד עיניהם ונסיונם לקבוע כללים שימנעו חזרה למודל זה.

גם כאשר לייצוג הפלשתינאי רואה רוס הקשחה מעויימת ולדעתו יתכן והושגה הבנה בין ערפאת לגורבצ'וב, לפיה תפעל ברה"מ להשיג עבור אש"ף דיאלוג עם ארה"ב וכינוס הוועידה על-בסיס 242, 338 והגדרה עצמית לפלשתינאים או לפחות אחד מהשניים.

2/...

- 36 -

2 יחידה 2 שפה 2
3 1 3 2
3 1 1 1
2 3 1 2
2 3 1 2
2 3 1 2

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מחוך 2 דפים

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/2

23

לגבי המשך הפעילות אומר רוס שהסובייטים מעוניינים בה וביקשו מפגש מומחים נוסף לפני הפסגה. המזכיר החליט שהסובייטים יצטרכו להבהיר על מה ירצו לדון במפגש זה, לאור האכזבה מאי התזוזה בעמדתם. כמו כן ציין רוס שהסובייטים ביקשו התייחסות למז"ח גם בפסגה ובהודעה המשותפת, אך לא נפלה עדיין החלטה. במפגש העלו האמריקאים גם את נושא תפוצת הטילים במזרחית וקבלו הסכמה כללית על רצינות המצב. האמריקאים שוקלים חזית סובייטית-אמריקנית כאמצעי לחץ על הסינים מתוך מחשבה שחזית כזו עלולה להדאיג את הסינים.

בשוליים מציין רוס את התבול הניכר בין הפקידות של משה"ח ואנשי המפלגה, כשהאחרונים מגלים יותר דמיון ומחשבת אך כנראה שהיו תחת לחץ בנושא ליגאציונר. על ביקור ערפאת בדמשק העיר רוס שהוא בוודאי ימעיט עוד יותר את נכונותו של חוסיין לקבל הכרעות.

338
ערן

מק

28

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף מתוך דפים

סוג בסחונת סודי

דחיפות מידי

תאריך/ז"ח 1600 2 במאי 88

מס' מברק

המשרד

19

אל: לשכת יועץ מדיני לשח"ח
דע: לשכת מנכ"ל מדיני, מצפ"א

מאת: אלי אבידן, וושינגטון

משיחת דר' נמרוד כוביק - ע'רלי היל.

ברה"מ.

1. להיל לא היה הסבר להתנהגות הסוב' שמפגש האחרון במוסקבה, שנתיימה ב"אפס" בלשוננו מבהינת התוצאות, המזכיר, הטעים שם הדגש על הערכת התנהגותם ולא דוקא משמעות הדבר בהיקף רחב יותר. הוא נוקט בגישה ישירה כלפיהם המפתיעה אותם לעתים, אובחנר גם ואריציות בין הגורמים הסוב' השונים, לפעמים ניתן לדלות מהם הסבר כגון בנושא מלחמת עיראק-איראן. הסתייגותם מהחלטה נוספת נובעת בשל הנסיגה מאפגניסטן, קרי מניעת עוינות איראנית שתגררם צרות צרורות במהלך הנסיגה.

היל מעריך שהטקטיקה שלהם בנושאים אזוריים ולא רק בסוגיית המזח"ת היא שהסוב' מעוניינים להמשיך ולשוחח עם האמריקאים ולהצטייד בעיני הציבור שהם רצונים בגינתם מעלם המעמד של ישיבה ליד שולחן הדיונים וקביעת רשימת נושאים לדיון TO PULL US OFF OUR POSITION. החזיר לא מהבל זאת, עומד על כך שיסגס 5-4 אלמנטים הנדרשים למז"מ רציני אחרת אין טעם ל"בזבז זמן", כגון אופיה של הועב"ל, (המשכת, סובסטנטיבית וכד'). ארה"ב מתכוונת להודיע לברה"מ שאין לה עניין להמשיך כך בג'נבה במסגרת של העמדת פנים. אין זאת אומרת שלא ניתן להגיע לש"פ עם בעתיד אך אם לא יתחילו מ - BASICS לא נמשיך בכך. אמנם חדשות לבקרים מגיעים ידיעות ע"י שליחים שכאילו ישנה התקדמות אך כשמנסים לבדוק את תכנה מתברר שטרם קרה דבר. דיתכן גם שמאחורי הקלעים (ברה"מ) מתנהלת פעילות, אך אנד'מכנים עדיין לגישה סוב' רצינית יותר.

אלי אבידן
K.K.

36

2	2	3	1	1	1	2	1	4	2	2	2
2	2	3	1	1	1	2	1	4	2	2	2

77 77

סגירות ישראל / וושינגטון

ס ו פ ס מ ב ד ק

דף מחור דפים

סודי סוג במחורי

מיידי דחיות

תאריך/ז"ח 1100 2 במאי 1988

מס' מבדק

המשרד

10

אל: לשכת דועץ מדיני לשר
דע: לשכת טנכ"ל מדיני, מצפ"א

מאת: אלי אבידן, וושינגטון

פנישת דר' נמרוד נוביק - אד דרידז'יאן

הערה: במקורה נקבעה לדר' נוביק פגישה עם מרפי אלא שהלה נקרא באותו זמן להעיד בפני ועדת החוץ של הסנט.

1. דרידז'יאן סקר את יזמת המזכיר בכך שהאזור רווי מתיחות בשל תופעות מצבורי הטילים, בידוי בנרמים רבים, נגע הפונדמנטליזם ועוד ההופכות לפוטנציאל של סכנת התפוצצות ולכן מהלך מדיני הוא המוצא היחיד למצב נפיע זה. ארה"ב בגישתה לבעיית המזה"ת דוצאת מ-3 נקודות מוצא בסיסיות (א) התנגדות לסירוב השטחים הכבושים (ב) שלילת וקטת מדינה פלס' (ג) דאגה לבטחון ישראל. יזמת המזכיר היא החלופה היחידה לסירוב או להקטת מדינה פלס'. המזכיר נהנה מתמיכה מלאה של הנשיא ופועל משמור. נחוש למצות את יזמתו גם אם הוא אינו בטוח שיעצילה. המחשבה היא להשאיר לממשל הבא רקורד אותו אד כינה (HISTORY OF NEGOTIATIONS) שאם ירצה הוא יוכל להמשיך ממנו והלאה.

ארה"ב עומדת על ועידה לא סמכותית כיהול מו"מ ישיר בין הצדדים ואי שיתוף אש"פ, כאשר המסגרת היא של משלחת ירדנית-פלס' משותפת. המזכיר ישוב כנראה ביוני.

2. עמדת ברה"מ אינה ברורה עדיין וישנן תנודות לכאן ולכאן. בצד מה שנראה לא מכבר כתוצאה מסוידמת מצדה, קיומת אפשרות מהמפגש האחרון במוסקבה שלא הניב דבר. אין הסבר לכך ואפשר והיא קשורה לתרעומת על דברי רייבן (במסגרת) ערב השמות האחרונות במוסקבה שרק עמידה איתנה ותקיפה מצד ארה"ב אילצה את ברה"מ לשנות את מדיניותה. אפשר והיא קשורה לדברים אחרים. המפגש הבא בג' נבה (12-11.5) יתן הזדמנות לברור נוסף עמה.

אלי אבידן
א.א.

36
שיתוף זהה שהבט גמל גמל/ה' י' 1100 2 במאי 1988 4 3 1 3 2

טורי

ירצא **

**

**

**

חוזם: 5,58

אל: דוש/4, אביב/2

מ-: המשרד, תא: 010588, זח: 1412, דח: ר, סג: טר

תח: &

נד: &

טורי/רגיל

גל - וואשינגטון

דע: קשיח - וא"א

נורבגיה - מיט נבזים - אלן 546.

1. תוכל למסור לו תוכן ההודעה לעתונות בפורום שהועבר אליכם בשלנו 564 מה-24.4.

2. לידועתן, מילהולן הוא אחד המקורות העיקריים של כל הפעילות הנורבגית בנושא זה. מאמרו מופיעים בעתונות באוסלו ויש לו השפעה בחוגי הפרלמנט.

מנהל פר'ן

מג

תפ: שהח, ורהם, מנכ"ל, ממנכ"ל, בירן, מרנ, אירב, מעת

Figure 1: $\log_{10}$ of the number of cases by age group and sex

514

参考文献

```

DEFINITION
  P: T T -> A -> M2 P -> A
  x -> T P T S N > 1 -> 0 -> 1 -> N T 1 -> 1 -> T A T 1 -> T A 1 -> T
  A 1 -> 2
  E 1 -> 1

```

$\square \vdash P \wedge Q \vdash R$

$$\begin{aligned} \Delta T &= T_{\text{EXH}} - T_{\text{IN}} \\ T_{\text{IN}} &= 50^\circ\text{F} = 277.7^\circ\text{K} \end{aligned}$$
$$L^2(\mathbb{R}^n) \rightarrow L^2(\mathbb{R}^n) \quad \text{by} \quad f \mapsto f \circ \tau_{\mathbf{a}}$$
[illegible]

2. Стороны настоящего Договора обязуются соблюдать и исполнять все условия настоящего Договора, а также все требования законодательства Российской Федерации, действующего на территории Российской Федерации, и все требования органов государственной власти Российской Федерации, действующих на территории Российской Федерации.

DATE _____

42

TABLE 1. Values of the α - and β -coefficients of the α - and β -functions of the $U(1)$ gauge theory

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סוג בטיחוני גלוי

דחיסות מידוי

תאריך/ז"ח 29.4.88

מס' מברק

588 547 130
~~587~~
המשרד, בטחון, ניו-יורק

אל: יועץ שהביט לחקשורת
דע: מצפ"א, שניר, משלחת משהביט ניו-יורק
מאת: עתונות, וושינגטון

גז מדמיע

מכתב רשט FOX שמענו היום כי חברה TRANS TECHNOLOGY החליטה היום להשעות אספקת גז מדמיע לישראל בגלל השמוש הבלתי הולם שנעשה בו על ידנו. בחגובתנו אמרנו כי לא נתיחס לידיעה עד לבדיקה, אך שבנו על עמדתנו הידועה בנושא גז מדמיע.

יוסי גל

23
23
2
ג/אנס
3
3
2

ערוצים מקומיים לעסוק בנושאים פוליטיים צרופים ואפשר להחדיר הרבה "ישראל יפה".
הם גם מתיחסים לראיונות עם קברניטים ישראלים בכבוד הראוי, וכך עברו ראיונות
ר"מ, ממרה"מ ושהב"ט בקלות גדולה מן הרגיל.

בעשרת הימים האחרונים איתרנו בעניינינו כ-40 כתבות בטלביזיה, כ-20 מאמרי

מערכת ו-16 מאמרי אופ-אד (וכמובן עשרות רבות של כתבות בעתונות הכתובה). **יובל**

הארבעים למדינת זכה ל-8 כתבות בטלביזיה, 2 מאמרי אופ-אד (ביקוריים) ומאמר

מערכת אחד (אמ, חיובי). נציין במיוחד את כתבותיהם של מרטין פלטר ב-NBC ובארי

דנסמור ב-ABC שהתמקדו בבעיותיה של ישראל, ובהן האינתיפאדה, נוכח היובל החגיגי.

ההתנקשות באבו-ג'יהאד והשלכותיה הוסיפו לתפוס מקום חשוב הן כדיווח ישיר (למשל,

מן התלוויה ההמונית בדמשק) והן בכל הדיווחים המדיניים מן המזרח-התיכון. בסה"כ

איתרנו בנושא 8 כתבות בטלביזיה, מאמר מערכת שלילי (מא) ו-2 מאמרי אופ-אד (מהם

אחד חיובי, של קירקפטריק). הנחת היסוד הנאמרת בגלוי היא שישראל היא שביצעה את

ההתנקשות ומאזן חרווח ותחפסד שלח מורח על חפסד, הן בשל המשך התקוממות, הן בשל

התקרבות סוריה - ערפאת והן בשל טעות מוסרית. נזכיר חכנית מיוחדת של "נייטליזין"

מ-22 דנא (אותה תוכלו למצוא בקלטות ששיגרנו ארצה) שהוקדשה לדיון לכאורה כללי

ואקדמי כשאלת הרצח הפוליטי: מימי פיליפוס המקדוני, דרך יוליוס קיסר, אומנות הרצח

של בני בורג'יה וכלה באבו ג'יהאד. למעשה התמקדה התכנית באבו-ג'יהאד. סטנספילד

טרנר (לשעבר ר' ה-CIA) מתח ביקורת קשה על המעשה ולעומתו פרופ' ניל ליוינגסטון

מג'יו'ג'טאון והצליח למעשה מלומדי שנועז' לוטוך וחי אדם. ABC "איזנח" בסוף

השבוע האחרון את השידור הישיר שעשתה מירושלים בהקדישה זמן נרחב לחוסיין, למלכתו

ולממלכתו. בראיון למריה שרייבר תקף המלך בחריפות את ר"מ שמיר ומתח ביקורת על

ארה"ב. הראיון צוטט בעתונות ואנו נדרשנו לו בשיחותינו. עוד שודר ראיון של הגב'

שרייבר עם המלכה נור, ראיון שהציג את נור כאור חיובי של אשת קריירה הדבקה באישה

ובארצה החדשה, אך פועלת עדיין למען האינטרסים האמריקניים כמז"ת ומקדמת את יחסי

שתי ארצותיה. ריק דייוויס הכין כתבת רקע על ממלכת ירדן.

משעם ז'מילניוק עוז' והולגשוט ו'לח. כתבו 5 מאמרי מערכת, מהם אחד בלבד קרא

להקל בגזר הדין ולהמירו במאסר עולם (מא). שוחחתי בנדרון עם כותב המאמר, אשר

הכיע ציפיה מישראל לגלות עליונות מוסרית. בטלביזיה איתרנו 4 כתבות, כד"כ חיוביות.

הח"מ התראיון ל-2 תחנות רדיו בנושא,

130-211
קטין -
84 -
666 - N.

2/3

אנו ממשיכים להידרש לנושא כיסוי המדיה בשטחים. א.מ. רוזנטל (שכבר החל בשיגור מאמריו מישראל) פציר בישראל (28) שלא להצטרף לרשימת המדינות המגובות המדכאות עתונות - והביע בטחונו שישראל אכן לא תצטרף אליהן. מאידך שמענו השבוע שבחים על דרך טיפולנו בתקשורת הבינלאומית נוכח המצב המיוחד. זאת מפי דן ראת'ר מ-CBS, בפגישה (ידידותית ומצויינת) כינו לבין השגריר ארד (ליו נלווה הח"מ). גם עורך החוץ של "ניוזדיי" הפתיע אותנו בשכחו את דרך הטיפול בתקשורת בארץ, על אף תלונות פה ושם. איש גם לא יצא מעורו במחאה על הצעד שננקט מול מרטין פלטשר וגלן פרנקל, או בהבעת סולידריות עם ABC. בשיחות פרטיות, שלא לציטוט, אף מגלים הבנה והסכמה "לאחר בדיקת העובדות". בסה"כ נראה כי התקשורת מוכנה לחיות עם המצב כל זמן שמדובר בסגירות זמניות ומקומיות. אנו ממשיכים לטפל גם בפרשת ה-VILLAGE VOICE והיום ענינו לוועדה להגנה על עתונאים בנושא (ר' כנפרד).

מה שמצוין את התקופה האחרונה הוא תערובת מעניינת של עיסוק כמותי נרחב ביותר בישראל ובעניינים הקשורים בה ממש כמו בימי השיא הקשים של ינואר-פברואר, אך נושאינו נדחקים מן העמודים הראשונים פנימה. למעט המשדרים המיוחדים אין שינוי בפרמטרים האיכותיים של הכיסוי. מצב זה נובע משחיקה והתרגלות של התקשורת לארועים אך לא מהחלשות הביקורת על ישראל. הביקורת פשוט מובנת מאליה, גם אם לא תמיד מוצאת ביטוי מילולי מפורש.

130-811
המח"ל
87
מ-666

3/3

כינה

2/2

570/530/123

חושבי השטחים נושאים אזרחות ירדנית.

ג'ונתן כוחאב אמר כי הסכון לישראל מן המצב הנוכחי גדול יותר מכל סכון חיצוני. פתרון קונפטיבי או אחר אפשרי רק אחרי הקמתה של מדינה פלסטינית וגם אז יהיה נתון להחלטתם. ברור לו שמדינה פלסטינית תבחר ביחסים טובים עם שכנותיה ישראל וירדן. גם המערך וגם הליכוד מנסים לחסל פוליטיה את התנועה הפלסטינית - הליכוד בטענה שירדן היא פלסטין והמערך בהתעקשותו על האופציה הירדנית.

סיים את הערב ביל בלקמור שהקריא קטעי שירה ישראלים ופלסטינים על רקע תמונות העפלה, מצדה, ושואה מחד, מול כפרים חרוסים, עצי זית ואיכרים בשדות מאידך.

מחר ירואיינו רוה"מ שמיר וממרוה"מ פרס לתכנית הסכום.

גם אם מוקדם לסכם סכומים ניתן להצביע כבר עתה על כמה תוצאות ומסקנות הנובעות מן הסדרה:

1. האזון הקדוש הנשמר כאן בקפידה (זמן שווה, מרואיינים, כתבות וכו') מעמיד בפני הצופה האמריקאי שני ספורים זהים במשקלם ההסטורי, בעצמתם המוסרית ובצדקת טענותיהם. ההמנעות תמכונות של המנחה והכתבים מנקיטת עמדה רק מדגישה עובדה זו.
2. להוציא אזכורים בתכנית הראשונה מוצג הסכסוך הישראלי-פלסטיני יותר ויותר במבודד מהסכסוך הישראלי-ערבי. הערכת האיום, התמונה האסטרטגית, נשק כימי, טילים ארוכי טווח - כל אלו נעלמו ממערכת הגורמים המשפיעים על בטחונה של ישראל.
3. המסר הברור שאין לטעות¹⁰ העולה מן הצד הפלסטיני כפי שהוצג אומר כי ירדן אינה רלוונטית למו"מ, כי אש"ף הוא נציגו של העם הפלסטיני וכי הרוב הגדול של הפלסטינים חושב במונחים של מדינה פלסטינית עצמאית במקום מדינת ישראל.

יוסי
גל

2/4

2/4

120

524

556

נושאים מז"תים משיקים כמו ביקור עראפת בזמשק וניתוק היחסים בין איראן לסעודיה זכו השבוע לכותרות מרכזיות ולמאמרי פרשנות רבים.

גזר דין מוות לדמניוק

ניתן לאמר כי היה זה הנושא התקשורתי הקשור לישראל החשוב ביותר השבוע. הרבה להעסיק את העתונות והתקשורת האמריקאים והופיע בתחילת השבוע בעמודים ראשונים, מעל הקפל בלווי תמונות גדולות. לדווחים על גזר הדין ומניעיו נוספו תאורי הנעשה בבית המשפט לאחר קריאת גזר הדין ע"י השופטים - קריאות שמחה וריקודים של הקרבנות בצד תגובות נזעמות של בני המשפחה שקרו למשפט "Show Trial". צוטט גם בנו של הנאשם שטען כי במשפט זה השופטים הם הפושעים. כל העתונים ציינו את תביעת פניו השלווה של הנאשם וציטטו בהרחבה את דברי הזדהות עם הסבל שעבר על העם היהודי והכרזתו כי איננו "איוואן האיום". בהמשך החלו להופיע ידיעות על תגובות נזעמות בקרב קהילת האוקראינים באוהיו, שהדגישו שגם אם דמניוק הוא אכן מי שהיה "איוואן האיום" הרי שגם הוא היה קורבן של הנאצים, שורות מעטות בלבד הוקדשו לידיעות בדבר השחתת בתי כנסת בקליוולנד. מאמרי המערכת שהופיעו מאוחר יותר כבר עסקו בנושא מזוית אחרת. איש לא עירער על זכותו של בית הדין היהודי לשפוט את דמניוק אך הטילו ספק בהצדקתו של גזר הדין אחרי כל כך הרבה שנים. היו שציפו מעם ישראל, במיוחד בימים אלו, שיהיה יותר "רחמן" אל אדם שביצע את פשעיו בהיותו בן 22. ניתן לאמר שלא עירערו על פסק הדין אך הטילו סימני שאלה בגזר הדין. יש להניח כי הנושא ימשיך להעסיק את העתונות עוד ימים רבים.

ביטול העוצר בשטחים ו"מלחמת החנויות" בירושלים המזרחית

זכו השבוע לכסוי לא מבוטל בלווי תמונות רבות בעיקר בעמודים פנימיים. חואר השקט היחסי בשטחים ובהקשר זה הוזכרה, באירוניה מסוימת, העובדה שהושג כנראה כתוצאה ממנין העצורים הרב, 4700 במספר, בעלי החנויות תוארו כמי שנמצאים בין הפטיט לסדן - מחד נלחצים ע"י השלטונות הישראלים לפתוח בשעות קבועות, ומאידך מאוימים חייהם ע"י בני עמם. ישראל תוארה כמי שמנסה באמצעות כפיית פתיחת החנויות להראות "מי השליט".

ראיון חוסיין ל-NBC

הופיע בעיקר בעמודים הפנימיים. צוטטו בהרחבה דברי הביקורת שלו על שמיר, שתואר על ידו כקצר-רואי שאינו קורא נכון את המפת. כמו כן הוזכר כעטו על ארה"ב שדחתה את בקשתו לסיוע צבאי ובכך דחפה אותו לזרועות הסובייטים. בכל העתונים צוטט כמי שמטיל ספק ביכולתה של ארה"ב להביא שלום למז"ת אם כי עליה לעזור לישראל להציל את עצמה מעצמה.

*

3/4

120^{3/4}

594

556

רצח אבו ג'יהאד וג'ינזוי ישראל ע"י האו"ם

הועבר לעמודים פנימיים ולמאמרי מערכת. הדווחים עסקו בעיקר בג'ינזוי ישראל ע"י האו"ם, ומאמרי המערכת וה-אוס.אד. דנו בשאלה האם חשיג ישראל את שציפתה לו מן המהלך. לבד מקאל תומאס שהעיר על כך שמצפון העולט מתעורר רק כאשר יהודים הורגים ערבים ולא כשאלו הורגים האחד את השני, הסכימו הכל כי הרצח היה קריאה מוטעית של המפה מצד ישראל וכי המהלך לא יביא את התוצאות המקוות - שבירת מנהיגות אש"פ ומורל המתקוממים בשטחים.

התקלות עם מחבלים בגבול הצפון

זכתה לכסוי נרחב בכל העתונים בעמודים ראשונים עם תמונות. תוארו המרדף והקרוב והובאה תמונתו של סא"ל אדיב ז"ל שהוצג כאחד המפקדים המבטיחים שהיו לצה"ל. בהקשר זה הוזכר כי מאז החלה ההתקוממות בשטחים עלו במידה ניכרת מספר חדירות הפח"ע בגבול הצפון.

פרנקל - פלטצ'ר

השעייתם של שני הכתבים עוררה סערה קטנה מהמצופה. הנושא דווח בעמודים פנימיים ברוב העתונים אם כי כולט ציטטו את ביקורתו החריפה של בן ברדלי (עורך ה"וושטוסט") שאמר כי ישראל פוגעת רק בעצמה במהלכים מסוג זה וכי כתבו קיבל את המידע ממקורות ממשלתיים בכירים ולפיכך לא ראה טעם להגישו לצנזור. שני מאמרי מערכת הופיעו עד כה בנושא ובהם התנגדות חריפה לצעדה זה של ישראל שגונה גם ע"י דובר מחמ"ד. הביקורה קשרה את השעיית הכתבים עם הדרך הלא דמוקרטית בה מנהלת ישראל את יחסיה עם העתונות הבינ"ל מאז החלה האינתיפאדה.

נושאים משיקים1. עראפאת בדמשק

אחד הספורים המרכזיים של השבוע, הופיע בכל העתונים בעמודים ראשונים בליווי תמונות. הודגשה ההתפיסות בין עראפאת ואסאד לאחר 5 שנות ניתוק והועלו השערות רבות לגבי הסיבות שהביאו למהלך והשלכותיו לעתיד. הכותבים העריכו כי רצח אבו-ג'יהאד (שתואר כ"פלסטינאי מתון") הקצין את השורות באש"פ והביא את עראפאת חזרה לזרועותיו של אסאד, תומכם של ארגונים פורשים וקיצוניים. הערכה מקובלת היא שמהלך זה יקשה על תהליך השלום ואי לכך ישראל הפסידה הרבה יותר משהרוויחה ברצח אבו-ג'יהאד. עתה, יותר מתמיד, יהיה לעראפאת חשוב להראות חזית פלסטינאית מלוכדת שפרושה יהיה הקצנה נוספת.

*

4/4

4/4 120

524

556

2. איראן - סעודיה

ניתוק היחסים בין אירן לסעודיה הובא בהרחבה בכל העיתונים בהקשר למלחמת הנפט
במפרץ. כמה מאמרי מערכת עסקו גם בשאלת המשך מהלכיה של ארה"ב באזור.

הסקירה הוכנה ע"י אורית גובר.

10/1
יוסי

*

** ירצא

שמוד

**

**

**

חודש: 4/16765

אל: 760/916/רוש

מ-: המשרד/תא: 280488/זה: 1748/דח: ד/ט:ט

נד:ט

שמוד/רגיל

י.א. 210.02/3804

בירן

דב: ארד/אבירן.

מרעב'ט-אבר ג'יהאד. שלן 516 ו-473 של אבירן.

1. מטכילים עם תערוכה ינס בקשר לטיבות שהביאו להחלטת מזכיר
המדינה. אין לנו ספק שלעמדת האירופים היתה השפעה. מה גם
שהמזכיר נפגש בבריסל עם עמיתיו מכאסר.

2. אישית, נראה לי שהגדרת רצח אבר-ג'יהאד ע"י האמריקנים
כ'רצח פוליטי' מסוכנת ומזיקה לא כחות (אם לא יותר) מעצם
אי הטלת הוטו. זהו התפתחות הראויה למעקב זהיר מדובר.

מנהל ארבי'ל 2

א.ב.ר.

תפ: שהח, דחה, מכביל, מטכביל, בירן, מצנא, ברנט, אדבל, טויבל, משפט

שגרירות ישראל / נושנגטון

ט ז פ ס מ ב ר ק

דף מתוך זפים

סווג בטחוני שמור

דחיסות רגיל

תאריך/ז"ח 1200 28 אפר' 88

מס' מברק

538

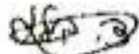
המשרד

אל: מצפ"א

מאת: דני בלור, נושנגטון

הועידה הדמוקרטית

המפלגה הדמוקרטית שגרה מכתבי הזמנה למספר אישים בישראל להודות אורחים בוועידה הדמוקרטית עד היום הם קבלו מספר תשובות שליליות ותשובה אחת חיובית (יוסי בן-אחרון). הם מבקשים, אם ניתן להתקשר אל מהבלי ההזמנות ולקבל את תשובתם שכן הלחץ על המקומות גדול, רזר הרשימה: שמה דינוץ מיכה חרש, משה קול, יצחק טודעי, אהוד אולמרט, אטנור רובינשטיין ועמרם ערן.

דני בלור

שפייהג 2, אג 3, אג 1, אג 2, אג 1
 סאניה, צ'ר, באוק, ארכי

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ד ק

דף 1 מתוך 4 דפים

סוג בטיחוני גלגל

דחיפות מייד

תאריך/ז"ח 28.4.88

מס' מברק

1/4

190 524 556

המשרד, בטחון, ניו-יורק

אל: מצפ"א, מע"ח, הסברה

דע: יועץ רוח"מ לתקשורת, יועץ שהב"ט לתקשורת

מנהל לע"מ, ניו-יורק

מאת: עתונות

דו"ח תקשורת - 28.4.88

כללי

השבוע עומד בסימן "נייטליין" ועל כך דווחים יומיים בנפרד. ישראל הרבתה להעסיק את התקשורת גם בשבוע שחלף, אם כי ניתן לאמר שעברנו מהעמודים הראשונים לפנימיים, הנושא העיקרי בו תפסנו כותרות ראשיות בלוי תמונות היתה ההחלטה על גזר דין המוות לדמניוק מחגובת הקהל באולם ובני משפחתו. לא מעט מאמרים, בעלי אופי דווחי בעיקר, עסקו בביטול העוצר בשטחים ו"מלחמת החבניות" בירושלים המזרחית, לכסוי לא מבוטל זכו גם הופעתו של חוסיין בטלויזיה והפסדה של ארה"ב בבית הדין הבינ"ל בהאג בנושא סגירת משרדי אש"פ בניו-יורק. רצח אבו-ג'יהאד וגייבוי ישראל ע"י האו"ם הועברו השבוע לעמודים הפנימיים ולמאמרי המערכת, שעסקו גם במחלוקת לגבי עונש המוות שניתן לדמניוק. הוזכרה גם "נייטליין" מישראל ובימים האחרונים דווח בהרחבה ובעמודים ראשונים ספור התקלות של חיילי גבעתי במחבלים על גבול הצפון. לידיעות קצרות זכו משוחררי המטוס הכוואתי החטוף, ספור שינוי מסלול יציאתם של יהודי ברה"מ מווינה לבוקרשט, 40 למדינת ישראל ואישור חתימת ההסכם הטכנולוגי בין ישראל ל-United Technology Corporation. "מלחמת החגביט" המשיכה להעסיק את קראוטהאמר וויזלטיר ואף זכתה לתגובה ב"מכתבים למערכת". השעיותם של פרנקל ומיטצל לא הכיאה לכותרות רבות אם כי לוותה במאמרי מערכת קשים של ה"ווישינגטון פוסט" וה"ניו-יורק טיימס". מעבר לכך זכה הספור לכסוי מצומצם בעמודים פנימיים בלבד. באופן יחסי הופיעו השבוע מספר לא מבוטל של מאמרי מערכת ואופ. אד שעסקו בסכסוך הישראלי-ערבי: מדינה פלסטינאית כן או לא, רצח אבו-ג'יהאד ורציחות פוליטיות בכלל, תגובה ל"ביתא - לידיח", סנדמנטליזם ציוני בגדה ועוד.

7+1 +1210 פ"נ חפ"ד 1210 פ"נ חפ"ד

ט ו ס ס מ ב ר ק

דף 2 מתוך 3 דפים

סוג בטחוני ש ח ו ר

דחיסות ח י ד י

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/3

56°
54°

זה מציאותי לדרוש שארה"ב לא תמכור נשק לסעודיה עד אשר הטילים הסינים יוצאו מתחום סעודיה, כפי שכתוב במכתב, יו"ר וועדת החוץ, סנטור פל (על אף שהוא חתום על מכתב ה-58) שיגר מכתב נפרד לשולץ - ולעיונכם, רצ"ב העתק. אתמול (27.4) התקבלה תשובתו של שולץ במכתב ארוך המסווג כסודי, שלדברי העוזרים מהווה התייחסות רצינית לשאלות במכתב פל.

✓ 31/10
למדן

CLAIBORNE PELL, RHODE ISLAND, CHAIRMAN

JOSEPH R. BIDEN, JR., DELAWARE
PAUL S. BARBARO, MARYLAND
ALAN CRANSTON, CALIFORNIA
CHRISTOPHER J. DODD, CONNECTICUT
JOHN F. HENRY, MASSACHUSETTS
PAUL BRADY, ALABAMA
TERRY SANFORD, NORTH CAROLINA
BROCK ADAMS, WASHINGTON
DANIEL P. MOYNIHAN, NEW YORK

JESSE HELMS, NORTH CAROLINA
RICHARD G. LUGAR, INDIANA
KAMEY L. KASSERBAUM, KANSAS
RUDY BOSCHWITZ, MINNESOTA
LARRY PRESSLER, SOUTH DAKOTA
FRANK M. MURKOWSKI, ALASKA
PAUL S. TROTT, JR., VIRGINIA
DANIEL J. EVANS, WASHINGTON
MITCH MCCONNELL, KENTUCKY

GERYLD B. CHRISTIANSON, STAFF DIRECTOR
JAMES P. LUCHE, MINORITY STAFF DIRECTOR

3/3

United States Senate

COMMITTEE ON FOREIGN RELATIONS

WASHINGTON, DC 20510-6225

560
525

211
-6

3/3

March 31, 1988

The Honorable George F. Shultz
Secretary of State
Washington, D. C. 20520

Dear Mr. Secretary:

You and I have discussed arms transfers to the Middle East on a number of occasions. I believe it is very important at this critical juncture in our search for a settlement in the Middle East that the United States do everything possible to prevent unnecessary and unjustified arms transfers into that region.

In this regard, I am concerned by the Saudi Arabian decision to buy long-range ballistic missiles from China. In this connection, I should be gratified if you would make available the best information we have on the kinds of warheads which might be used with these weapons. I am interested, too, in the possible availability of chemical warheads. In addition, I would like to know of any assurances we have with regard to the use, armament, and deployment of these missiles.

Furthermore, to assist me and other Members in decisions regarding our military relationship with Saudi Arabia, I would appreciate very much receiving from you prior to any further formal proposals for arms sales to the Saudis a thorough assessment of the present state of the Saudi military, including readiness and capabilities, present plans for expansion, and the Administration's plans regarding U.S. involvement in further expansion or enhancement of the Saudi military capability. This assessment should also address the plans of other regional states for increased military capabilities and the possible impact of these plans and programs upon the regional military balance.

With every good wish.

Ever sincerely,

Claiborne Pell
Claiborne Pell
Chairman

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו ס ס מ ב ר ק

דף 2 מתוך 3 דפים

סוג כסחוני ש מ ר

דחיות מ י ד י

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/3

56° 1-
525 -6

זה מציאותי לדרוש שארה"ב לא תמכור נשק לסעודיה עד אשר הטילים הסינים
ינצאו מתחום סעודיה, כפי שכתוב במכתב, יוניר וועדת החוץ, פנטון פל (על אף
שהוא חתום על מכתב ה-58) שיגר מכתב נפרד לשולץ - ולעיונכם, רצ"ב העתק.
אתמול (27.4) התקבלה תשובתו של שולץ במכתב ארוך המסנוג כסודי, שלדברי
העוזרים מהווה התייחסות רצינית לשאלות במכתב פל.

✓ 10/1 אל 3
ל מ ד ז

CLAIBORNE PELL, RHODE ISLAND, CHAIRMAN

JOSEPH R. BIDEN, JR., DELAWARE
PAUL E. SARBANES, MARYLAND
ALAN CRANSTON, CALIFORNIA
CHRISTOPHER J. DODD, CONNECTICUT
JOHN E. SHERRY, MASSACHUSETTS
PAUL SIMON, ILLINOIS
TERRY SANFORD, NORTH CAROLINA
BROCK ADAMS, WASHINGTON
DANIEL P. MOYNIHAN, NEW YORK

JESSE HELMS, NORTH CAROLINA
RICHARD G. LUGAR, INDIANA
NANCY L. KASSERBAUM, KANSAS
RUDY BOSCHWITZ, MINNESOTA
LARRY PRESSLER, SOUTH DAKOTA
FRANK R. MURKOWSKI, ALABAMA
PAUL E. TIBBLE, JR., VIRGINIA
DANIEL J. EVANS, WASHINGTON
MITCH MCCONNELL, KENTUCKY

GERTLO E. CHRISTIANSON, STAFF DIRECTOR
JAMES P. LUCKE, MINORITY STAFF DIRECTOR

3/3

United States Senate

COMMITTEE ON FOREIGN RELATIONS

WASHINGTON, DC 20510-6228

525
3/3

March 31, 1988

The Honorable George P. Shultz
Secretary of State
Washington, D. C. 20520

Dear Mr. Secretary:

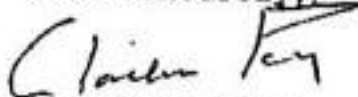
You and I have discussed arms transfers to the Middle East on a number of occasions. I believe it is very important at this critical juncture in our search for a settlement in the Middle East that the United States do everything possible to prevent unnecessary and unjustified arms transfers into that region.

In this regard, I am concerned by the Saudi Arabian decision to buy long-range ballistic missiles from China. In this connection, I should be gratified if you would make available the best information we have on the kinds of warheads which might be used with these weapons. I am interested, too, in the possible availability of chemical warheads. In addition, I would like to know of any assurances we have with regard to the use, armament, and deployment of these missiles.

Furthermore, to assist me and other Members in decisions regarding our military relationship with Saudi Arabia, I would appreciate very much receiving from you prior to any further formal proposals for arms sales to the Saudis a thorough assessment of the present state of the Saudi military, including readiness and capabilities, present plans for expansion, and the Administration's plans regarding U.S. involvement in further expansion or enhancement of the Saudi military capability. This assessment should also address the plans of other regional states for increased military capabilities and the possible impact of these plans and programs upon the regional military balance.

With every good wish.

Ever sincerely,

Claiborne Pell
Chairman

mlp

official text

04/28/88

SHULTZ* MIDDLE EAST BREAKTHROUGH "NOT IMPOSSIBLE"
(Article and transcript of testimony before Senate committee)
By Ed Scherr
USIA Diplomatic Correspondent

Washington -- There has been major progress in U.S.-Soviet relations in the past few years and, despite the fundamental differences that remain, there is "important opportunity for more progress," Secretary of State Shultz said April 28.

Speaking before a Senate appropriations subcommittee, Shultz emphasized the difference between the United States and the Soviet Union in their value systems, interests, and power projections.

"We have a lot of issues with them," he said, and so "we know that this relationship is in the best of circumstances a difficult one to manage."

On the topic of the U.S. proposal for a Middle East peace effort, he said there was no breakthrough on this topic in his discussions in Moscow last week. The Soviets favor an "authoritarian" international conference on peace in that region, while the United States proposes an international conference as a forum to be the sponsor for direct "face-to-face" negotiations. "I can't say that we made any real headway" in the Moscow talks on this issue, he said, adding that a breakthrough is not impossible.

He noted that if these bilateral negotiations were to succeed, questions would arise about international guarantees, refugees, and regional development problems which are "subjects that international groupings can deal with best as distinct from direct negotiations."

Shultz said he believes that Egypt shares the U.S. view that the basic political issues must be dealt with by the parties involved. "I think that under the right circumstances such a conference would be agreeable to Jordan. I don't want to speak for them. They haven't said that in so many words, but if the flow was right, probably that would work out."

He added that President Assad of Syria is in "complete disagreement" with the U.S. concept. He noted that the Israelis are divided on the issue. Prime Minister Shamir puts it as a "center piece in his opposition to elements of our plan," while Foreign

United States Information Service
Tel Aviv, 71 Hayarkon Street, 63903 Tel. 654338 ext. 204
Jerusalem, 19 Keren Hayesod Street, 94188 Tel. 222376

Minister Peres and Defense Minister Rabin seem "willing to go through this process of a non-authoritarian international conference," Shultz said.

Shultz said that the Reagan administration's policy toward the Soviet Union has lead to progress in arms, human rights, and regional issues. And, he noted that there have been "major advances" in bilateral relations between the two nations.

Pointing to "very big, important, significant changes" in the situation today compared to three years ago, the secretary said that talks between the two nations on global tension points have become "better, more realistic."

He said that there seems to be more Soviet "fluidity" on many regional issues. He noted, however, that the United States is disappointed that the Soviet Union "doesn't seem to be prepared to go ahead with a second (U.N. Security Council) resolution" to enforce the U.N. cease-fire call in the Iran-Iraq war.

Shultz told questioners that changes are taking place in the Soviet Union, noting that "no one has been more critical of the structure of their economic policy and other aspects of what has taken place there than Gorbachev."

The secretary also told a congressional hearing in answers to questions that a "great deal" has been agreed to "in the strategic arms reduction talks, but some difficult problems remain.

Shultz told the subcommittee hearing on the foreign affairs budget that President Reagan will make a decision "soon" on whether or not to change the rules of engagement for U.S. Navy ships in the Gulf.

Shultz was asked if the administration has made a decision on the question of whether a U.S. naval ship in the Gulf in the presence of a neutral ship under attack should assist the ship in trouble if its captain asks for help.

"That question is being examined in the administration," the secretary said. "No decision has been made about it. I think probably that the president will come to a decision about it fairly soon."

The secretary said that Kuwait has cooperated in a great variety of ways -- including the provision of fuel -- in supporting the U.S. naval force in the Gulf. He said that the United States has not asked for reimbursement for the presence of its fleet in the Gulf, noting that "it would not be appropriate" to do so.

On the question of the Iran-Iraq war, he said that the administration favors U.N. Resolution 598 as the basis of a settlement. It calls for a cease-fire and a movement of forces to recognized international borders.

Shultz said that the Iraqi ground gains in the Faw Peninsula have "simplified" the call for a movement to recognized international borders because Iraq took back what may have been the most strategic piece of ground taken by Iraq.

Following are excerpts from the text of Shultz's testimony, as prepared for delivery:

(begin excerpts)

Our Foreign policy Agenda

The Reagan administration is committed to a busy and challenging foreign policy agenda in 1988. We know that the United States cannot afford the luxury of any letup in our leadership. The realities of our time also dictate that the United States cannot achieve our interests and objectives alone. Nor can we do so with insufficient resources.

Other countries around the world cannot adequately protect their security, ensure their domestic welfare or protect their democratic institutions absent the active support of the United States. That is why President Reagan has worked so hard to ensure that our European alliance is strong and vital and why we have also strengthened our security and economic relationships in Asia and elsewhere in the world -- relationships that will be crucial to global prosperity and regional security well into the next century.

A brief review of just some of the major issues confronting our world demonstrates the critical need for an engaged, active and effective America.

East-West Relations. The importance of worldwide U.S. engagement came through loud and clear to the president during his recent meetings with his counterparts at the NATO Summit. In Brussels, we and our NATO partners agreed that if we expect to advance our interests further with the East, we must demonstrate our resolve and be prepared to commit the necessary resources, just as we did in our pursuit of the INF treaty. Our achievement of that treaty offers convincing proof that success in advancing our peaceful objectives depends not only on military strength and alliance cohesion, but also on the political will to provide the means necessary to meet our objectives. The INF treaty enhances U.S. and allied security. We therefore trust that the Senate will give its early consent to ratification of the INF treaty, signed in December by President Reagan and General Secretary Gorbachev.

Through strength and steadfastness, the United States and our allies have set in motion a number of other efforts that, with Soviet cooperation, would bring major strides toward a safer, more secure and more humane world.

As you know, I have just returned from my second trip to Moscow thus far this year. My meetings in Moscow covered the gamut of issues that comprise our East-West agenda for the next summit and beyond. We will continue to pursue vigorously human rights issues, both as they relate to individual cases and to principles enshrined in the Helsinki Final Act and other international human rights instruments.

On regional conflicts, our policy of matching diplomatic perseverance with support for freedom fighters has increased the odds for negotiated settlements.

-- On April 14, we signed the Geneva agreement on Afghanistan. After eight long years, the courage and determination of the Afghan freedom fighters -- and our steadfast support for their efforts -- are paying off. Under the agreement, the Soviets are committed to a front-loaded withdrawal of their forces within nine months after the agreement goes into effect on May 15, with 50 percent of them leaving within 90 days of that date. We expect them to be out by the end of 1988.

We have made it clear to the Soviets that our military assistance to the Afghan Resistance will continue, though we will show restraint in doing so in response to Soviet restraint in providing military assistance to the puppet regime in Kabul. It is our judgment that, absent the presence of Soviet forces, the Kabul government will be no match for the mujahidin.

We welcome the fact that Mr. Cordovez will work in a personal capacity to bring about a government which reflects the will of the Afghan people and to ensure a rapid, safe return of the five million Afghan refugees to their homeland. Without such a government, Afghanistan's stability cannot be assured.

-- We must continue to support those fighting for their freedom in Nicaragua, Angola and Cambodia.

Meanwhile, we are striving for additional progress in arms control.

-- We will press ahead with the strategic arms reduction talks (S.T.A.R.T.). We have made headway on important issues, but a good deal more work remains.

-- If the Soviets are prepared to match our efforts, a verifiable agreement leading to a 50 percent reduction in U.S. and Soviet strategic offensive nuclear weapons will be possible. At the same time, we will continue to preserve our right to pursue a vigorous Strategic Defense Initiative.

-- We will work to improve stability in Europe by rectifying the conventional imbalance.

-- And, we will continue efforts toward a truly verifiable global ban on chemical weapons.

On bilateral issues, the president remains committed to implementing his 1985 agreement at the Geneva Summit to exchange consulates in Kiev and New York. For the past year, we have been concentrating our efforts in Moscow on work being done at our existing chancery and on planning for our new chancery. The resource commitment required by these Moscow projects makes it impractical to proceed at this time with our original plans for a full-fledged, classified operation in Kiev. However, a small post -- six people at most -- without classified facilities could be setup quickly in Kiev and would be a cost-effective way to open up an important area of the Soviet Union to us. During my discussions last week with Mr. Shevardnadze, he accepted in principle limiting the size of each side's consulate to the numbers we have in mind.

After my visits last week to Kiev and Tbilisi, I am more convinced than ever that we will be making a mistake if we fail to follow through with our plans to establish a consulate in Kiev. We have no task more important than to understand the changes taking place in the Soviet Union. We can no more claim that our view from Moscow accurately represents the progress of perestroika (restructuring), than a foreigner could claim to understand the mood of the American people on the basis of Washington gossip. I am mindful of the legislation relating to Kiev and we will be consulting with Congress as our plans for Kiev evolve to ensure that all U.S. interests are fully protected. I hope we will have your support.

The Middle East. We are engaged intensively in an active process to achieve a comprehensive peace in the Middle East through negotiations this is a time for decisions. The situation on the ground does not serve anyone's interests. Rapid, positive change can occur. My discussions with the leadership in Israel, Jordan, Syria and Egypt have focussed on the need for realism and movement in the peace process.

The initiative we developed, which the parties are now considering, is ambitious and compelling. The initiative we have put forward meets everyone's fundamental concerns and provides for serious negotiations.

The key elements of our proposal are clear: face-to-face, bilateral negotiations based on Resolutions 242 and 338; early negotiations on transitional arrangements interlocked with final status negotiations beginning on a date certain; a pre-agreed, rapid timetable and a properly structured international conference to launch negotiations. The conference is specifically enjoined from

imposing solutions or vetoing what has been agreed bilaterally. The United States will not permit the conference to become authoritative or plenipotentiary, or to exceed its jurisdiction as agreed by the parties directly involved.

The procedural aspects of our initiative should not obscure our objective -- a comprehensive peace.

-- Israeli security can be enhanced. A new relationship of peace with its Arab neighbors can emerge. Israelis can be free from the increasing human and moral burdens of occupation -- able to devote their considerable talents and energies to building a better future.

-- The Palestinian people can achieve significant control over political and economic decisions which directly affect their lives. They should participate actively in negotiations to determine their political future. In this way, the Palestinian people can achieve their legitimate rights and live lives of dignity and self-respect.

-- The Arab world can turn a corner by resolving this festering conflict. The refugee problem can be solved. A stable new environment can be created in which the human and economic resources of the Middle East can flourish.

The commitment of the United States is stronger and more determined than ever. We are carrying the initiative forward into a new and more detailed, operational stage. This is a moment of testing for the leaders of the Middle East. This is a time for leaders everywhere to say "yes".

-- Yes, to a comprehensive peace through negotiations based on all the provisions and principles of Resolution 242.

-- Yes, to security for all parties, especially Israel.

-- Yes, to the legitimate rights of the Palestinians.

The Western Hemisphere. In Central America, we must continue our strong and determined efforts for democracy, development and security.

The severe problems in Panama and Nicaragua should not obscure the fact that our longstanding efforts in the region have had impressive results.

Ten years ago in Central America, for example, Costa Rica was the region's only civilian-led democracy. Today, the military dictators who ruled three of the other four countries are gone. These countries

-- El Salvador, Guatemala and Honduras -- are moving in Costa Rica's direction, with increasingly open societies and with civilian presidents chosen in competitive elections. We believe this trend is encouraging and it will continue despite disturbances like the one that occurred recently in Honduras.

What we face in Panama is a threat to democracy and a threat to our ability to stop the international drug traffickers. We will not shirk our responsibility to defend ourselves against these threats. We believe that General Noriega would best serve his country by complying with the instruction of President Delvalle to relinquish his post. The earlier Noriega leaves, the better Panama's interests will be served and a resolution to the political crisis achieved. We will continue to fulfill our obligations under the Canal treaties and cooperate with President Delvalle and his government. And, we are prepared to resume our working relationships with the Panamanian Defense Forces once civilian government and constitutional democracy are re-established. Once Panamanians achieve these goals, we will work with them to help restore Panama's economic health.

In Nicaragua, for the last eight years, the Sandinistas have monopolized the government by skillfully combining brute force, cunning and a genius for propaganda.

The return of Nicaraguan Resistance leaders to Managua for negotiations is a sign that we have entered a new and more political phase of the struggle there. We must ensure that the door finally opened by the strength and perseverance of the resistance is not slammed shut. We intend to cooperate with the freedom fighters and with the four democracies in the region on how the United States can best further the prospects for both peace and freedom in Nicaragua.

In each of these cases, as elsewhere in the hemisphere, we believe that democratic leaders and groups are the key to success in combatting illegal drug dealers, communist insurgencies and other enemies of peace and freedom. We are proud to support their struggles.

Persian Gulf. In the Persian Gulf, sustained American commitments remain essential to international stability and Western economic interests. The president's decision to respond in a firm and measured way to the resumption by Iran of mine-laying, causing damage to a U.S. Navy ship and injury to its crew, has served notice that Iran must pay for such reckless and provocative conduct. We do not seek a military confrontation with Iran, but we will continue to act with resolve to defend our interests.

The bipartisan support the Congress has shown for the president's decision has sent a clear message to Iran that the American people are united in support of our efforts to defend freedom of navigation in the Gulf.

During my visit to Moscow, I discussed the escalation in the Gulf War with Foreign Minister Shevardnadze, urging that the Soviet Union cooperate with efforts in the U.N. Security Council to bring the war closer to an end by imposing an arms embargo against Iran. We now continue to work intensively in the Security Council to implement Resolution 598, which demands an immediate cease-fire and withdrawal without delay. The use of chemical weapons against civilians and the continuation of the "war of the cities" between Iran and Iraq reinforces the need for accelerated efforts to bring this interminable conflict to an end.

Africa. In South Africa, our goal remains the rapid and peaceful demise of apartheid, the principal source of South Africa's problems and of instability in the southern African region as a whole. To that end, we are working to foster a dialogue among all elements of South Africa's population that will lead to the creation of a democratic society with equal rights for all. At a time when the repressive actions of the South African government are stifling the interplay of ideas so essential for the evolution of a free society, and isolating South Africa from the free world, we must do all we can to keep dialogue alive and new ideas coming in.

Despite the recent serious escalation of repression in South Africa, we remain firm in our belief that this can best be accomplished through a mix of diplomatic and political pressures on the one hand and a series of positive initiatives on the other.

We face a continuing tragedy in Ethiopia. As you know, we have provided food on a humanitarian basis to all Ethiopians in distress. We are dismayed by the Ethiopian government's recent decision to expel foreign relief workers from the North and transfer their food and assets to the government-run Relief and Rehabilitation Commission. The effect of this decision has been a virtual halt of relief operations which threatens over two million people with starvation. We are working with the United Nations, our allies and the Soviet Union to seek reconsideration of Ethiopia's decision.

Asia. The strength of our security and economic relationships in Asia will be crucial to regional security and global prosperity well into the next century. Of course, the cornerstone of American policy in Asia is our relationship with Japan, our principal Asian ally and largest trading partner, and our security ties with Korea, Thailand, the Philippines and ANZUS. It is in Japan that our policy of encouraging democracy had its earliest and most spectacular success in Asia. Now, the remarkable worldwide trend toward democratic government has borne fruit in the Philippines and South Korea.

We must actively support them if these democracies are to thrive and to grow. Also, we must sustain our support for ASEAN and the Cambodian noncommunist resistance in their efforts to bring about a political solution to the Cambodian conflict through a complete Vietnamese troop withdrawal from Cambodia and self-determination for the Cambodian people. As my recent conversations with Singapore's Prime Minister Lee reminded me, we are fortunate to have friends in ASEAN who share -- and who have benefitted by -- a commitment to open markets and constitutional democracy. The visit last month of Chinese Foreign Minister Wu testifies to the continued positive development of our bilateral relationship with the Peoples' Republic. China's increasingly open economy and reliance on market approaches are ensuring its economic development and integration into the global economy.

Global Issues and Concerns. Promoting domestic prosperity is a central foreign policy objective. It used to be said that when the United States sneezed the rest of the world got pneumonia. Now, it works the other way too. Our own economic fortunes have always been closely linked to conditions in the world economy. This is especially true now that economic and technological changes have turned the world trade and financial system into a single, integrated global marketplace. A healthy, growing world economy is thus more than ever vital to our own prosperity.

We have a stake in the strength not only in the economies of Europe and Japan, but increasingly in the economic health of the developing countries in Latin America, Africa, and elsewhere in Asia as well.

And, especially now when the dangers of terrorism and the broad range of threats to many societies posed by international narcotics trafficking are becoming so stark, we must marshal the means necessary to counter these assaults on human dignity and civilized society. I have committed the Department of State -- and you have my personal commitment -- to use every opportunity and all our resources to combat these twin scourges.

(end excerpts)

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ז פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 3 דפים

סוג בטחוני, שמור

דחיפות רגיל

תאריך/ז"ח 1530 28 באפר' 88

מס' מברק

המשרד

אל: טמ"ד כינ"ל 1

טאת: אלי אבידן, וושינגטון

משיחה עם ג' ונתן קאמין (עוזרו של וידן ליטברג השוהה בחו"ל)
(כרה/מ/מזה"ת/INA)

מאמר

1. עוקבים עתה אחר המתרחש במכלול הסוב' - ירדנד אשפ"ד - סורד (בנפרד). יש בידיהם כמה פטיפטים אך השאלה היא האם וכיצד הם יוערים מוזאיקה שלמה ממנה ניתן ללמוד על עמדת ברה"מ בנושא הרעב"ל והיווצר הערבי. כודקים גם האם קיים מכניזם סוב' המנהל, או אמור לקיים התייעצות עם הגורמים הנ"ל.

הנתונים עליהם מנסים לנסס את המחקר הם תוצאה של השיחות האמריקאיות-סוב' בנושא המזה"ת והמידע שמלקטים או שגמטר להם על עמדות סוב' מגורמים ערבים שונים.

2. מסתבר שיש הבחנה בין מה שהסוב' אוטרים בשיחות הפורמליות בעיקר בפגלים שבין המזכיר ושברכזה או אנשי משח"ח הסובייטי בהם טוען הקו ^{מלמ} לבין השיחות עם גורמים סוב' המוגדרים כמקצועיים בענייני מזה"ת, בהן ניכרת זרימה חפזית יותר של מהשבות סוב' בעיקר ב"פגשים העדדים" של הפגלים.

3. סח"כ המידע מצביע לכאורה על

א. קי"מ הבחנה סוב' בין הכרה עקרונית לזכותם של הפלס' למדינה לבין הוצאתו לפועל של דעיון זה במציאות. הסוב' אליבא קאמין טוענים שגם אש"פ מקבל הבחנה זו. קאמין מצביע שבקומוניקט ^ב בדקורי חסין וערפאת במוסקבה לא אוזכרו אש"פ או מדינה פלס'. מאידך ב"פאבדה" מספר ימים לפני כוא מרפי נכתב שלפלס' זכות למדינה משלהם.

ב. אש"פ נתפס בעיני סוב' לא כארגון מבוקש (COHESIVE) אלא כמטרית על מתחתה מסתופפים קב' שונות, ולכן ערפאת לא זקוק לאשרר מעד חבש ^מ ורואתמה.

2. סיה יהג טיבט 3. גוף גוף 4. גוף גוף 5. גוף גוף 6. גוף גוף 7. גוף גוף 8. גוף גוף 9. גוף גוף 10. גוף גוף

שגרירות ישראל / נושיונגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מתוך 3 דפים

סוג בטיחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

558 2/3

ג. בשורות פרטיות הסוב' ששמועים לאמריקאים ואחרים שהם לא רואים מקום למשלחת פלס' נפרדת אלא ירדניה-פלס' משותפת. זוטוב חזר לא טכבר על רעיון זה ב - *NEW TIMES* (הסוב')

ד. ישנה מחלוקת בין חסין ראש"פ על עמדת ברה"מ ובמדי מהם היא תומכת. חוסיין חזר ממוסקבה בדעה שברה"מ התקרבה לעמדותיו. השאלה כמובן האם ברה"מ אכן משמיעה לכל אחד מה שנוה לו לשמוע.

ה. אין בידי המחקר (וגם לא בידי גורמי טח"ד אחרים) מידע מה נאמר לסדרים ואם בכלל מתקיי דואלוג בין מוסקבה ודמשק בנושא תהליך השלום. לשאלתו של קאמין כיצד זה משתלב עם הפיוס בין אסד וערפאת העליתי טברה שבמסגרת האינטרסים ביניהם ~~תל~~ גם איתות משותף לברה"מ בעקבות מה ששמעו במוסקבה (יחסים עם ישראל, בטחון גבולותיה וכד') שלא תקבל את העמדת האמריקאית בעניין הועב"ל והייעוצי הערבי ובכך למנוע הסכמה סוב'-אמריקאית על מתכונת תהליך השלום אותה דנסו לכפות עליהם. קאמין מצידו שברה"מ שפעלה כקטליזטור לפיוס בין שני היריבים עשויה להיות מודאגת מהחיבור החדש. העשוי להתגבר בחקשחת עמדותיהם בטכסור בשעה שברה"מ מתאמצת להשמיע דברים מתונים, לשאלתי האם ברה"מ ~~אממ~~ ביניהם, השיב שאסד "אגוז קשה" לפיצוץ והעובדה שלא קידם דואלוג סוב'-סורי, או לפחות לא ידוע עליו, היא משמעותית ודורשת בדיקה. הגורם הפלס' לכאורה נוח יותר לטיפול בגלל הרכבו הפנימי, הניואנסים העולים מתוכו, הזדקקותו לברה"מ ועוד. ברה"מ השקיעה אנרגיה רבה בפיוס הפנימי וכרגע שטיפול אעלה החלטה אוסרטיבית באשר להנעת התהליך. הוא יזכה לפעילות סוב' סביבו. זה גם מסביר מדוע חשוב לערפאת בעיתוי זה תאום עם אסד, החסין יתכן.

4. במישור הפורמלי הסוב' משמיעים לדבר כחיוב יחסי על יזמת שולץ. היא אמנם אינה משולמת אך יש בה אלמנטים חיוביים ולכן יש טעם להמשיך בה. הטעמים הם (א) גלגול גושא הועב"ל (שבמקורו הוא רעיון סוב') (ב) אמנות ברה"מ שיש לה דואלוג על כך עם ארה"ב. כאשר לתכנים אפשר וברה"מ נוהגת לפי שעה בתהליך השלום כבסוגית אזורית אחרת - מלחמת עיראק-איראן-השמעת דברים מתונים (כגון בנושא דחיפת "החלטה שנייה") אך גרירת רגלים מבחינה מעשית. אין הסכר אחיד לתמונה המתקבלת מהסוב'.

ט ו ס ס מ ב ר ק

דף ג מתוך 3 דפים

סוג כסחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

שגרירות ישראל / יוסינגטון

558 3/3

!

בס"כ בשחמ"ד קידמת מחושה של מבוכה טאפטר ובחלקה נובעת מהחלכטודות הקידמות בצד
הסוב' בין דרגי המשלבת להחלטה ובמערבת היחסים עם בני חסותה כסוריה ואש"פ.

אלי אבידן

ל.א.

שגרירות ישראל / דושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מחורג 2 דפים

אל: חמשרד

סווג בטחוני שטור

דחיסות רגיל

תאריך/ז"ח 27 אפר' 88

מס' מברק

509

1/2

אל: מצפ"א

דע: השגריר, נעים - כאן

משרד רה"ט

מאת: הקונסיל, דושינגטון

מושל וירג'יניה ורה"ט,

שלכם 664 ט- 26,4

1, זהו מקרה קלאסי של טלפון שבור, וחשוב לתקן הדברים במקום.

2, מעולם לא היתה בפינוי או בפי איש מאנשי המושל טענה לגבי עצם ביטול השתתפות רה"ט בסעודת הערב, הבהרתי זאת היטב בשיחתי עם אריה מקל וגם בזו עם מיכאל שילה. עודדו של המושל, ארנשטיין, קבל באזני על כך שההודעה על ביטול ההשתתפות נמסרה לו ע"י מאיר דיון ללא הסבר כלשהו. דבר שנחפז על-ידם כסטורט-לחי וכפגיעה אישית באדם שלא רק אוחד ישראל אלא גם עמד בתוקף ובכבוד בכל מיני לחצים מכורונים שונים לבטל את ביקור המשלחת בארץ. בעקבות כך גם בנה תלי-תילים של פרושים מפורסמים על סידת הביטול.

3, את הפרושים האלה דחיתי בתוקף כמשוללי כל יסוד או הגיון. יחד עם זאת, הבנתי את זעמם של אנשים אלה, באשר נראה לי בהחלט כי הנימוס האלטנטי דורש כי בנסיבות כאלה ראוי (א) להתנצל ולהביע צער; ו- (ב) להסביר מדוע נעשה הדבר - לא בפרוט כמובן, אבל בנוסח התפתחות מדינית בלתי-עמומה או עשהו מעין זה. במקום זאת אמר להם דיון צטט לא נתנו לי סיבה סוף ציטוט. יש להעיר על כך למר דיון ולנסות להבטיח כי מקרים כאלה לא יישנו.

4, אלמנט נוסף היה שארנשטיין הבהיר מספר פעמים במרוצת שיחותינו ביום שני כי חם שוקלים ביטול הביקור כולו, בעילת הבטחון, אמנם הערכתי שלא יטמט אדומר, אך לא זכולתי להניח זאת בודאות, מה גם שעצבנות האנשים גברה ככל שהתקרב מועד היציאה, נוכח דיווחים מתמשכים מחשטח, אגב, הודים מהפרשה הגיעו לשגרירות באותו יום ממקורות שונים, כולל מאירפאק,

5, בסיכום. התחלתי להרגיע את ארנשטיין בהבטחתי לברר את העניין ולהשיבו דבר. לא היתה כל אפשרות לעשות זאת אלא בטלפון. בקשתי ממקל שיתקשר טלפונית עם ארנשטיין להרגיעו. גם

16 ארמ
2 1 3 3 2
1031

שגרירות ישראל / נושיונגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מחוך 2 דפים

סווג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/2

509

בטלב מאוחר זה, שיחת ישירה מלשכת דה'מ היתה מסוגלת לתקן הרבה מחנזק שנגרם. סרובו של מקל הכריחני להרחיב מעגל הטלפונים וכך הגעתי גם ללאה סידס והסברתי לה העניין. שאר הטלפונים, ללשכת השגריר, מקורם היה דוקא בארץ.

ארטז

END

דחיסות:	מחלקת הקשר ניו-יורק	דף: 1
סוג כטחוני: גלוי	טופס מברק	מתוך: 4
ת"מ: 271145	א ל : משרד רח"מ	
גר : 0 0583	ד ע : המשרד	
	מאת : נאו"ם, ניו-יורק	

אל: הנגבי/לשכת רח"מ.

דע: ארכ"ל 2, טקס.

מאת: גביר.

ברכות ליום העצמאות ת-40 מאת סגן נשיא ארה"ב אל רח"מ.

מ"מ שג' ארה"ב לאו"ם, אוקון, ביקש להעביר את הברכות המצ"ב לרח"מ מאת סגן הנשיא
בוש, לרגל יום העצמאות ה-40.

נאו"ם

1 2 3
סגן אה"ב אה"ב
2 3 1
2 1 3

אישור:

ר. גביר

שם השולח:

27.4.88

תאריך:

THE DEPUTY REPRESENTATIVE OF THE UNITED STATES
OF AMERICA TO THE UNITED NATIONS

583

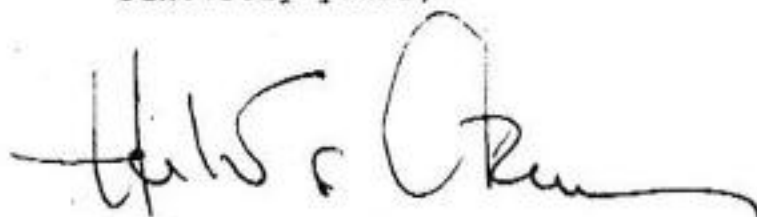
2/4

April 21, 1988

Dear Mr. Ambassador:

I have been asked to provide to you a copy of a message from Vice President Bush to Prime Minister Shamir congratulating Israel on its 40th Anniversary. Allow me to associate myself with the congratulations expressed by the Vice President.

Sincerely yours,

Herbert S. Okun
Ambassador
Acting Permanent Representative

H. E. Mr. Benjamin Netanyahu
Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary
Permanent Representative to the United Nations
800 Second Avenue
New York, N.Y. 10017

583 3/4

April 20, 1988

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of Israel

Dear Mr. Prime Minister:

It is with great joy and admiration that I extend my congratulations to you, to the people of Israel, and Jews throughout the world as you celebrate the 40th Anniversary of Yom Ha'Atzmaut.

Forty years ago, on the day of Israel's birth, Chaim Weizmann wrote to David Ben-Gurion and Golda Meir, "It will be our destiny to create institutions and values of a free community in the spirit of the great traditions which have contributed so much to the thought and spirit of mankind."

Today, we can truly say that the State of Israel has fulfilled President Weizmann's prophecy. With its openness, its commitment to individual freedom, and its unique dedication to the ideals of the Torah, Israel deserves the admiration of Jew and Non-Jew alike. The people of the United States are proud to be Israel's friends and allies. We are proud to be your partners in democracy.

During my memorable trips to Israel, I have seen firsthand a great deal of your beautiful country -- from Ben-Gurion's simple home in the Negev to the splendor of the Knesset, from the painful memorials at Yad Vashem to an absorption center for the Falashas. Israel is as rich in history as it is diverse in culture.

For four decades now, the state of Israel has grown and prospered. It has been resolute in the face of conflict and courageous in the pursuit of peace. When Israel returned the Sinai to Egypt in 1981, she took a great risk, but a risk that has paid off handsomely. This is proof to all that peoples of different cultures can indeed achieve peace in the Middle East.

583

h/h

Mr. Prime Minister, as you and the Israeli people look to the future, you are faced with many great challenges, none more important than the challenge of peace. These last 40 years have been a long and sometimes dangerous journey, and a lasting peace is still not in sight. Yet the boundless optimism I have seen in the smiling faces of Israeli children is motivation enough to redouble our efforts toward a safe, secure and peaceful future.

As Israel continues its quest for peace, I want you to know that I, the President, and the American people stand with you and your country. We shall never falter or waver in our support.

May the 40th Anniversary of the founding of Israel be truly a special and historic time, and may Hatikva forever ring from the shores of Lake Kinneret to the ruins of Masada.

Sincerely,

George Bush

שטור

נכנס

**

**

**

**

חוזם: 4/16232

אל: הנשרד

מ-: לוטאנגלט, נר: 89, תא: 270433, חז: 1700, דח: מ, טב: שש

נד: 2

שמור/מיוזי

אל: בירן, סמנבל מצפ"א

דע: שילה, גול, נעים -- ורשינגטון

מאת: לוטאנגלט

הנדון: לוטאנגלט טיימס

1. בעתון היום קריקטורה של קנאדז הנראה חייל ישראלי עם רובה עשן מעל ערימה גדות ערבים נקובי כזורים האומר: אני רוצה לדון על שלום אבל אין יותר כלשטינים אתם ניתן לדון על שלום. לקריקטורה קובוציות נאציות מובהקות של השמות עם. היא מצטרפת לשורה גולה והולכת של קריקטורות ארסיות ואנטישמיות שהתנועעו בטיימס בחודשים האחרונים. לפני זמן מה נרשם העתון קריקטורה המתארת את חיילי צ"הל בולמים נכשתו של ישר הנוצרי לירושלים.

2. הקריקטורות מבטאות את מה שנתפס יותר ויותר כקו עקבי של העתון כלפינו. כן הוא התעלם לחלוטין מאירוע יום העצמאות כאן (למרות נוכחות כתב וצלם שלהם) ומחמצעו ההצדעה לישראל בנוכחות אלפי משתתפים. אך מקדיש היום במדור החברתי מאמר ארוך לער"ד לאה צמל (המסיירה באזור מטעם ארגונים פלסטיניים) והמציגה עצמה כמי שבאה לחשוף הנרות זכויות האדם ע"י ישראל.

3. תגובות שלנו למאמר און- אד ארטי לא פורסמו כלל. שורת כגישות של מנהיגים יהודיים עם ראשי העתון לא הרעילו למתון הקו. ביום השואה הנגינו כמה מאות יהודים

REPORT OF THE COMMISSIONER

OF THE

STATE OF NEW YORK, FOR THE YEAR ENDING DECEMBER 31, 1911.

ALBANY:

WILLIAMSON

AND SONS, PRINTERS.

THE STATE OF NEW YORK, DECEMBER 31, 1911.

ALBANY: WILLIAMSON

AND SONS, PRINTERS.

IN ACCORDANCE WITH AN ACT OF THE SENATE AND ASSEMBLY, PASSED APRIL 18, 1907, AND AMENDED BY AN ACT OF THE SENATE AND ASSEMBLY, PASSED APRIL 18, 1908, AND AMENDED BY AN ACT OF THE SENATE AND ASSEMBLY, PASSED APRIL 18, 1909, AND AMENDED BY AN ACT OF THE SENATE AND ASSEMBLY, PASSED APRIL 18, 1910, AND AMENDED BY AN ACT OF THE SENATE AND ASSEMBLY, PASSED APRIL 18, 1911, THE COMMISSIONER OF THE STATE OF NEW YORK, HEREBY SUBMITS TO THE SENATE AND ASSEMBLY, FOR THEIR CONSIDERATION, THE FOLLOWING REPORT OF THE COMMISSIONER OF THE STATE OF NEW YORK, FOR THE YEAR ENDING DECEMBER 31, 1911.

THE STATE OF NEW YORK, DECEMBER 31, 1911. THE COMMISSIONER OF THE STATE OF NEW YORK, HEREBY SUBMITS TO THE SENATE AND ASSEMBLY, FOR THEIR CONSIDERATION, THE FOLLOWING REPORT OF THE COMMISSIONER OF THE STATE OF NEW YORK, FOR THE YEAR ENDING DECEMBER 31, 1911.

IN ACCORDANCE WITH AN ACT OF THE SENATE AND ASSEMBLY, PASSED APRIL 18, 1907, AND AMENDED BY AN ACT OF THE SENATE AND ASSEMBLY, PASSED APRIL 18, 1908, AND AMENDED BY AN ACT OF THE SENATE AND ASSEMBLY, PASSED APRIL 18, 1909, AND AMENDED BY AN ACT OF THE SENATE AND ASSEMBLY, PASSED APRIL 18, 1910, AND AMENDED BY AN ACT OF THE SENATE AND ASSEMBLY, PASSED APRIL 18, 1911, THE COMMISSIONER OF THE STATE OF NEW YORK, HEREBY SUBMITS TO THE SENATE AND ASSEMBLY, FOR THEIR CONSIDERATION, THE FOLLOWING REPORT OF THE COMMISSIONER OF THE STATE OF NEW YORK, FOR THE YEAR ENDING DECEMBER 31, 1911.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

וישראלים מול המערכת של העתון. אנו השיט שמיצינו את דורניו העומדות לרשותנו במקום לטנול בבעיה חמורה. הטיימט נמנה היום על השורה הראשונה של התקשורת האמריקאית והשפעתו רבה גם מחוץ לגבולות ל.א.

4. דומני שמדינת ישראל החטא ליעודה ועוד בשנת ה-40 לעצמאותה אם תשליט עם קריקטורה נוסח "השטרמיי" המנאצת אותה ואת היליה בעקביות ומטיתה בעקביות נגד יהודים. לפיכך הננו הציעים לשיקולכם מטכר דרניס עמי להבהיר לעתון שאין מדינת ישראל נרכנה להשליט עם מתקנה אנטישמית - נאצית עליה.

א. התנצלות והתחייבות שהעתון יימנע בעתיד מפרסום קריקטורות בעלות תוכן וצביון אנטישמי.

ב. השטיות האמנות של הנוג בארץ עד לפרסום התנצלות מצד הל.א טיימט.

ג. כל דרך אחות שתמצאו לנכון.

אין להבליג על פגיעה כזו באשיות הדמוקרטיה הישראלית ודמות המוסרית של היהודי ומדינת ישראל.

בנצור

תפ: שהח, רהמ, מנבל, מחנבל, שהבט, בירן, מצמא, אביטל, מעת, הסברה,
ר/מרנז, ממד

STATIONED AT BUREAU OF BUREAU, THE BUREAU OFFICE
OF OFFICE STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED
STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED
STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED

STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED
STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED
STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED
STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED
STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED
STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED

STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED
STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED

STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED
STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED

STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED

STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED
STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED

STATIONED

STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED
STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED STATIONED

2/4

531

הסובייטים השב ששקלה חרטה מרפי שנסה"כ לא ניתן לעפות לתורה טוב'. מאסין שברה"מ רואה זיקה שבין נושא היחסים עם איראן לבין סוגיות אפגניסטן.

4. תהליך השלום. מילת המפתח היא שהיחזקת הנו NOT PROACTIVE כלומר של מרפי. ישנם חילוקי דעות בין הצדדים, כגון בנושא ועב"ל סמכותית, מעמד הפלגים בהעלאת הטלעות או הצעות ועוד. הצד האמריקאי הדגיש שבאזור קיימת אסליה שניתן באמצעות ועב"ל (סמכותית) להפנות את הבעיה לעבר העולם, שתחזק שכלל שהסוב' יעמדו על הענקת סמכויות ומעמד לפלגים. הסוב' לא הגיבו אך גם לא דחו. הצדדים נחלקו גם בנושא אש"פ ושיתופו בועידה. האמריקאים אמרו במפורש שאם הסוב' יתקשו בנושא אש"פ לא תהיה ועב"ל. סנגד הסוב' עמדו על זכות הפלס' למדינה ונענו שאין חסימה לכך לא מצד ישראל ולא מצד ארה"ב. תהליך WILL GO NOWHERE. הסוב' הפנו תשומת הלב להודעת טאס"פ על דברי גורבצ'וב לערפאת העוסקת בנטחון ישראל במשולב עם זכויות הפלס'. ארה"ב, כך תבעו הידיבה עתה להתמודד עם נושא אש"פ והגדרה עצמית. נענו שאש"פ יודע את חתובת, קרי מה מצפים ממנו שיעשה. נאמר לסוב' שצריך להתחיל להזיז דברים - יוזמת המזכיר היא האופציה היחידה רפוש צדק לכל. אם ברה"מ תתחפר ברטוריקה לא תושג התקדמות. התקשות על אש"פ תקפא את התהליך ואז יגברו הסכנות באזור. זהו, טסכס מרפי סה"כ של יום וחצי של דיונים בנושא המזה"ת. אין לו הסבר לעמדה הסוב' (Rigid). יתכן, שנסה להסביר, שהיחזקות היו קרובות מדי למפגש הקודם בווינגטון. לסוב', כך סובר, לא היה מספיק זמן לחשוב. לשאלה באם הבחין בשינויי נימה אצל אנשי הועד המרכזי לבין אנשי משה"ח השיב שישנם הבדלים אישיים. האחרונים נוקשים בעוד שאצל אנשי הועד המרכזי-זוטוב ברוענס וצורקין היה נסיון להתמודד עם האלמנטים המרכזיים את הסובגה. המפגש הבא של המזכיר ושברנזה נקבע ל-11.5-12 בג'נבה שיהיה האחרון לפני הפסגה.

5. השגריר שאל האם אובחנה נכונות אצל הסוב' לדבר על המזה"ת ונענה ע"י מרפי בחיוב אך ללא תועלת. מרפי החרר בקול רם שמה התדמית שניציגק אמריקאים וסוב' יושבים ומשוחחים משרת אותם ואולי אף את ארה"ב. פוליאקוב וברוטנס חזרו והשתבחו בנושא "ראיתם מה אמרנו לערפאת האם תעשו כן מצדכם"ל נענו שאכן האמריקאים ראו אך מה פרוש הדבר ולאן זה מוביל. השאלה נשארה פתוחה. השגריר שאל לפרש הפרשנות שליוותה את רה"מ רפאעי בשובר ממוסקבה בעניין דוריציות אפשריות של הייצוג הפלסטיני.

ס ו פ ס מ ב ר ק

דף 3 מתוך 4 דפים

סוג מסמך

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

3/4

531

מרפי השיב שהפעם הטוב' השתמשו במונח ALL-ARAB DELEGATION, אך לא שללו אפשרויות אחרות.

6. לשאלת הירש בעניין המשלחת הישראלית למוסקבה, מרפי השיב-שהעלן-הנושא עם ברוטנס. הלאה הדגיש שלא חל שינוי בעמדת ברה"מ לארחה, אך לא היה לו הסבר בקשר להשהיית האשרות. זוטוב שהתערב אמר שבנקשה שצורפה למתן האשרות נכללו נושאים בהן המשלחת תעסוק מבלי שהטוב' הסכימו לכך. ברוטנס חזר על כך שבדקור המשלחת אושר וזה רק עניין של אשרות, אך לדעת מרפי זוטוב היה מעודכן יותר ממנו. לשאלת השגריר באם הפגישה הבאה בג' נכה תעסוק בנושא המזה"ת, ענה מרפי שקרוב לודאי כן ביחד עם נושאים אזוריים אחרים, ובמידה והסובל יאותתו שטוכניס להכנס לדיון בפרטים, האמריקאים ידרשו תשובות ברורות יותר. מרפי סיפר שדובזינץ בשבוע לכאן העיר שעתה יש שתי תכניות לגבי המזה"ת "שלא נשלכס". מרפי שתמה על כך הסביר שאפשר וכוונת דובזינץ נוגעת לרעיון הסוב' של ועידה בינ"ל (מלאה). השגריר שאל בהסתמך על ההנחה שהמזה"ת יהיה על סדה"י של הפסגה הבאה האם לאור הדברים הנ"ל שני המנהיגים יסכימו שלא להסכים. נענה שתלוי באופי התפתחות השיחות עד אז. למרפי אין תכניות לפי שעה לנסוע אך הוא STAND BY לגבי ג' נכה. הטעים שהמזכיר לא יבוא למזה"ת במאי.

7. בתחילת השיחה ציטט מרפי הודעת סוכנות הידיעות-שטמרה"מ-ושה"ת פרס התבטא בפני כתבים יפנים שתהליך השלום ידחה לשנה הבאה בגלל העדר התקדמות בין ארה"ב וברה"מ. הגדירה כ- BLKADER. השגריר ענה שלא ידוע לו על כך אך לא יהיה מופתע מכך לאור התוצאות במוסקבה. מרפי שאל פרטים על ביקורו הקרוב של ממ'רה"מ ושה"ח בארה"ב ונענה שזו תהיה הזדמנות TO TORCH BASE עם העוסקים בדבר כאן. באשר לפרשת העתונאים בלן פרנקל ו-NBC, נאמר לו ע"י השגריר שלא מדובר בהפסקת עבודתם בארץ אלא בהשהיית פרטים שקבלו עד לתום החקירה. הדגיש עניין ההקפדה על הגשת כתובות לבדיקת הצנזורה ושהצעדים שננקטו נגדם מקורן בתלונות שהגיעו מעמיתיהם בארץ על יחס של איפה ואיפה בדבר העורך להגיש חומר לצנזורה. השגריר סיפר על פי ידיעה בעתונות הישראלית שרה"מ שמיר יבוא לוועידת האו"ם לפרוק נשק. הדגיש שלא קבלנו על כך הודעה, אך זו אפשרות. 8. ג' והן הירש שליווה את השגריר החוצה סיפר שני ווקר, מחליפו של וילקוקס טגיע בשבוע הבא. הלה חוזר עתה מריאד' שם כיהן כ- DCM עד לפרשת השגריר מוראן.

ס ו פ ס מ ב ר ק

דף 4 מתוך 4 דפים

סוג כסחוני

דחיות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

4/4

531

כן שנתה בוושינגטון
הועלה והוסכס שהשגריר יפגש עמם.
ויליאם בראון השגריר בכנסיית המיועד לישראל.

אלי אבידן

א.א.

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט.ס.ס. מברק

דף 1 מחוד 2 דפים

סוג מסמך ביטחוני

דחיפות אידי

תאריך/ז"ח 26.4.88 19.00

מס' מברק

המשלוח פ.ב.ח/ו

461

484

1/2

מפגש
צפ: מרגל - משה, פנח, מל"ב

שם חשודי

המזכיר מרגל הוושפוס הבמרג. באמור. אלא של
מרגל 187 מרגל.

קלעים - עמלה.

1 2 3 1 2 3 1 2 3
מרגל מרגל מרגל מרגל מרגל מרגל מרגל מרגל מרגל
מרגל מרגל מרגל מרגל מרגל מרגל מרגל מרגל מרגל
מרגל מרגל מרגל מרגל מרגל מרגל מרגל מרגל מרגל

Saudis To Cut Ties With Iran

Signing of Atom Pact Also Expected as U.S. Postpones Arms Sale

By John M. Goshko
Washington Post Staff Writer

Saudi Arabia has decided to break diplomatic relations with Iran and, in an attempt to assuage U.S. concerns about its purchase of intermediate-range missiles from China, will sign the Nuclear Nonproliferation Treaty.

U.S. officials and diplomatic sources said the Saudi decision to break with Iran was made yesterday by King Fahd and his council of ministers and is expected to be announced today. According to the sources, the Saudis acted in response to increasing Iranian attacks on Persian Gulf shipping as part of its war against Iraq. The Saudi move was also meant to express greater solidarity with Iraq, a fellow Arab state.

The Saudi decision to sign the 1968 Nonproliferation Treaty, under which the country will agree to forswear nuclear weapons, was reported early today by the official Saudi Press Agency. It came as the Reagan administration, reacting to congressional concern about Saudi Arabia's secret purchase of the Chinese missiles, has postponed formal notification to Congress of a proposed \$450 million Saudi arms sale to allow more time for consultations. State Department officials said yesterday.

The officials announced the delay after a bipartisan group of 187 House members sent a letter to Secretary of State George P. Shultz opposing the sale of ground support equipment for the Airborne Warn-

ing and Control System (AWACS) radar planes sold by the United States to Saudi Arabia in 1981. Earlier this month, a similar appeal was sent to Shultz by 58 senators, who called the missiles "a threat to the entire region."

The officials said that, while no decisions have been made, the ad-

ministration is inclined to try to go ahead with the sale because, as one official said, "effective functioning of the AWACS planes is in the U.S. interest." Data collected by the planes' surveillance flights is shared with U.S. warships operating to keep the Persian Gulf open to oil tanker shipping amid the violence of the Iran-Iraq war.

On a visit to Saudi Arabia earlier this month, Shultz sought a gesture from Fahd that would counter the growing opposition on Capitol Hill. The sources said that the decision to sign the Nuclear Nonproliferation Treaty was intended to be in response to the Shultz request, but it was not immediately clear how Congress would react.

The U.S.-Saudi arms supply relationship was subjected to new strains last month by revelation that the kingdom was importing Chinese CSS2-class missiles, whose range of about 1,600 miles makes them capable of striking almost any point in the Middle East, including Israel, and parts of the Soviet Union.

The missiles can be armed with nuclear warheads. But even before the Saudis decided to sign the Nonproliferation Treaty, they assured the United States that the missiles will not be used for nuclear warfare. The Chinese gave the United States similar assurances. The Saudis indicated that they want the missiles to deter Iran from escalating the gulf war by using missiles against Saudi Arabia or other Arab sheikdoms in the region.

Several ranking members of Congress have expressed concern that the missiles could have serious destabilizing effects on the military balance in the region and provoke Israel into attempting to destroy them with a preemptive strike.

In addition, many members have been angered by Saudi boasting that the kingdom deliberately deceived the United States about its

intentions while the Chinese missile sale was being negotiated by the Saudi ambassador here, Prince Bandar bin Sultan.

Saudi sources said they had no choice than to turn to China because opposition from pro-Israeli forces on Capitol Hill has cast doubt on the United States' ability to continue as Saudi Arabia's principal arms supplier. On the U.S. side,

foes of the sale have charged that the Saudis' action demonstrated that the kingdom is an unreliable ally despite the U.S. commitment of vast naval and air resources to defend gulf shipping.

The administration must send an initial, informal notification to Congress of a major arms sale to allow 20 days for consultation. That must be followed by a formal notification, which starts a 30-day period during which Congress can seek to pass legislation blocking the sale.

The informal notification expired last week. However, department officials said, the administration decided not to follow immediately with the formal notification because Congress has made clear that it wants more time for discussion.

Strong congressional opposition last year forced the administration to scrap plans for a \$1.4 billion Saudi arms sale that would have included 1,600 Maverick antitank missiles. After weeks of negotiations, a compromise was reached on an alternative \$1 billion package that excluded the Mavericks but included 12 additional F15 jet fighters for the Saudi air force.

Iran and Iraq, which have been at war since 1980, are both Islamic countries, although the Iranians are not Arabs. Iraq has had the support of Saudi Arabia and all other Arab states except Syria and, to a lesser extent, Libya.

Syria is a bitter political and ideological foe of Iraq. Libya, a radical state that supports terrorism, has certain sympathies with Iran.

N.Y.T. 4.26.88
**U.N. Council Votes
To Condemn Killing
Of Top P.L.O. Aide**

Special to The New York Times

UNITED NATIONS, April 25 — The Security Council adopted a resolution today condemning the assassination of a top Palestine Liberation Organization official in Tunis and noting that Tunisia has accused Israel of the murder.

The vote was 14 to 0. The United States, the Council's 15th member, abstained.

The resolution does not explicitly condemn Israel for the execution of the P.L.O. official, Abu Jihad, for fear the United States or Britain would veto it, diplomats said. But diplomats on the Council said the text was written to condemn Israel implicitly. The text stated that in adopting the resolution, the Council recalled that it condemned Israel in October 1985 for a raid against P.L.O. headquarters in Tunis.

The 14 members supporting the resolution are West Germany, Italy, Japan, Zambia, Argentina, Algeria, Yugoslavia, Brazil, Nepal, Senegal, France, the Soviet Union, Britain and China.

The American delegate, Herbert S. Okun, condemned the assassination but said the United States decided to abstain because the text "disproportionately places all blame for this rising spiral of violence in the Middle East on one event only, while failing to mention others that preceded it."

576/106 2/3

While the resolution does not charge Israel with the killing, scores of speakers in the four-day debate did. Dozens of Arab and other delegates accused Israel of state terrorism, aggression and disregard for international law in killing Abu Jihad.

Israel refused to take part in the debate. But an Israeli diplomat expressed bitterness that the Council could implicitly condemn Israel without any evidence. The diplomat said not one of the speakers mentioned several terrorist acts Israel says were organized by Abu Jihad, such as the 1978 hijacking of an Israeli commuter bus in which 35 Israelis were killed.

The British delegate, Sir Crispin Tickell, called the killing a "senseless act of terrorism" and said "the Government and people of Tunisia deserve the sympathy of the international community for an outrage committed on Tunisian soil."

The Soviet chief delegate, Aleksandr M. Belonogov, said the "latest terrorist act by Israel" reflects official Israeli policy. He accused Israel of carrying out a "wave of terrorism" and a " pogrom" against Palestinians in the occupied West Bank.

The American abstention and the favorable vote by other Western countries took some diplomats by surprise. The Council postponed a vote Friday to let several delegations check with their foreign ministries for instructions, diplomats said.

3
Jeane Kirkpatrick

Confusion at State Over The Killing of Abu Jihad

WASHINGTON

POST

25/4/77.

3/3

STG/106

When is the use of violence for political ends terrorism? When is it war? When is war just? Sometimes these fundamental questions of political philosophy become urgent problems in foreign policy, as happened last week when PLO military chief Khalil Wazir, also known as Abu Jihad (father of holy war), was killed at his villa in Tunis.

I do not know who killed Abu Jihad. I do know that the curious discussion in the U.S. Department of State about whether his assassination was or was not an act of terrorism testifies to the presence in that department of deep confusion and ambivalence about the nature of terrorism and the PLO's war against Israel.

To help decide when violence perpetrated for political ends is terrorism—that is, when it is illegitimate—the State Department has developed a definition of terrorism as "premeditated, politically motivated violence perpetrated against noncombatant targets by subnational groups or clandestine state agents, normally intended to influence an audience."

According to this somewhat lugubrious definition (and almost all other serious definitions), the chief characteristic of terrorism is that it targets "noncombatants," people who are not engaged in war. That seems fairly clear. But the Department of State has had some difficulty with its application.

At the same time State Department spokesman Charles Redman announced that the United States condemned the assassination of Abu Jihad, he refused to say whether the U.S. government considered this assassination an act of terrorism. A department official (presumably Redman) went on background to explain to *The New York Times* that State officials were divided on whether the "father of holy war" was a "combatant."

According to the article, some officials argued that he was a combatant "because he was the military chief of the PLO, often wore a uniform and had planned operations that led to the deaths of civilians in Israel." Others, however, thought he was not a combatant because he was not personally involved in violent attacks.

No one seems to doubt that Wazir was the PLO's chief of military operations or that he masterminded repeated PLO terrorist attacks on Israel—including the recent raid on a bus during which three Israeli civilians were slaughtered. It is also widely understood that Wazir was a principal director of the current Palestinian uprising in Gaza and the West Bank.

Some uncertainty surrounded Wazir's death. No one claimed credit. But his close identification with terrorist attacks on Israeli civilians, the skillful professionalism of the killing of Wazir and its surgical execution (Wazir's wife and children were not harmed) led many to believe it was the work of Israeli commandos.

The Israeli government has maintained official silence. However, the PLO and Tun-

sia openly blamed Israel for the assassination, and Tunisia requested a special session of the U.N. Security Council to condemn the slaying.

The assumption that Israel was responsible for the killing is said to have underlain discussions inside the State Department, where Secretary George Shultz himself made the decision that Redman should "condemn" the killing.

According to reliable sources, State Department legal adviser Abraham Sofaer argued that the assassination was a clear violation of international law and must be condemned as such, while Arabists in the Near East bureau suggested reproachfully that the United States might have encouraged the attack on Wazir by its recent vetoes of actions against Israel in the U.N. Security Council.

Whatever the facts, Abu Jihad's death poses with special clarity the problem confronting Israel. As the military chief and No. 2 leader of the PLO, he had, like Yasser Arafat, again and again publicly sworn a war to the death against the "Zionist entity." He had a long record of association with terrorist attacks on Israeli civilians going back to the early '70s.

Israeli officials believe he masterminded the attack on the Savoy Hotel on March 5, 1975, which left eight civilians and three Israeli soldiers dead and a score wounded; the coastal road massacre of March 11, 1976, in which 33 civilians were killed and 62 wounded; the Hebron attack on Jewish worshippers in May 1980, in which six civilian worshippers were killed and 16 injured; and the 1972 Munich attack on Israeli Olympic athletes that left 11 dead. They also credit Abu Jihad with numerous attacks on Arabs critical of the PLO, including the murder of cartoonist Naji-el-Ali in London on July 22, 1987.

Clearly Abu Jihad saw himself as Yasser Arafat sees himself, as an involved combatant in an ongoing struggle against Israel and, like other PLO members, he regarded the violence against civilians as a legitimate means to his end.

The PLO's war against Israel is as public as it is unconventional. There are no reasonable grounds for anyone in the Security Council or the State Department to doubt the reality of this ongoing war. It is proclaimed. It is lived by "Palestinian commandos."

Presumably Israel, like all other states, has the right to defend itself against this unconventional war—even though a majority in the U.N. has long since decided that force used against the Zionist state is "self-defense" and force used by the Zionist state is "terrorism."

If Israel has the right to self-defense, how may this right be exercised? This is the question to which the State Department should turn its attention.

סגירות ישראל / נוסדנגטון

ס ו פ ס מ ב ר ק

דף מחוק דפ"ס

סוג במחוני סודי

דחיסות מייד

תאריך/ז"ח 25 1900 אפר' 88

מס' מברק

1/2

473 101

המשרד + ניו יורק

אל: אר"ל 2, סצפ"א
דע: דוחנן בדין/נאו"ס/ניו יורק

מאת: אלי אבידן; נוסדנגטון

הצעת אר"ל ב נוסדנגטון

1. נראה שהצעת אר"ל ב על הצעה ההחלטה התוניסאית מקפלת בתוכה מספר אלמנטים, לאו דוקא הנוגעים לטישור האו"ם, שרצוי לנתח הדעת עליהם.

2. המזכיר, בצעד שגורמים כאן התייחסו אליו כדוצא דופן נתן הודאה שרס צאתו למוסקבה לקבל את הטכסט הסופי מאחר וההחלטה כדוצא אר"ל ב תצביע תפול על ידו, דהיינו הוא יהיה הפוסק העליון והחיד.

3. מתחילת ההתייעצויות ועד ליום ההצבעה שמענו מהגורמים המטפלים בנושא כאן (ווליאסון וגודמן) שללא הכנסת שינויים/תיקונים ננרש ההצעה התוניסאית אר"ל ב תאלץ, קרוב לוודאי להטיל ויטו עליה. הסעיפים הפרובלמטיים הוגדרו סעיף 3 בהקדמה, ההתייחסות ל - ACT OF AGGRESSION (האמריקאים העדיפו AGGRESSIVE ACT) ואיזכור ארוך 15 (הפצת מפקדת אש"פ בתוניס).

4. במקביל התחילו להגיע בסוף השבוע ניסוחים אחרים, דיק קריגר, התקשר הבוקר (25.4) במיוחד ע"מ להביע חשש של שינוי בעמדת אר"ל ב, אף כי עד הדיב האחרון איש לא ידע מה תהיה עמדת המזכיר. הצביע על 2 נקודות עקרוניות (א) לחצי גורמים ב - NEA שלא להטיל ויטו ע"מ שלא לסבך את דחסי אר"ל ב וטדינות ערב, בעיקר המתונות העומדות בלחצי אש"פ דאחרים. במיוחד הוזכרה תוניסיה כבת ברית נאמנה, השוחרת שלום וכד'. הצביעו על עמדת אר"ל ב בדיון בדנואר כהקדים, נוסף שהיו גורמים שאף הביעו בגלוי דעה האומרת שהטבע נועד לסכל את מהלכי השלום של שולץ ע"מ שאש"פ ידחה את יוזמתו ויפנה לפעולות טרור בתגובה. (ב) ההדלפות מישראל כולל הכתבה ב"ווש" פוסט" שהמטלה עומדת מאחורי ההתנקשות. במיוחד תזכירו התבטאות עזר וייצמן. קריגר הגדיר כ"מבוכות" (UPSET) ושארה"ב לא תוכל להתעלם מהן.

1 2 1 2 1 1 3 1 3 2
.../2
הנה ראה את המסמך הזה
לד"ר רחל
4

ס ו פ ס מ כ ו ק

דף מתוך דפים

סוג מסמך

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/2

473 - P

101 - U

5. יש לראות כחידוש ואף כהפתעה נסוגת ארוכה מדישטה להכניס שינויים בהצעת ההחלטה בכל הנוגע לאיזכור שמה של ישראל. זאת בניגוד לעמדתה העקבית הקודמת שהתוניסאים לא המציאו הוכחות שזרד ישראל בדבר. חידוש נוסף הוא בהודעת ארה"ב בעקבות ההצבעה. נקודת המוצא היתה לכאורה חיובית - התנצלות על שאין ביכולתה להצביע בעדה בנימוק שהפריע לשלום, ליצירת אווירה נאותה בין ישראל והפלס' וכד'. תוך שמדיניותה התנגדותה למעשי רצח פולדטי, הפרת ריבונות תוניסיה (מעט שניה) ועוד. דהיינו גישה מטנה עולה התייחסות חיובית בעיקרה.

6. במבט לאחור נראה שלא ניתן היה למנוע צורת ההצבעה האמריקאית. כל הבורמים עמם עמדנו בקשר בנסיון לשנותה הסתתר מאחורי הטענה (הנכונה) שבהחלטה הסופית היא בידי המזכיר בלבד.

אלי אבידן
1/6

שגרירות ישראל / יוסינגטון

ט ז פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך דפים

סוג בטחוני ש מ ר

דחיות

תאריך/ז"ח 19:00 - 26.4.88

מס' מברק

אל : המשרד

498

אל : מזכ"ס, סוריה/לבנון, ממ"ד

משיחה עם רוברט פראח .

1. התמונה הכללית המצטיירת בעינינו על לבנון היא של מבוכה ובלבול. כוונתו לשני נושאים (א) לאן פני סוריה שם (ב) כיצד תפתר סוגיית הבחירות לנשיאות. הנוצרים, קרי הכח"ל רואים שלוש אופציות מרכזיות : (א) מינוי ממשלת מעבר לשנתיים (בראשות רה"מ נוצרי) כחוצאה מאי הסכמה על מועמד מסוים ובהנחת שמהלך משרת גם אינטרסים סוריים. (ב) הליכה לבחירות מחוץ הסכמה סורית-נוצרית על הנשיא הבא. (ג) נסיון טורי לאכוף מועמד מטעם שלא יתקבל על דעת הנוצרים ופרוש הדבר דסנטרליזציה של לבנון כאשר כל איש, קרי עדה, דואג לביטחו. פראח בדרך האלימינציה מגיע לכך שנושא מינוי ממשלת מעבר כחחליף לבחירות עשויה להיות ריאלית ואולי אף באינטרט נוצרי. הסיבות: (א) לא נראית באופק נכונות סורית להגיע למועמד מוסכם. מאידך, הנוצרים לא יוכלו לכפות מועמד מטעמם. (ב) "קניית זמן" לנוכח חולשת המחנה הנוצרי והפרוד בחוכו.

2. פראח אינו רואה כריאלי את המאמץ האמריקאי להניע את תהליך הבחירות ע"י השגת הסכמה לרפורמות פוליטיות. אמין אמנם משתף פעולה עם אנשי מחמ"ד (שליחות גלספי) בהעברת מסרים לסורים או לגוש הסוני-שיעי-דרוזי, אך זאת במסגרת המשחק ליצירת אוירה נוחה ושלא יואשם בחבלה במאמץ. דעתו היא : (א) אין לו סיכוי להגיע לדו שיח רציני עם סוריה, האשליות שהיו לו בעבר נמוגו. (ב) הוא מכין כבר עצמו לחסידי הבא של "ראש הקהילה הנוצרית" וכך מהלך מודד ושקול בכיוון זה. קיצוץ ב"בשר החי" של סמכויות הנשיא לטובת רה"מ לא יתקבלו על דעת הגורמים הנוצריים שכן הם יוריקו מחוכן את מעמד הנשיא. כאמור הוא משתף פעולה במשחק האמריקאי בלבנון בידיעה שדבר לא יצא מכך.

3. המסחח הוא כאמור בידי הסורים ואיש לא יודע לאן פניהם בקשר לבחירות עצמן, המועמד מטעמם ואפשר, להקמת ממשלת ביניים. מתפתור אותם מהתמודדות בשאלת המועמד, ובמקביל תיטול סמכויות הנשיא : כחלק מתהליך של שינוי החוקה באשר לסמכויותיו בעתיד.

סמכויות הנשיא : 1. קיצוץ ב"בשר החי" של סמכויות הנשיא לטובת רה"מ
2. קיצוץ ב"בשר החי" של סמכויות הנשיא לטובת רה"מ
3. קיצוץ ב"בשר החי" של סמכויות הנשיא לטובת רה"מ
4. קיצוץ ב"בשר החי" של סמכויות הנשיא לטובת רה"מ

שגרירות ישראל / נושין גטון

ס י פ ס מ ב ר ק

דף 2 מחוד דפים

סוג בסחוני ש מ ר

דחיות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

498 2/5

סביר שבסוגיה זו ימצאו אוזן קשבת אצל בני בריתם שישמחו ליטול ככל האפשר מעצמת הנשיא, דהיינו המחנה הנוצרי. פראח רואה 4 מועמדים מרכזים שסיכויים להיות מועמדים עלומים לפי שעה כשם שעשוי להתברר שבסופו של דבר הפור יפול על אחד מהם. ה-4 הם ללא סדר חשיבות או סיכויים: מישל עון, דני שמעון, ג'וני עבדו ז'אן עביד. יתר המועמדים הם בדרגה שניה. לסורים יש הסתייגות כמעט מכל מועמד בשל "חולשותיו בעבר", אך עשוי להתברר שחסרון זה ישמש מנוף בידיהם. מישל עון נשרף ב"פרשת ההליקופטרים". תסונים רואים בו שותף עקיף לרצח של כראמה. גוני עבדו עשוי להיות פסול באשר לעברו כראש "חמשרד השני", בעל קשרים, לפחות בעבר עם גורמים שלא אהודים על הסורים, בלשון המעטה. המעניין הוא שהם ממלאים פיהם מים באשר לדני שמעון. חלת אמנם לא קבל מהם את ברכת הדרך אך גם לא שלילה באשר למועמדותו. פראח לא רואה סיבת מדוע הנוצרים קרי הכח"ל לא יתמכו בדני שמעון אם יסתבר שמועמדותו היא על דעת הסורים. נקודות הזכות של דני שמעון הם (א) אינו מזוהה עם גורם נוצרי מסויים, (פרט כמובן לשמעוניסטים) בעיקר לא עם הכח"ל. (ב) מקיים קשרים עם כל הגורמים הפוליטיים. השאלה היא האם יעמוד בדרישות הסוריות. תהיה לו בעיה עם אמין. חלת יתנגד לכל מועמד "פופולרי" שיש לו עמדת כח בקרב הקהילה הנוצרית. הוא מעדיף נשיא נוצרי חלש שלא יהווה בר-החרות למעמדו של "ראש הקהל" שהוא מיעד לעצמו. הכל איפוא פתוח עדיין.

3. מסתבר ש"חקקי הלב" פוקדים גם את שאר מרכזי הכח בלבנון. קיימת מחלוקת בין השיעים לדרוזים. נבי ברי תובע הסכמה על רפורמות פוליטיות עוד לפני חעסוק באשר מי יהיה הנשיא הבא בלבנון. אצה להם הדרך לקבל את המגיע להם ב"עוגה הלאומית" שכן כרגע אין בידם ולא כלום. הם ממילא לא ישלחו מועמד לנשיאות. מנגד ג'נבלט טוען שבנושא הרפורמות צריך לטפל 2/3 הנשיאות הבא שכן מימלא אין טעם לדון עם אמין, מה גם שגורם הזמן לא מצוי. ג'נבלט כמובן עושה הקל על-מנת לדחוק את הקץ שכן בכל חלוקה מחדש של תעוצמת הפוליטיה הוא יצטרך לוותר על מה שנטל שלא בזכות. ברי גם מודאג מפגישת אסד-ערפאת שמא תוליך לש"ס סורי-אשפ"י כולל בלבנון. השיחות בדמשק גורמות לו דפיקות לב, גם אם יתברר שהן לשווא.

שגרירות ישראל / וושינגטון

698 7/4

ט ו ט ס ק ר ג

דף 3 מתוך דפים

סוג מסמך ש מ ר

דחיות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

4. במחנה הנוצרי אין חדש. נמשך הדכדוך באשר למצבה של העדה, בעיקר לנוכח כוונות הסורים. התחושה היא שהנוצרים עומדים בדרכם של הסורים בלבנון. לשאלה האם זה יתורגם לשפת מעשים אין תשובה לפי שעה. סמיר מהדוק קשריו עם הפטריאכיה. מצא שפה משותפת עם ספייר. יחסיו עם אמין מבוססים על מכנה שלילי. דהיינו שניהם מסכימים מה אסור שיקרה, כיחוד בשאלת המועמדים לנשיאות. מאידך חל ניתוק גמור בין סמיר למישל עון, מקורה בהיסטוריה של היחסים בין גורם ממלכתי - צמ"ל והמליציה - הכח"ל. כל זמן שלא היה צבא לבנוני נוצרי בוח היה לכלם שקיימת מליציה חזקה. מרגע שהצבא התארגן ונטל על עצמו 65 אחוז מאחזקת הקו החלת היריבות עם הכח"ל שנותר מחוסר עבודה. משתבר שהצעירים מעדיפים לשרת בגוף ממלכתי בעל עתיד מאשר במליציה הטובלת מחולשת בסיסית מאז הקרבות בשוף. למסכת היחסים העדורים מצטרפת גם דרישתו של עון/מסירת רוצחי כנען מד"5 שברצח לטענתו בידי אנשי הכח"ל.

5. לשאלתו כיצד נראית המדיניות הסורית בלבנון, השיבותי שאסור להתרשם יתר על המידה מ"חפנים האטומות" שהסורים מעמידים באשר לאפסיות לכאורה בנושא הבחירות. הסורים ישחקו זאת עד סמוך לבחירות בהנחה שיש להם עניין בקיום הבחירות. (א) הדרך לא אצה להם ונותרו מספר חדשים לכך. (ב) אין איום מידי מצד כלשהו ולכן לא נדרשת פעולה מצדם כבר עכשיו. (ג) יש להם עניין לשמור את הקלפים צמוד לחזה, אך שתיקתם מכוונת להוציא משיווי משקל גורמים אחרים ובכך לגלות לאן פניהם. (ד) בסופו של דבר הכדור בידם והם הם שצריכים להניע את התהליך. לאפשרות של כינון ממשלה אלטרנטיבית לנשיא יש פנים לכאן ולכאן. (א) שאלת הרווח הסורי פרט לקניית זמן מצידם. ההסכמה בסופו של דבר על מינוי רה"מ נוצרי כרוכה באותן הבעיות של הסכמה על נשיא. (ב) שאלה נוספת האם הסורים מעוניינים בקבלת תדמית של השפיעות מוסד הנשיאות. בסופו של דבר הם כבעלי המנדט בלבנון יהיו הכחובת לכך. סוגיה נוספת היא יחסים לנושא הרפורמות. הסורים מדברים במושגים של מינימום השקעות בלבנון. לדחיפת נושא הרפורמות יש הצדקה באשר להורדת הפרופיל של הנוצרים אך ההישג מכך יפול בחלקם של השיעים ויש מקום לבדוק באם לסורים יש אינטרס בכך. רה"מ נוצרי אמנם יפעל בחסדי שרים מהגוש הסוני-שיעי אך זהו מרשם לחוסר יציבות

סגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 4 מתוך 4 דפים

498 4/4

סוג בטיחוני ש מ ר

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

מחמדת על רקע נסיון העבר בהתפתחויות או במשחקי ברוגז מצידם. נשיא בחסדי דמשק עשוי לפטור אותם מכך. נוסף על כך אפטר ואסד מביט אחרת על מקומת של לבנון בסדר העדיפויות הסורי, מבלי להמעיט בחשיבותה. בשנים הבאות עשויה סוגיית הירושה להעסיק את אסד, כשם שמפת הכוחות עשויה לנוע בעקבות שינויים בסוגיית המלחמה במפרץ. מפת שעשויה להיות לה השלכת על מעמדה האזורי של סוריה. כל נשכח גם את נושא התהליך המדיני. כל אלה עשויים ללמד שאסד אינו רוצה להתמקד בלבנון בלבד כפי שתהליך הרפורמות ושינויי המערכת הפנימית ידרשו ממנו.

6. פראח סיפר שהוא שוקל בחדשים הבאים האם להמשיך בתפקידו. בחירת נשיא עשויה לסלול את שובו ללבנון, כשם שהוא עשוי להעדיף לפרוש למסגרת פרטית.

אלי אבידן

.4/4

1998

שגרירות ישראל / וושינגטוןטופס מברק

דף 1 מתוך 2 דפים

סוג בטחוני גלוי

דחיפות מייד

תאריך/ז"ת 25.4.88

מס' מברק

1/2

454

המשרד

לא הצקת / אובסרוצ

אל: מצפ"א, מע"ח, לשכת רו"מ

מאת: עתונות

רייגן - תהליך השלום

להלן נוסח דבריו של הנשיא רייגן בהופעתו לפני ה- WAC של מסצ'וסטס (21.4.88).

יוסי גל

1. אלו אלו אלו אלו
 2. אלו אלו אלו אלו
 3. אלו אלו אלו אלו
 4. אלו אלו אלו אלו

- כ -

2/2

2/2

454

Q Mr. President, you have for years tried to bring peace to the Middle East. Can we rely on your administration to continue to move Israel to settle the Palestinian question on a more even-handed basis?

PRESIDENT REAGAN: We're going to keep on trying as hard as we can. We feel that the coming together in negotiations, sitting down at a table with the other countries -- you know, most of us

have forgotten that, technically, the state of war still exists between the Arab nations and Israel. But we're not going to cure it until we come together and find out how we can arrive at a fair settlement of the differences between those peoples.

I can't resist telling you a little joke -- it's kind of cynical -- very cynical, as a matter of fact -- about the Middle East. It has to do with a scorpion that came to a creek and wanted to cross and said to the frog there, "Would you carry me across? Scorpions can't swim." And the frog said, "You'd sting me, and I'd die." And the scorpion said, "That'd be silly, because if I stung you and you died, I'd drown." Well, that made sense to the frog, so he said, "Get on." He started ferrying him across, and in mid-stream the scorpion stung him. And the frog in his dying said to the scorpion -- as they were both dying, said, "Why did you do that? Now we're both going to die." And the scorpion said, "This is the Middle East." (Laughter/applause.)

Q Does that mean, Mr. President, that the United States is going to move closer to address the Palestinians directly? (Light applause.)

PRESIDENT REAGAN: Yes. There are some among them that we have refused, on principle, to address, such as Arafat, because Arafat has refused to recognize the right of Israel to exist as a nation. And I don't think that there's any negotiation between someone who just says, "You're not even a nation; I won't talk to you." Israel is a nation, recognized as such by almost all of the civilized world. And so this what we're seeking -- Palestinian leaders who are agreeable to coming together and with the other Arab states. We have worked very hard also to make the other Arab states aware that, even in addition to our agreement and the security we agree of Israel, that we want to, and can be, fair and friends with them. And so we have established a relationship that I think is growing very much about -- that we have the trust of a great many of the Arab states. And a number of those are willing to join in this kind of negotiation that we want to achieve.

Q Thank you, Mr. President. It's very refreshing to hear you say you are going to open up negotiations.

PRESIDENT REAGAN: Yes. (Applause.)

✱

END

הזאת עומדים מנכ"ל משרד הבטחון שלנו ועוזר מזכיר המדינה לעניינים מדיניים - צבאיים.

2. קבוצת תכנון משותפת בעניין הסיוע הבטחוני, שבה נדונים נושאי הסיוע הבטחוני, לרכות שיחוף פעולה תעשייתי וטכנולוגי והכללתנו לצרכים מסויימים, במדינות שהן בעלות בריח, שאינן חברות בנאט"ו. בראש הועדה הזאת עומדים מנכ"ל משרד הבטחון שלנו וחת-מזכיר ההגנה לענייני סיוע בטחוני, מדע וטכנולוגי.

השר י. רבין:

גם מזכיר המדינה.

רה"מ י. שמיר:

ומזכיר המדינה גם הוא בועדה הזאת.

3. הקבוצה המשותפת בענייני פיתוח כלכלי עוסקת בנושאים של הגידול הכלכלי, הצמיחה הכלכלית ומחלאת חפקיד חשוב בנושא זה. בראשה עומדים מנכ"ל משרד האוצר וחת-מזכיר המדינה לעניינים כלכליים.

הסעיף הרביעי קובע כי ההסכם אינו גורע מכל ההסכמים והקיימים בין שתי המדינות. תוקפו של ההסכם לחמש שנים והוא יחורש אוטומטית מדי פעם לחמש שנים נוספות, אם לא יודיע כל צד על רצונו לסיימו.

השר י. מודעי:

גם ההסכמים הנפרדים היו ל-5 שנים?

רה"מ י. שמיר:

לא היו בכלל הסכמים פורמאליים. הפעם זה נחתם פורמאלית ל-5 שנים וזה אחד החידושים.

השר י. רבין:

הסכם ה-S.D.I. היה פורמאלי.

רה"מ י. שמיר:

הסכם ה-S.D.I. לא נכלל בזה. אני מדבר באופן כללי.

יש לראות את המזכר כמחווה חיובי ובעל חשיבות להתפתחות יחסי ישראל-אר"ב. הוא ממסד את המנגנונים וההגליכים שלכל הערות חביאים תועלת רבה לישראל. יש להם גם חשיבות בכך, שע"י מתן הגושפנקא הפורמאלית, הם יחייבו, פורמאלית, גם את המחשלים הכאים. כידוע, חתם על כך נשיא אר"ב. היום קיבלנו את המזכר חתום על ידו.

אם יש שאלות או הערות על 3 הסקירות - הבטחונית, על זו של המשטרה וגם על זה, בבקשה.

רה"מ י. שמיר:

אני רוצה למסור סקירה על מוזר והסכמה עם ארה"ב. הטקסט המדויק של המוזר הזה מונח לפני השרים על שולחן הממשלה. כידוע, ביום העצמאות, נחתם מוזר הסכמה בין ממשלות ארה"ב לבין ישראל. מוזר זה ממסד ומבסס את המנגנונים לשיחוף פעולה בין ישראל וארה"ב ונותן להם תוקף פורמאלי שלא היה להם עד עכשיו. יש לראות את המוזר על רקע החנופה בפעילות הבילאטראלית בין שתי המדינות ב-4-5 השנים האחרונות. כידוע, ישנם הסכמים שונים הקשורים למערכות שונות ביחסים עם ארה"ב. בתחום הבטחון, ישנו מוזר הבנה בתחום המחקר והפיתוח הבטחוני וכו', שהוחל ב-1979 וחודש פעמיים, לרבות בצורה מורחבת, השנה. ישנם מוזרי הבנה שהחלו למהלכים מדיניים שונים כמו ב-1973, 1975, 1979 וכו'. ישנם מוזרי הבנה ספציפיים כמו בתחום העבודה והדיווח, התיירות ועוד'. כמו כן ישנם הסכמים בתחומים מיוחדים, כמו אזור הסחר החופשי, "קול אמריקה", יוזמת ההגנה האיסטרטגית (SDI), אולם טרם הועלתה על הכתב, באורח מקיף, המערכת הכללית של היחסים והדרגים המדיניים ואחרים, לרבות השיחוף האיסטרטגי ובתחומים שונים אחרים.

כזכור, בעת ביקורי בנובמבר 1983 בושינגטון, יחד עם שר הבטחון ראז, משה ארנס, החלטנו כמו"מ על שיחוף פעולה איסטרטגי, שעליו הוכרז ע"י הנשיא רייגן, באותו מעמד. כמו כן הוחל, במשך השנים מאז, בדיונים ממוסדים בתחומי הסיוע הבטחוני והכלכלי, ובדיונים תקופתיים בין המוכ"לים של משרדי החוץ. בשנים האחרונות ניתנה תנופה גם לשיחוף פעולה בסיוע לארצות מתפתחות, שגם הוא מתנהל תוך תאום בין משרד החוץ שלנו והמחלקה המיוחדת במשרד החוץ של ארה"ב.

מוזר המדינה שולק, בעידודו של הנשיא רייגן, היה מן הדוחפים לכינון מנגנונים כאלה, אותם ראה כמניחי יסוד למהלכים שיחייבו גם את הממשלים הבאים.

השנה עלה הרעיון למסד את הדברים במוזר הסכמה, ואכן הוחל כמו"מ על דעת שרי הבטחון, החוץ והאוצר, והמו"מ התנהל בתיאום הדוק עם משרדיהם. כלומר, עם משרד הבטחון, החוץ והאוצר. מוזר המדינה היה השותף העיקרי במערכת האמריקאית, ובסיועו הפעיל נערך המו"מ. על כך הבענו לו הערכה מדובה.

המוזר שנחתם ביום העצמאות כולל הסכמות רבות, שרק כל מי שיוזע את כל אותם הקרבות שניהל הנשיא טרומן עם מחלקות הממשל השונות ב-1948, לפני ההחלטות על ההכרה בישראל, ורק מי שזוכר את הויכוח הנושן בשאלה האם ישראל היא נכס או נטל, יוכל להעריך את כבדת הדרך הארוכה ביחסים שעברנו מאז עד להכרה בחוקים מסוימים בקונגרס האמריקאי את ישראל כ"בעלת ברית גדולה שאיננה נאט"ו".

המוזר כולל סעיף מבוא, המאשר מחדש את היחסים הידידותיים בין שתי המדינות, המבוססים על יעדים, אינטרסים וערכים משותפים ומונה חלק מן ההסכמים שבחוקף. מובע בו הרצון לחיזוק היחסים על-יסוד מסגרת כוללת.

הסעיף הראשון עוסק בהמשך ההתייעצויות בדרג המדיני - בין נשיא לראש ממשלה, שרי חוץ, שרי בטחון ואחרים.

הסעיף השני עוסק בהתייעצויות בתחומים בינלאומיים בין המוכ"לים של משרד החוץ, תוך מיסוד הסדר קיים בעל-פה בנושא זה, וכן בשיחוף הפעולה בסיוע לעולם השלישי (עם חש"כ שלנו).

הסעיף השלישי ממסד שלושה מנגנונים:

1. הועדה המדינית - צבאית ומשותפת, זו הועדה העוסקת בשיחוף פעולה איסטרטגי, שהוקמה על פי הצורה משותפת בנובמבר 1983 של הנשיא וראש-הממשלה, ועוסקת בחכנון תרגילים משותפים ובדיונים בנושאים איסטרטגיים בעלי ענין משותף. בראש הועדה

יוצא **

שומר

מרוזם: 4/13169

אל: 708/ני

מ-: המשור, תא: 240488, דח: 1651, דח: מ, ט: ג, שם

נד: 2

שומר/מיידי

ג.מ. 3671 - 206.02

אל: ניו-יורק, בארץ.

בייך.

מזכ"ל - תוניסיה. שלן 417 ו- 434.

א. אנו מניחים שהודעה היא מעשה ידי גולדוינג ומוכנים להת
למזכ"ל הקרדיט שאישר אותה מבלי להתווכח לניסוחה
המדויק.

ב. נראה לנו שרצו שתקיים שיחה עם המזכ"ל עצמו כאשר ישוב
ולו רק כדי למנוע הישנות מקרים דומים בשתיד.

ג. העבירנו את ההודעה לעתונות שפרסמתם ב- 21 אפריל (שלבם
420) למזכירות ובקשו הפצתה במסמן מדעב"ט.

ד. שקלנו הצעתך לפרסום הודעה בארץ והגענו למסקנה שמוטב
להסתפק בפרסום הודעתכם הנ"ל והפצתה במסמן של האו"ם.

מנהל ארכ"ל 2.

מא.י

SECRET

CONFIDENTIAL

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

ירצא

שמו

חזק: 4,13159

אל: 573/ש

מ: המשרד, תא: 824048, זח: 1639, דח: 1, טג: שמ

גד: 8

שמו/רגיל

מ.ב.ש.

2638

הרגל. לזון.

קובגרסמן אואנס - הנכסיה המורמונית.

הדיון בממשלה החל היום. המושן הדיון נדחה לעוד
 שבועיים. אואנס דיבר עלמונית עם מזכיר הממשלה
רובינשטין שערכו בהתאם.
ליועצתם.

מבט'א

ר.

תס: שח, דהמ, מנבל, מטנבל, בידן, מצמא, כנסיות

REPORT 2

1977

1. The first part of the report is a summary of the work done during the year.

2. The second part is a detailed account of the work done during the year.

3. The third part is a summary of the work done during the year.

4. The fourth part is a summary of the work done during the year.

5. The fifth part is a summary of the work done during the year.

6. The sixth part is a summary of the work done during the year.

7. The seventh part is a summary of the work done during the year.

8. The eighth part is a summary of the work done during the year.

9. The ninth part is a summary of the work done during the year.

10. The tenth part is a summary of the work done during the year.

12932

תאריך: 4.4.88 - מחלקת הקשר

יוצא: **

שם:

**

**

**

חידום: 4,12932

אל: 565/ש

מ: המשרד, תא: 240488, דח: 1150, דח: מ, ט: ש

נד: 6

שמור/מיו

אל: השגריר

אם העבירו המצ'ב למעודתו. המקור בדיפ'.

DEAR GEORGE,

UPON THE CONCLUSION OF OUR MEMORANDUM OF AGREEMENT, SIGNED BY PRESIDENT REAGAN AND MYSELF ON APRIL 12, 1988, I WOULD LIKE TO EXPRESS OUR GRATITUDE FOR YOUR UNIQUE PERSONAL CONTRIBUTION TO THE DEVELOPMENT AND FOSTERING OF THE RELATIONSHIP BETWEEN OUR TWO COUNTRIES IN THE SPHERES COVERED BY THE MEMORANDUM OF AGREEMENT AS WELL AS IN OTHER AREAS, AND FOR YOUR SPECIAL ROLE IN ATTAINING THE MEMORANDUM OF AGREEMENT.

I LOOK FORWARD WITH GREAT HOPE TO FURTHER PROGRESS IN OUR PARTNERSHIP IN THE FUTURE, IN ALL MEANS OF COMMON VALUES AND INTERESTS AND IN THE NOBLE GOAL OF THE PURSUIT OF PEACE.

SINCERELY,

YITZHAK SHAMIR

THE HON. GEORGE P. SHULTZ SECRETARY OF STATE
WASHINGTON, D.C. U.S.A.

10-11-1964

10-11-1964

10-11-1964

10-11-1964

10-11-1964

10-11-1964

10-11-1964

10-11-1964

10-11-1964

10-11-1964

10-11-1964

10-11-1964

10-11-1964

10-11-1964

10-11-1964

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דש'

דרגיןשטיין

מ.מ.

תמו: שהח,רהמ,מנכל,מסנכל,בירן,מצמא

10

115-100000

1999

Figure 1. The effect of the initial concentration of the monomer on the polymerization of α -methylstyrene initiated by $\text{BF}_3 \cdot \text{O}(\text{C}_2\text{H}_5)_2$ in CH_2Cl_2 at -78°C .

נספח **

שמו

חוזם: 4,12549

אל: המשרד

מ: -ווש, נר: 403, תא: 220488, זח: 1000, דח: ר, סג: שמ

נד: 8

שמו/רגיל

אל: אירופה 3

דע: שג' בוקרשט

מאת: אלי אבידן

משיחה עם דן דומיטרו מהשגרירות הרומנית

1. ארה"ב עיקר השיחה נסובה בסוגיית היחסים בין שתי המדינות בעקבות בטול מעמד ה-MFN. לשאלתי הדגיש שהיחסים ממשיכים להיות עניינים ואף עסקיים ושאינן שום קרע בעקבות ההודעה הרומנית בנידון. אדרבא שני הצדדים ממשיכים לקיים דיונים אינטנסיביים כיצד לעקוף הקשיים הכלכליים שלא יפריעו לסחר בין שתי המדינות בעקבות הביטול. משלחת אמריקאית בראשות רוזאן רידג'ווי ואנשי משרד המסחר כאן ביקרו לא מזמן ברומניה והניחו את היסודות לניהול המוס. צפוי שבעתיד הוא ינוהל ע"י אנשי השגרירות בבוקרשט.

2. המומ' המתנהל ברוח טובה של מציאת פתרון לבעיות שנוצרו דן בנושא התעריפים על יצוא סחורות רומניות לארה"ב. המפגש הראשון עסק במה נקרוי ה'טור הראשון' העוסק בתעריפים על סוג מסויים של סחורות. הבעיה נפתרה שכן מדובר ברמה נמוכה יחסית של תעריפים על יבוא מוצרי מזון ותעשייה קלה. הבעיה נוגעת ל'טור השני' בהסכם המסחר, בו מוטלים תעריפים גבוהים על מוצרי הנעלה הלבשה וכן על תעשיית המטלורגיה. עיקר הבעיה נוגעת כאן למוצרי טכסטיל רומניים שהיו משוחררים מתעריפים, פרט להגבלות הקיימות על

RECEIVED
JAN 10 1967
U.S. DEPARTMENT OF AGRICULTURE
WASHINGTON, D.C.

MEMORANDUM

TO: DIRECTOR

FROM: ASST. DIR.

SUBJECT: [illegible]

RE: [illegible]

[illegible text block]

[illegible text block]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מכסות היבוא בתחום זה והנוגעות לכל המדינות המייצאות לארהב. שני הצדדים מחפשים נוסחה ע"פ ניתן יהיה "לשמו" על העוגה ולאכול ממנה". דהיינו למצוא דרך להמשך יבוא הטכסטיל אך שלא במסגרת המעמד המועדף. חזר והדגיש שקיים רצון טוב מצד גורמי מחמד ומשרד המסחר כאן למצוא פתרון לסוגיה. הטעים שדעתם של גורמים אלה ממילא לא היתה נוחה מעיקרה מפעולת הקונגרס והוא אופטימי שניתן ליישב את הבעיות. סיפר שהרומנים חתמו לא מכבר על קניית 1.5 מ' טון פחם ממכרה בזירג'יניה למשך מספר שנים ובהיקף של כ-100 מ' דולר.

3. במישור הפוליטי צ'אושקו ממשיך לעמוד על כך שלא היתה סיבה להפעיל את תיקון ג'קסון וניק לגבי רומניה שכן ידי רומניה נקיות בנושא זכויות האדם. המשטר ממשיך לגלות ליברליות במסגרת העקרונות שנקבעו לכל הדתות והכתות. הדגיש למשל שאין מחסור בהדפסת תנכ"ים ושרק הפסטיסטים יוצרים מתיחות מלאכותית בענין זה. הרומנים הדפיסו לאחרונה "אלפי עותקים" של תנכ"ים עבור הכנסייה האורתודוקסית אך הבפטיסטים המונים כ-80 אלף מאמינים בלבד טוענים שחלק מתוכנם אינו מקובל עליהם ודורשים הדפסת מהדורה מיוחדת עבורם. בבדיקה שנערכה נתגלה שמדובר ב-10' סעיפים "מכלל אלף העמודים שמחזיק התנכ" שאינם תואמים את פולחנם. במקביל ממשיך המשטר לשפץ כנסיות פעילות או כאלו שהפכו למומנטים היסטוריים. ב-4 מקרים בלבד (ביניהם ביה"ס הספרדי) היה צורך לנקוט בפעולות הריסה בלתי נמנעת. הדבר מכביד על האוצר הרומני אך זו פעולה ברמה לאומית שראשיתה עוד במאה ה-17 עת נחתם הסכם בין המדינה (המלך) והכנסייה האורתודוקסית.

3. דומיטרו שיבח את היחסים עם ישראל והביע הערכה לפעילות הישראלית בגבעה בנושא רומניה. הדגיש את המשך היחסים בין שתי השגרירויות ובראשה פגישת ההכרות בין השגריר הרומני החדש לבין שגרירנו משה ארד. מקווה שזו התחלה שתהיה לה המשך ממוסד. לא שכח להביע מלות חמות לעמדתו ופעליו של הרב רוזן.

4. לשאלתי בענין היחסים עם ברהם, לאור ביקורו לא מכבר של גורבצ'וב בבוקרשט, השיב ששום דבר לא השתנה ושהיחסים סובלים מ"אלמנטים של מתיחות". לצ'אושקו כלל לא נעים בלשון המעטה המוסר שגורבצ'וב הטיף לו ולרומנים באשר לגלסנוסט ופריוסטרואיקה של הכלכלה הרומנית.

משרד החוץ-מוחלקת הקשר

צ'אושסקו השיב לו באותה מטבע לשון שרומניה תמשך לדבוק במדיניותה הליברלית בהתאם לעקרונות עליהם בנוי המשטר. לא מכבר הוא אף נאם בלשכת המסחר ולא שכח להעביר מסרים ברורים לברהמ' בסוגיה. עיקר הזעם הרומני הוא שגורבצ'וב ניסה לדבר להמונים הרומנים מעל לראשו של צ'אושסקו ובכך פגע בו אישית. בויכוח בתחום הכלכלי הנוגע גם ליתר מדינות מזא'ר רומניה לא מתכוונת לסטות ממדיניותה כלפי ברהם. הדרישה להגביר את היקף ואיכות הסחורות הנשלחות לברהמ' סותר את האינטרס הלאומי של יצוא למדינות המערב תמורת מט'ח. הרומנים כאחרים הנאבקים בבעיות כלכליות לא יוותרו על מקור הכנסה זה, אדרבא האינטרס הוא להגביר את הסחר עם המערב.

5. לשאלתי בענין המיעוט ההונגרי (הזכרתי לו את המצ'ב ל-ים בלבד) הרומנים חושדים אם כי ללא הוכחות שהסוב' עומדים מאחורי ההסתה ההונגרית על דיכוי המיעוט ההונגרי ברומניה. הרומנים נקטו בשורה של הקלות למעבר אלה הרוצים לבקר בהונגריה ויציאתם בשני הכוונים חפשית לחלוטין. אדרבא ב-18 החדשים האחרונים עברו כ-1.5 מ' הונגרים בשני הכיוונים.

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, אירג, בירן, מצפא, ר/מרכז, ממד

